

פרקי אבות

Ethics of the Fathers

اندرز پدران

از انتشارات انجمن کلمیان تهران

פרקי אבות

اندرز پدران (فصول پدران)

عبری - فارسی - انگلیسی

Ethics of the Fathers

Hebrew - Persian (Farsi) - English

۸۳۰۷۷۱

از انتشارات انجمن کلمیان تهران

اندرز پدران - (ترجمه پیبرقه آووت رساله‌ای از تلمود/ ترجمه: شکرالله مهدیزاده -
تهران: انجمن کلیمیان تهران، زمستان ۱۳۸۳.
ت. ۷۶ ص.

ISBN 964-90905-5-X

فارسی - عبری - انگلیسی.

اندرز پدران

(ترجمه پیبرقه آووت رساله‌ای از تلمود) با ترجمه فارسی و انگلیسی

مترجم: شکرالله مهدیزاده

ناشر: انجمن کلیمیان تهران (۶۷۰۲۵۵۶)

چاپ اول (با ترجمه): زمستان ۱۳۸۳

تعداد: ۲۲۰۰ نسخه

چاپ: نیک

لیتوگرافی: موژان

قیمت: ۲۵۰۰۰۰۰۰

לְעִילּוֹי נִשְׁמַת הַצַּדִּיק אָבִי
שְׁלֹמֹה בֶן מֵאִיר מֵרֵי מְהִדְיָזֶה

تقديم به شادروان پدر بزرگوارم شلومو بن مئیر ماری مهدیزاده

In memory of my beloved father

Shelomo Ben Meir Mehdyzadeh

האי מאן דבעי למהוי חסידא לקיים מילי דאבות (בבא קמא ל.)

کسی که می‌خواهد فردی پارسا و پرهیزگار باشد گفتار و اندرز پدران را اجرا نماید.
(تلمود: رساله باواقما ۳۰ الف)

تلمود گنجینه و میراث پرمایه و با ارزش یهودیت و جامعه بشری است. تلمود سعی دارد گفتار و اوامری که به عنوان تورات شفاهی از جانب خداوند به حضرت موسی کلیم‌الله سپرده شده را حفظ کرده و به توضیح و شرح و تبیین آن بپردازد. در این بین رساله «پیرقه آووٹ»، بخشی است که برخلاف سایر رسالات که به احکام دینی پرداخته‌اند، به اخلاق، پند و اندرز از دیدگاه تورات مقدس می‌پردازد. این رساله در همه ادوار بیش از سایر قسمت‌های تلمود مورد توجه و مطالعه عامه یهودیان بوده و هست. در عصر حاضر که دوری انسان از معنویت و شریعت الهی او را هر چه بیشتر گرفتار بحران‌های اخلاقی و رفتاری نموده است، ارزش مطالعه و اجرای این نصایح و انس با آنها بارزتر می‌باشد. آقای شکرالله مهدیزاده به شکلی جدید به تدوین و ترجمه این رساله پرداخته‌اند، که امیدواریم مورد توجه کلیه همکیشان گرامی و حق‌پرستان قرار گیرد.

کمیته فرهنگی انجمن کلیمیان تهران

مقدمه

رساله پیرقه آووت (اندرز پدران) از جلد چهارم فصل دهم کتاب میشنا می باشد که شامل اندرزا و گفتار ۶۰ ربای و دانشمندان دوره تنائیم میباشد که تقریباً ۱۸۰۰ سال پیش تنظیم و تدوین شده است.

در ایران کلمه پیرقه آووت کمتر به گوش مردم آشنا بوده و بیشتر با نام «کل اسرائیل» معروف و به آن اطلاق می گردید. کل اسرائیل که دارای ۶ فصل میباشد، معمولاً هر یک از فصول آن در بین ۶ شبات موعده پسخ تا اول شاووعوت در کنیساها توسط ملایان و ربانیم تعریف و تفسیر می شد. مفسرین کل اسرائیل را برای تهییج و جلب بیشتر مستمعین همراه با حکایاتی (مغسیوت) برای مردم تعریف و معنی می نمودند که شنوندگان بهتر مشتاق و مجذوب شنیدن آن بشوند. حقیر از بدو جوانی یکی از مشتاقان پر و پا قرص تفاسیر «کل اسرائیل» بوده و علاقه مفراطی به خواندن و مطالعه دقیق آن داشته ام.

نوشتار و گفتار ۳ شخصیت روحانی تأثیر فراوانی بر اینجانب گذاشته است:

۱ - شادروان حاخام حثیم موره (معلم من در مدرسه آلیانس تهران) خواندن ترجمه های پیرقه آووت در «گدولت مردخای» تألیف این شادروان و همچنین بیان شیوا و نصایح پدرانه ایشان در من تأثیرگذار بوده است.

۲ - تعبیر و تفسیر «کل اسرائیل» به وسیله شادروان ملا داود شادی، دانشمند روحانی که از معلمین عبری در مدرسه آلیانس تهران بودند. آن مرحوم با صدای خوش و قل ناعیم بطور بسیار دلنشین هر شبات هفتارا و «کل اسرائیل» را تعریف و تفسیر و تمام شنوندگان و حاضرین در کنیسا را تحت تأثیر بیان شیرین و معلومات علمی خود قرار میدادند. منجمله حقیر که از شیفتگان صدای دلنشین و دلنواز ایشان بوده ام.

۳ - جناب آقای حاخام یدیدیا شوفط که عمرش با سلامتی دراز باد.

تبحر و دانش علم تورای ایشان غیر قابل توصیف می باشد. در شباتها که به قول خودشان «شباتهای کل اسرائیل» می نامیدند، پیرقه آووت را با صدای رسا و قل ناعیم واقعی، با استحکام و خلوص نیت چنان داراش، تفسیر و تفهیم می نمودند که برای حاضرین بسیار هشدار دهنده و گاه تکان دهنده بود، بخصوص موقعی که اظهار می فرمودند: «آقا از خدا بترس»، «خانم از خدا بترس» که این جملات شنوندگان را در تفکر و عبودیت فرو میبرد.

نظر به اینکه مانند ایران در کنیساهای آمریکا بنا به دلایلی این امر معمول و متداول نیست، جای آن دارد که این رساله گرانها توسط مقامات روحانی و ذیصلاحیت هر چه بیشتر مورد تفسیر، تعلیم و

آموزش جامعه یهود قرار گیرد. برای نیل به این مقصود مقدس و بخاطر علاقه مفروطی که به این رساله ارزنده داشته و دارم، بر آن شدم که پیرقه آووت را برای استفاده همکیشان محترم به عبری، فارسی و انگلیسی به طرز زیبا و خوانا به چاپ رسانده و در دسترس علاقمندان قرار دهد. ضمناً از ربانیم و دانشمندان محترم تقاضا نموده است که آنان نیز ابراز لطف و مرحمت نموده و نصایح و تجربیات خود را اختصاراً مرقوم فرمایند تا خوانندگان نیز از نظریات آنان بهره‌مند گردند.

واضح و مبرهن است که کلیه اندرزهای مندرج در این رساله برجسته و مفید و پیروی از آنها موجب سعادت هر دو دنیا خواهد بود. حقیر در موقعیتی نبوده و خود را قابل نمی‌دانم که از مزایا و فوائد پیرقه آووت عرضی بنمایم، معهداً به طور کلی میتوانم بگویم که این گنجینه گرانها می‌تواند چراغ راه زندگی هر فرد باشد.

این‌تألیف نیز این چند اندرز را در ذهن و حافظه مد نظر قرار داده است:

על שלשה דברים העולם עומד: اساس نظم اجتماعی دنیا بر ۳ پایه استوار است
על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות חסדים علم و دانش تورا، عبادت خداوند، و اعمال حسنه

דרך ארץ קדמה לתורה
איזהו עשיר, השמח בחלקו
تربیت و انسانیت مقدم بر علم است
غنی کیست؟ آنکه به قسمت خود شادمان باشد.

از ربانیم و سرورانی که نظریات و تجربیات خود را برای درج در این رساله و استفاده خوانندگان ابراز فرموده‌اند تشکر و سپاس فراوان دارم.
از سروران جناب هاراو اسحق بعلنث که بر بنده منت گذاشته و افتخاراً اوقات گرانهای خود را مصروف تصحیح جملات و معانی در این رساله فرموده و همچنین جناب آقای پروفیسور امنون نتصر که مشوق و راهنمای من در انجام این میتصوا از هر جهت بوده و مرا یاری داده‌اند بسیار سپاسگزارم و از خداوند بزرگ برای این جنابان و خانواده محترمشان طول عمر با سلامتی کامل مسئلت دارم. از جناب آقای شالم داودپور فرزند شادروان آقاماشاءالله مرد صدیق و خدمتگزار مردم که پیرقه آووت (فصول پدران) را در ایران از عبری به فارسی ترجمه و به چاپ رسانده‌اند و قسمت فارسی این رساله با تصحیح مجدد هاراو بعلنث تنظیم گردید، بدین وسیله از زحمات ایشان قدردانی و ضمن تشکر و سپاس اجر نیک برای ایشان آرزو مندم.

از آقای امیر ابصلت و از آقای بیژن حاسید که در چاپ این رساله با ما همکاری داشتند سپاسگزارم. در خاتمه نظر به اینکه قرائت پاتح الياهو و بعد از آن هشکاوا بین ما ایرانیان مرسوم و معمول بوده است، در این رساله به چاپ رسیده است. همچنین بخاطر علاقه بسیار که عموم به ربی شیمعون بریوحای (کبالیست) مؤلف کتاب زوهر ابراز می داشتند، سروده یکی از شاعران یهود که درباره این شخصیت خوانده میشد و دو سروده دیگر که مناجات صبحگاهی از «آمنیا» شاعر ایرانی یهودی میباشد در این رساله به نظر خوانندگان محترم میرسد، امید است که مورد قبول واقع گردد.

شکرا لله مهدیزاده

اکتبر ۱۹۹۹

برابر با ۵۷۶۰ تیشری

Sh. Mehdyzadeh

P.O. Box 491163

Los Angeles, CA 90049

Fax: (818) 779-4752

دیباچه

«پیرقه آووت»

در زبان عبری «پرق» یعنی فصل و «پیرقه» یعنی فصول، پس ترجمه لغوی این مجموعه را می‌توان «فصول پدران» نامید. حضرت «شلمو» در کتاب میشله اندرز می‌دهد که: «فرزندم پند «موسار» پدر خود را بشنو (اطاعت کن)». واژه «موسار» در زبان عبری دارای معانی مختلفی است از جمله پند، اندرز و اخلاق و رابطه نزدیکی با کلمه سنت و میراث نیز دارد. به سخن دیگر در این مجموعه، نصایح و پندهای اخلاقی که سینه به سینه از نسلی به نسل دیگر انتقال یافته و ماهیت رسالت و نقش انسان را در جهان هستی متبلور می‌سازند، آورده شده است.

یکی از واژه‌های بسیار مهم در زندگی فردی و اجتماعی، کلمه «اخلاق» و علم‌الاخلاق است که معنایی بسیار گسترده و فراگیر دارد. در حقیقت اخلاق عبارت است از «علم رفتار و چگونگی رفتار انسان». اخلاق زیربنا و هدف اصلی تورا و یهودیت را تشکیل می‌دهد. در تورای مقدس بسیاری از آرمان‌های اخلاقی در قالب و چارچوب قوانین رفتاری آورده شده‌اند. قوانینی که در هر زمان و مکان نافذ و مؤثر و تعیین‌کننده رفتار آدمی می‌باشند.

اما وقتی که رفتار اخلاقی انسان به صورت قانون در آید، نقطه ضعفی نیز در آن مشاهده می‌شود. زیرا قانون حداقل رفتار را از انسان طلب می‌کند، در صورتی که انتظار و درخواست اخلاق بیشتر و بالاتر است و هدف آن فرد و فردیت و اعتلای نیروهای نهفته در فرد، به سوی نکویی و کمال است.

برای مثال: قانون، خسارت رساندن و ضرر و زیان به مال دیگران را اکیداً منع می‌کند. اما اخلاق از انسان می‌خواهد که نه تنها با عمل مستقیم بلکه با سخن و عمل غیرمستقیم نیز به دیگری زیان وارد نیاورد. اگر قانون تورا فرمان می‌دهد «دزدی مکن، مغبون نساز»، فرقی بین انسان‌ها نمی‌گذارد. خواه دیگری موحد و معتقد باشد و خواه کافر، خواه سفید باشد یا سیاه. اما اخلاق تورا قدمی فراتر می‌نهد، حرص و آز و حسدورزی را که نتایج بدفرجام آن دست درازی به مال و جان دیگران است منع کرده است و سعی دارد حتی اندیشه حسد و آز و فکر دزدی را از مغز انسان بدور گرداند و محو سازد.

به طور کلی ارزش‌های اخلاقی یهود از تورا و سنت‌های ریشه‌دار منشاء گرفته و اثری غیرقابل انکار بر دنیای متمدن غرب و شرق گذارده‌اند. ایمان به آفریدگار و روابط صحیح بین انسان‌ها، نهی قتل، دزدی و زنا، برخورداری از عدالت اجتماعی و قضاوت صحیح و مساوی بودن بزرگ و کوچک و

فقیر و غنی در برابر قانون، سازمان دهی و کمک‌های اجتماعی برای درماندگانی که موفق نبوده‌اند و تأمین حداقل معاش زندگی برای آنها، احسان و صدقه و دستگیری از ضعفا، پیمان نکردن حق و حقوق کارگر، همه اینها را در نظام‌های متفاوت جهان غرب و شرق می‌شناسیم. اما شاید ندانیم که ریشه‌هایشان از اخلاقِ تورا و یهودیت نشأت می‌گیرد.

سؤال دیگر در زمینه اخلاق این است که: اعتبار و صلاحیت ارزش‌های اخلاقی را چه کسی تعیین می‌کند؟ چه مرجعی قادر است آنها را نفی کند و یا تغییر دهد؟ آنچه مبرهن است که هیچ فرد یا جامعه‌ای قادر نیست در خلاء اخلاقی و بدون پیروی و وابستگی به ارزش‌های اخلاقی و انسانی معین زندگی کند. اگر اجتماع ارزش‌های اخلاقی را به طور کلی نفی کند، خلأیی که بوجود می‌آید با چه باید پر شود؟ بجای ارزش‌های قبلی چه باید قرار دهد؟ اگر می‌گوییم که انسان خالق ارزش‌های اخلاقی خویش است، در این صورت همه ارزش‌های اخلاقی نسبی خواهند بود چرا که بستگی به سلیقه فردی دارند. به مانند آن که شخصی کیک شوکلانی را دوست بدارد و دیگری کیک میوه‌ای، یکی چلوکباب دوست بدارد و دیگری قورمه سبزی را ترجیح دهد. بر این روال نیز انسانی تقلب و ریا و زنا را پسندد و دوست بدارد. وقتی همه اینها در یک ردیف قرار گیرند چون وابسته به سلیقه فردی می‌باشند، برداشتی خلاف منطق و عقل از اخلاق خواهیم داشت.

فرضاً اگر بپذیریم که انسان خالق ارزش‌های اخلاقی خویش باشد، سؤالی که مطرح میشود این است: کدام انسان؟ کدام مردم؟ کدام اجتماع؟ کدام سیستم و نظامی حق تعیین و تغییر ارزش‌های اخلاقی را دارا خواهند بود؟ نتیجه نسبی بودن ارزش‌های اخلاقی، سرگشتگی، هرج و مرج اجتماعی، تضاد و برخورد در یک اجتماع خواهد بود. زیرا امری برای فردی معلوم و مشخص و قابل قبول و همان امر برای دیگری غیر معلوم، غیر قابل پذیرش و تحمل و گناهی محسوب خواهد شد. امری در یک کشور، عدالت و همان امر در کشور دیگری ظلم و بی عدالتی محسوب خواهد گردید. پس بر اساس سلیقه و «دوست دارم» و یا «دوست ندارم» کسی قادر نیست ارزش‌های اخلاقی مستحکم و پایدار بیافریند یا از بین ببرد و یا باطل و نفی گرداند. اگر چنین می‌بود، نتیجه آن فروپاشی همه نظام یک جامعه بود.

در تورات و هقدوشا از آفرینش انسان به دو صورت توصیف شده است. در فصل اول آیه ۲۶ آمده است که خداوند فرمود: انسان را به شمیله خود بیافرینم یعنی موجودی متفاوت از سایر جانداران و دارای استعدادهای ویژه که قادر است بر همه جهان مخلوق حکمرانی کند. در فصل دوم آیه ۱۹ در همین رابطه آمده است که: خداوند انسان را از خاک زمین آفرید و در همان فصل آیه ۱۵: او را در باغ عدن قرار داد تا از آن حفاظت و نگهداری کند.

چرا به دو طریق و روش از آفرینش انسان سخن می‌رود؟ پاسخ در ویژگی انسان نهفته شده است.

انسان از یک طرف به شمیله الهی آفریده شده است و مادامی که قوانین اخلاقی، حاکم بر رفتار و روابطش باشند، مقام و منزلت او به قول حضرت داوید در فصل هشتم مزامیر: کمی از فرشتگان آسمانی پایین تر خواهد بود. از طرف دیگر آدمی از خاک آفریده شده است. خاک وجه مشترک او با سایر جانداران است و اگر انسان پیرو قوانین اخلاقی و ارزش های والا نباشد، مرتبت او تا حد حیوان سقوط خواهد کرد. بنابراین اخلاق مقیاس بسیار مهمی در راه و روش زندگی انسان است. به همین دلیل خداوند تعیین کننده، واضع و آمر قوانین اخلاقی در یهودیت است که اعتبار و ابدیت به قوانین اخلاقی تورا بخشیده است.

«پیرقه آووت» بازتاب های قوانین اخلاقی تورای مقدس می باشند و در طول قرون و اعصار با مطالعه و آموزش آن شخصیت و زیربنای اندیشه های اخلاقی قوم یهود شکل گرفته است. این مجموعه نه چندان قطور و گسترده در قالب رهنمودهای قصار اخلاقی با روان، شخصیت، رفتار و داد و ستد فردی و اجتماعی قوم ماسر و کار داشته و دارد و هرگز جنبه میراثی اخلاقی یا فرهنگی از گذشتگان، که جایی در زندگی مدرن ندارد، محسوب نشده است. زیرا در هر زمان و مکان با آموزش مطالب آن، قوم یهود از پند و اندرزهای اخلاقی آن الهام گرفته، حال را به گذشته و آینده مرتبط ساخته است. از آقای شکراله مهدیزاده که در گردآوری این مجموعه به زبان فارسی بسیار کوشیده اند، صمیمانه تشکر می کنم و تقاضای اجر نیکو، سلامتی و طول عمر برایشان از درگاه حق دارم.

داوید شوفط

آدار دوم ۵۷۶۰ - مارچ ۲۰۰۰

پیشگفتار

سرور گرامی آقای شکرالله مهدیزاده، که از افراد شاخص جامعه یهود ایران هستند، دست به یک اقدام فرهنگی والا زده‌اند. پیرقه آووت، که مجموعه‌ایست از نصایح بزرگان قوم ما، هم اکنون با کوشش ایشان به زیور طبع آراسته شده و در اختیار همگان قرار گرفته است.

این گنجینه بی بها شمعی است فروزان که فروغ دنیاگیر آن بیش از دو هزار سالست راهنمای زندگی فرزندان ملت ما بوده است. اینک این هدیه ارزنده به سعی و اهتمام فرزند برومند جامعه، آقای مهدیزاده، به جامعه فارسی زبانان تقدیم می‌شود. این کار بس شایسته یکی دیگر از گام‌های قابل ستایشی است که آقای مهدیزاده برداشته‌اند، و در گذشته نیز اعمال صواب ایشان شامل حال ابنای جامعه ما بوده است. نگارنده نیز بارها برای کمک به دانشجویان به ایشان رجوع کرده و این مرد بزرگوار همیشه با رویی خوش و دستی گشاده دانشجویان بی بضاعت و ساعی ما را یاری داده‌اند. تأکید ایشان در این کار خیر بر اساس گفته بزرگان است، که هر کار خیری باید پنهان از انظار مردم و دور از نورافکن‌های تبلیغاتی انجام پذیرد تا اجر اخروی آن به درگاه الهی پذیرفته شود.

در فروتنی و عدم تکبر، در گشاده دستی و راستی و درستی آقای مهدیزاده، خصایل و سجایای پسندیده یک راهبر بخوبی مشهود است. در نشست‌هایی که با هم داشتیم، همیشه تأکید ایشان بر این بود که بزرگان جامعه موقعی بزرگند که بی ریا و بی شائبه و بدون چشم‌داشت و توقع در منتهای اصالت و صداقت به جامعه کمک کنند، و از همه مهمتر زحمات و خدمات پیشینیان را از یاد نبرند و آنها را به حساب خود در نیاورند. تردیدی ندارم که راهنمای آقای مهدیزاده در این طرز تفکر و راه زندگی، گذشته از تربیت اصیل و معتقد و متعهد خانوادگی، پند و اندرزهای بزرگان ما بود، که ایشان زحمت تدوین و تنظیم و چاپ آن را بعهده گرفته‌اند.

به همان گونه که شیمعون صدیق فرموده، مهدیزاده نیز در معرفت و عبادت رهنمودهای آن روحانی عالیقدر را بکار بسته‌اند. آن بزرگوار ملت یهود می‌گوید اگر کسی از روی حسن نیت روی به علم و عبادت آورد مانند اینست که دنیا را با دست خود آباد کرده است، و در غیر این صورت موجب ویرانی عالم می‌شود.

عمرانی شاعر عالیقدر جامعه یهود، که در قرن پانزدهم میلادی در اصفهان متولد شده، با قلم شیوای خود پیرقه آووت را در پنج هزار بیت به نظم کشیده است. عمرانی در مقام مقدم بودن در جامعه از قول ربان گملیثل تأکید میکند:

از حيله و مکر و شید و تزویر
آدم نشود مقدم و پیر
عمرانی در مقام اندرز به فرزند خود، جلال‌الدین سر شالوم، سخنی بس نیک دارد و تأکید میکند
که زبان هرگز به دروغ نگشاید:

باکس دهن از دروغ مگشای
جز در ره راستی منه پای
تا سرور و سرفراز گردی
سردفتر اهل راز گردی
بیش از هزار سال قبل از سعدی، بزرگان ما در پیرقه آووت چنین اندرز داده‌اند، و عمرانی آن را به نظم کشیده است:

باید که محل شناس باشی	با حرمت و با سپاس باشی
باران که لطافت جهانست	بی وقت چو آید آن زیانست
خوش دار دل ندیم و دربان	پیوسته مرو بتزد سلطان
هر چند بشاه خاص باشی	چون دورتری خلاص باشی
از بهر دو روز استراحت	بر خود میسند صد جراحت
انگار که پادشاه گشتی	هر تخم هوس که بود کشتی
چون بر نخوری ز عمر جاوید	بیهوده مدار بر خود اومید
شاهی غم کشورش نیرزد	دردسر لشکرش نیرزد
صد سال اگر بتزد شاهان	در راه روی چو بی گناهان
یک لحظه که از تو رفت تقصیر	شمشیر خوری و خنجر و تیر
آنگه که جوان و زورمندی	در خدمت شاه سربلندی
فردا که شوی اسیر پیری	اندوه خوری ز غصه میری
شاهت ندهد بتزد خود راه	محروم شوی ز شاه و الله

در مورد آنانی که فضیلتی جامعه‌اند و خواری و خفت از نادانان مغرور و جاهلان عالم نما دیده‌اند، ربی شیمعون بن نتنل چنین میگوید:

خود رانی و کبر و جهل و مستی	بر باد دهد بنای هستی
نadan به میان، بر سر کار	دانا به کنار و بر دلش بار

ولی با وجود خواری‌ها و ملامت‌ها که بر سر اهل فضل و دانش می‌آورند، او گوید:

بر خاک نشسته گر چه خوارند
پا بر سر نه سپهر دارند

بکار بستن اندرز پدران است که انسان خاکی را به پله نهم سپهر و قله عرش الهی میرساند، و نه زر و زور و مکر و غرور.
ما این اقدام خیرخواهانه فرهنگی آقای مهدیزاده را ارج می‌نهیم و تندرستی و موفقیت ایشان را آرزو مندیم.

امنون نتنصر

دوست بسیار دیرینه و ارجمندم
جناب آقای شکراله مهدیزاده

از اقدام دینی و فرهنگی جنابعالی سپاسگزاری می‌شود. سلامت، طول عمر و توفیق روزافزون برایتان از درگاه حق مسئلت دارم.

اینجانب بیش از هفتاد سال «پیرقه آووت» را مطالعه و پندهای ارزشمند علمای آن را از دیدگاه‌ها و جنبه‌های متفاوت در سخنرانی‌های خود به سمع جماعت رسانیده‌ام. «پیرقه آووت» مجموعه‌ای است از نصایح و پندهای اخلاقی دانشمندان یهود که از ایمان و علم آنها از منبع لایزال و بی‌کران تورای مقدس سرچشمه می‌گیرد. ایمانی که بر شالوده توحید پاک و قوانین اخلاقی و اجتماعی پایه‌گذاری شده است. دستوراتی که انسان و انسانیت و خیر، رفاه و سعادت بشر در مرکز آن قرار دارد. دستوراتی که هدف آن درخت دوستی نشانیدن در دل‌ها و ریشه‌کن کردن کینه و نفاق از مغزها است.

در ایران رسم بود که از شبات بعد از موعد پسخ به مدت شش هفته تا فرا رسیدن موعد شاووعوت، هر شبات فصلی از این رساله پر مغز و پر از اندرزهای حکیمانه در کنیساها قرائت و تفسیر و تعبیر شود. اهمیت و جاذبه تعالیم «پیرقه آووت» چنان بود که سخنرانی صبح و بعدازظهر شبات منحصرراً در محور آنها دور می‌زد. در افواه مردم این شش شبات به نام «شبات‌های کُل ئیسرائل» معروف شده بود زیرا مطلع «پیرقه آووت» با مقدمه‌ای موجز که از یک گفتار شش کلمه‌ای و آیه‌ای از فصل شصتم کتاب حضرت یسعیا تشکیل یافته است، با دو واژه «کُل ئیسرائل» شروع می‌شود. شاید به خاطر این دو واژه شبات‌های فوق‌الذکر «شبات کُل ئیسرائل» نامیده شده‌اند. مقدمه این رساله چنین است: «جميع ئیسرائل در جهان آینده سهمی دارند چنانکه گفته شده است: «و قوم تو همگی عادل خواهند بود؛ زمین را تا ابد متصرف خواهند شد؛ آنها شاخه نهالستان من؛ عمل دستانم، تا تمجید کرده شوم.

اندرزهای گوناگون «پیرقه آووت» دستمایه بسیاری از «داراش‌های» اینجانب در طول سالیان بوده و همواره سعی و کوشش مبذول داشته‌ام تا خاطر نشان سازم که پیام‌های اخلاقی آن با هر زمان و با هر طرز فکر و وسعت اندیشه سازگار و رهگشا می‌باشد.

برگزیدن پند یا پیامی برجسته و مؤثرتر از سایرین از میان گفتارهای پیرقه آووت کاری آسان نیست،

چون هرگزینشی جنبه قضاوت دارد. اما از میان گفتارهایی که بسیار با اندیشه و قلب من نزدیک است، سخنان پر حکمت ربان شیمعون بن گملیثل نوۀ هیلل بزرگ است که با وجود تجربه تلخ خود از قیام و کشتار جنگجویان یهودی در زمان «برگوخبا»، همواره سعی دارد در پی حقیقت، عدالت و صلح باشد. آوردن سخنان او در آخرین قسمت فصل اول «پیرقه آووت» به طور ضمنی به مثال آن است که گفتارش در برگیرنده تمامی نصایح حکیمانه سایر علمایی است که در فصل اول آورده شده است. ربان شیمعون عقیدمند است که جهان انسانی بر سه اصل پابرجا و استوار است. اول حقیقت، دوم عدالت و سوم صلح. او برای اعتبار بخشیدن به اندیشه خود، آیه ۱۶ از فصل هشتم زخریای نبی را اقامه می کند که می فرماید: حقیقت، عدالت و صلح را در دروازه های خود قضاوت کنید. به سخن دیگر هدف حقیقت و عدالت می باید رسیدن به صلح، هماهنگی و آرامش در جامعه باشد. بر اساس تجربه زندگی خویش اعتقاد راسخ دارم که بدون صلح و صفا در خانواده، در بین افراد جامعه و میان ملت ها و اقوام، بشر رسالت الهی خویش را به سرانجام نخواهد رسانید و دنیای کمال مطلوبی را که بعد از رانده شدن از «باغ عدن» می باید در جهان خاکی بر پا سازد، نخواهد ساخت. بسیار امیدوارم که ابناء بشر قادر باشیم چنین دنیای کمال مطلوبی را بر پا سازیم.

دگر بار از اقدام مفید دوست دیرینه ام آقای شکراله مهدیزاده، تشکر می کنم و برای ایشان سلامت، موفقیت و طول عمر در همه امور خواستارم.

با احترام شایسته

دعاگوی همه - حاخام یدید یا شوفط

جناب آقای شکرالله مهدی زاده

با عرض شالم و درود فراوان،
امید که در کمال صحت و عافیت زندگانی خوب و خوشی را دارا بوده و همواره شاد و پیروز باشید. خداوند شما را تأیید فرماید و همواره موفق و منصور باشید.
بنا بخواسته آنجناب خلاصه زیر را ارسال میدارد:

۱ - پر واضح است که انسان موجودی است نیازمند به دریافتن آموزش و تربیت و یکی از راههای اخذ و دریافت این آموزش از طریق آگاهی و اطلاع و بکار بردن اندوخته‌ها، و راهنمائی‌ها و مشورت‌ها، و توصیه‌های دیگران (اندیشمندان) میباشد که بدینوسیله راه رسیدن بمقصد را راحت‌تر، مطمئن‌تر و سریع‌تر می‌سازد و از اتلاف وقت جلوگیری نموده و امر عاقلانه و منطقی را پیشه کرده و همای سعادت را با بکار بردن نصایح و تجربه‌های دیگران در آغوش خواهد داشت.

۲ - بنظر حقیر، کلیه سخنان فصول یا اندرز پدران (پیرقه آووت) دُر و گهرهای بی قیاسی است که همانند نداشته و همچون گلزار و گلشنی است که مملو از انواع و اقسام درختهای گل‌های رنگارنگ و خوشبو و معطر است که تنوع و تفرق آنان جلوه و منظره زیبا و خاصی را می‌آفریند که سازنده آن با حکمت و فضیلت خاص همه سبزه‌ها و نباتات را ضروری و الزامی میدانند. برگزیدن یکی از این مجموعه منظم و هم‌آهنگ کار بس دشوار و سختی است، بهر حال دارا بودن «قلبی مالا مال محبت و صفا و پاکیزگی» یا داشتن «دلی آکنده از ضمیر منزّه و شفاف و صیقلی شده» بنا به توصیه استاد ارجمند ربی یوحنا از دیگر سخنان ارجح است.

۳ - از برداشت‌های بنده از زندگی آنست که، سعی فراوان شود: آنچه خداوند به ما ودیعه داده از نعمات جسمانی و روانی، امکانات قدمی، قلمی، درمی، مغزی، بدنی و دیگر توانها و نیروهای وجود خویش، برای آبادانی و سازندگی خویشتن و جامعه به بهترین وجه ممکنه مصروف داریم و نسبت به امانات و داده‌های الهی وفاداری صادقانه و بی ریا را مبذول داشته تا همواره در پیشگاه خالق و خلق روسفید باشیم.

اسحق بعلنث

۱۲ آذر ۵۷۶۰

جناب آقای شکرالله مهدیزاده شالوم،

از اینکه جنابعالی به منظور آشنا نمودن همکیشان ما اقدام به چاپ کتاب «پیرقه آووت» نموده‌اید بسیار خرسندم و در جواب به سوآل‌های شما به عرضتان می‌رسانم که:

۱ - «اندرز پدران» که چکیده‌ای است از گفتار حخامیم و بزرگان ملت یهود راهنمای ملت ما صدها سال در طول گالوت بوده و تعالیم تورای مقدس را به زبان بسیار جامع برای ما ساده و قابل فهم نموده‌اند.

۲ - هر انسانی را بخوبی قضاوت کن و هیچگاه شخصی را تا به جای او نرسیده‌ای قضاوت نکن.

۳ - بردباری و متانت و تحمل دیگران از بهترین خصائل هستند.

موسی زرگری

((خواندن למנוח از روی تصویر منورا، برای موفقیت و نجات بسیار مفید است))

שויתי ה' לנגדי תמיד

למנו יברכנו אלהים וייראו אותו
צחב ארץ נתנה יכולה ברכנו אלהים
נג' יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
ט' ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים
תמז יודוך עמים אלהים יודוך עמים
מור לדעת בארץ דרך בכל
שיר אלהים יחנו ויברכנו יאר

הכנס אדני ה' אלמנה ויתן לה
קול ממון צום
בארץ תנחם סלה

בארץ תנחם סלה

پیرقه آووت

از: حقنظر حکاکیان

که هر حرفش بُود چون زرّ نابی
هر آنکس خواند، از او گردید مسرور
چو تورات خداوند آسمانی است
خوشا آنکس که موسی شد شبانش
که یابی اندر آن گوهر سراسر
به جز راه حقیقت هیچ میسند
نگهدار طریق عالمانِ باش
بپایان در کجا هستی که هستی
خوشا پرهیزکاری در جوانی
نیرزد چاقی تن قدر ارزن
کنیز افزون شود آرد فساد
براه علم و دانش جوشی کن
یتیم و بیوه زن از خود مرنجان
بشادی در بر استاد میباش
همه اندرز او راه صواب است
کزین گنج گهر چیزی ندانی
هزاران آفرین بر مرد دین باد
که کاخی این چنین بنیاد کردی
که کاری این چنین بردی به پایان

بجا مانده ز پیرانم کتابی
به نام پیرقه آووت گشته مشهور
کلام او کلام جاودانی است
خوشا قوم یهود و این کتابش
بگویم نکته‌ها زین گنج گوهر
بیا بشنو ز پیران خردمند
به سهم خویش دائم شادمان باش
بیاد آور کجا بودی چه هستی
حذر کن از تکبر تا توانی
شود کرم زیادی چاقی تن
زیان دارد زر و مال زیادی
برای بینوایان کوشی کن
بپا خیز پیش پای سالمندان
بشاگردی همیشه شاد میباش
هزاران نکته اندر این کتاب است
مبادا «حقنظر» غافل بمانی
به مهدی زاده صدها آفرین باد
روان رفتگانت شاد کردی
به شکرالله بگو صد شکر یزدان

פרקי אבות

اندرز پدران (فصول پدران)

عبری - فارسی - انگلیسی

Ethics of Fathers

Hebrew - Persian (Farsi) - English

فصول پدران

(در اول هر فصل آیه زیر خوانده می شود):

تمام افراد بنی اسرائیل سهمی از نعم عالم آینده دارند چنانچه (یشعیا ۶۰ - ۲۱) فرموده است: جامعه تو همگی عادل خواهند بود، و تا ابد وارث زمین خواهند بود، و نهال هایی را که نشانده ام، سرمایه افتخار من خواهند بود.

(در پایان هر فصل آیه زیر خوانده می شود):

ربی خنیا پسر عقیسیا می فرماید «خداوند تبارک و تعالی مایل بود افراد بنی اسرائیل را سعادتمند سازد. از این رو قوانین و فرامین زیادی به ایشان عطا فرمود» همچنانکه (یشعیا ۴۲ - ۲۱) فرموده است: خداوند از روی عدالت خواست تورا را بزرگ و ارجمند گرداند.

All Israel have a share in the world to come, as it is said: "Your people shall all be righteous; they shall possess the land forever; they are a plant of my own, the work of my hands, wherein I may glory." (2)

Rabbi Hananyah ben akashyah said: The Holy One, blessed be he, desired to purify Israel; hence he gave them a Torah rich in the rules of conduct, as it is said: "The Lord was pleased, for the sake of [Israel's] righteousness, to render the Torah great and glorious."

**כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הֵבֵא שְׁנֵאֲמַר וְעַמְּךָ
כָּל־סָדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֹצַר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי
לְהַתְּפָאֵר**
פָּרָק רֵאשׁוֹן

א. מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי, וּמִסָּרָה לִיהוֹשֻׁעַ, וִיהוֹשֻׁעַ
לְזִקְנִים, וְזִקְנִים לְנָבִיאִים, וְנָבִיאִים מִסָּרָה לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת
הַגְּדוּלָּה. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים: הָיוּ מִתּוֹנִים בַּדִּין, וְהַעֲמִידוּ
תַלְמִידִים הַרְבֵּה, וַעֲשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה.

ב. שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מִשְׁפָּרֵי כְנֶסֶת הַגְּדוּלָּה. הוּא הָיָה
אוֹמֵר: עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה, וְעַל
הַעֲבוּדָה, וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים.

فصل اول

- ۱ - حضرت موسی در کوه سینای تورا را دریافت کرد و آنرا به یهوشوع سپرد یهوشوع آنرا به پیران دانشمند و پیران دانشمند به انبیاء و انبیاء آن را به کنست هگدولا سپردند. آنها سه اصل بیان کرده اند: در قضاوت صبور و با احتیاط باشید شاگردان بسیاری تربیت کنید و حصارى بر گرد قوانین تورا بکشید.
- ۲ - شیمعون هصدیق از بازماندگان کنست هگدولا بود که ضمن بیاناتش می فرمود: اساس نظم اجتماعى دنیا بر سه پایه استوار است، بر روی علم و دانش تورا، بر روی عبادت خداوند، و اعمال حسنه.

Chapter I

1 - Moses received the Torah at Sinai and handed it down to Joshua; Joshua to the elders; the elders to the prophets; and the prophets handed it down to the men of the Great Assembly. The latter said three things: Be patient in the administration of justice; develop many students; and make a fence for the Torah.

2 - Simeon the Just was one of the last survivors of the Great Assembly. He used to say: The world is based on three principles: Torah, worship, and kindness.

ג. אַנטִיגֶנוֹס אײַש שׁוֹכּוֹ קִבֵּל מִשְׁמֵעוֹן הַצַּדִּיק. הוּא הָיָה
אומֵר: אַל תִּהְיוּ בַעֲבָדִים הַמְשֻׁמְשִׁים אֶת הָרֵב עַל מִנַּת לְקַבֵּל
פָּרֶס, אֲלָא הֵיוּ בַעֲבָדִים הַמְשֻׁמְשִׁים אֶת הָרֵב שְׂלֹא עַל מִנַּת
לְקַבֵּל פָּרֶס, וַיְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם.

ד. יוֹסִי בֶן יוֹעֶזֶר, אִישׁ צֶרֶדָה, וַיּוֹסִי בֶן יוֹחָנָן, אִישׁ
יְרוּשָׁלַיִם, קִבְּלוּ מֵהֶם. יוֹסִי בֶן יוֹעֶזֶר, אִישׁ צֶרֶדָה, אומֵר: יְהִי
בֵיתְךָ בֵּית גָּעַר לַחֲכָמִים, וַיְהִי מִתְאַבֵּק בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם, וַיְהִי
שׁוֹתָה בַצֵּמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם.

(۳) انتیگنوس از اهالی شهر سوخو با دریافت از فرمایشات شیمعون هصدیق می‌فرماید: در عبادت نسبت به خدا مانند غلامانی مباشید که جهت مزد گرفتن از آقای خود او را خدمت می‌کنند، بلکه همانند غلامانی باشید که نه فقط به منظور دریافت مزد آقای خود را خدمت می‌کنند بلکه خدمت خالصانه دارند و همواره اصل ترس از خدا را مدّ نظر داشته باشید.

۴ - یوسی پسر یوعزرا از اهالی صردا، و یوسی پسر یوحنان از اهالی اورشلیم با دریافت از فرمایشات دانشمندان فوق الذکر چنین گفته‌اند ...

یوسی پسر یوعزر می‌فرماید: منزل تو میعادگاه دانشمندان باشد و خود را همواره خاک پای ایشان بشمار (متواضع باش) و تشنگی معنوی خود را با فیض و آب کلمات آنها فرو نشان.

3 - Antigonus of sokho received the oral tradition from simeon the Just. He used to say: Be not like servants who serve the master for the sake of receiving a reward, but be like servants who serve the master without the expectation of receiving a reward; and let the fear of Heaven be upon you.

4 - Yosé ben Yo'ezer of Zeredah and Yosé ben Yohanan of Jerusalem, received the oral tradition from the preceding. Yosé ben Yo'ezer of Zeredah said: Let your house be a meeting-place for scholars; sit at their feet in the dust, and drink in their words thirstingly.

ה. יוסי בן יוחנן, איש ירושלים, אומר: יהי ביתך פתוח לרוחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו, קל נחמר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים: כל המרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנם.

ו. יהושע בן פרחיה ונתי הארבלי קבלו מהם. יהושע בן פרחיה אומר: עשה לך רב, וקנה לך חבר, ויהי דן את כל האדם לכהן זכות.

۵ - یوسی پسر یوحنا اهل اورشلیم می فرماید: مهمان نوازی را شعار خود قرار داده و از فقرا مانند اهل بیت خود پذیرایی کن و عمر گرانبها را صرف معاشرت و عیش و نوش و گفتگو با زن منمای، این فرمایش را با زن شخصی تو گفته بنابراین باید از زن دیگران چقدر احتراز نمود، زیرا حکما گفته اند، هر کس در صحبت با زنان افراط کند، برای خود تولید مزاحمت می نماید، و از فیض معانی توراۀ غافل مانده، و سرانجام در عذاب و ظلمت جهنم سرنگون خواهد شد.

۶ - یهوشوع پسر پرحیا و نئی تای هاربللی در تأیید بیانات ایشان نظریاتی داشته اند یهوشوع پسر پرحیا فرموده است: آموزگاری فاضل و رفیقی صمیمی و دانا جستجو کن و نسبت به همه کس نیک بین و پاک دل باش.

5 - Yosé ben Yohanan of Jerusalem said: Let your house be wide open [to strangers]; treat the poor as members of your own family; and do not gossip with women. This has been said even with regard to one's own wife, how much more does it apply to another man's wife. Hence the sages say: Whoever gossips with women brings harm to himself, for he neglects the study of the Torah and will in the end inherit *Gehinnom*.

6 - Joshua ben Perahyah and Nittai of Arbel received the oral tradition from the preceding. Joshua ben Perahyah said: Provide yourself with a teacher; get yourself a companion; and judge all men favorably.

- ז. נתי הארבלִי אומר: הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתיאש מן הפרענות.
- ח. יהודה בן טבי ושמעון בן שטח קבלו מהם. יהודה בן טבי אומר: אל תעש עצמך בעורכי הדינים, וכשיהיו בעלי הדין עומדים לפניך, יהיו בעיניך פרשעים, וכשנפטרים מלפניך, יהיו בעיניך כזכאים, כשקבלו עליהם את הדין.
- ט. שמעון בן שטח אומר: הוי מרבה לחקר את העדים, והוי זהיר בדבריה, שמא מתוכם ילמדו לשקר.
- י. שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר: אהב את המלאכה, ושנא את הרבנות, ואל תתודע לרשות.

۷ - نیتای تاهاربللی می‌فرماید، از همسایهٔ بد دوری کن و با شیرین معاشرت منما و از مصائب روزگار (بر شیرین) فارغ و ایمن مباش.

۸ - یهوذا پسر طبای و و شیمعون پسر شاتح با دریافت از فرمایشات ایشان چنین فرموده‌اند. یهوذا پسر طبای اظهار داشته‌اند: قاضی باید واقعاً با وجدان باشد هرگاه طرفین دعوا در نزد تو حاضر شوند هر دوی آنها را گناهکار تصور کن و در پایان محکمه وقتی از نزد تو مرخص می‌شوند آنها را عادل بشمار، زیرا اطاعت از حکم قانون را پذیرفته‌اند.

۹ - شیمعون پسر شاتح فرموده است: شهود هر قضیه‌ای را به دقت بازپرسی نما در موقع بازپرسی ایشان درگفتار خود احتیاط کن، مبادا در بین کلمات تو سخنی بیابند، و از روی آن دروغی بیابند.

۱۰ - شمعیّا و اوطلیون با دریافت از فرمایشات ایشان عقایدی اظهار داشته‌اند شمعیّا می‌فرماید: تا آنجا که میتوانی کار را دوست بدار ریاست طلبی را دشمن بدار و از شناسایی و همداستان شدن با گروه‌های ضد دولت احتراز کن.

7 - Nittai of Arbel said: Keep aloof from a bad neighbor; do not associate with an evil man; and do not give up the belief in retribution [wickedness will not succeed in the end].

8 - Judah ben Tabbaï and Simeon ben shatah received the oral tradition from the preceding. Judah ben Tabbaï said: Do not [as a judge] play the part of a counselor; when the parties in a lawsuit are standing before you, regard them both as guilty; but when they go away from you, after having submitted to the judgment, regard them both as innocent.

9 - Simeon ben Shatah said: Examine the witnesses thoroughly; be careful with your words, lest through them the witnesses learn to give false testimony.

10 - Shemayah and Avtalyon received the oral tradition from the preceding. Shemayah said: Love work; hate the holding of public office; and do not be intimate with the ruling authorities.

יא. אֲבִטְלִיּוֹן אוֹמֵר: חֲכָמִים, הִזְהָרוּ בְּדִבְרֵיכֶם, שְׁמָא תְּחִיבוּ חֹבֶת גָּלוּת וְתִגְלוּ לְמָקוֹם מִיָּם הָרָעִים, וַיִּשְׁתּוּ הַתְּלָמִידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וַיָּמוּתוּ, וַנִּמְצָא שֵׁם שָׁמַיִם מְתַחֲלָל.

יב. הֵילֵל וְשַׁמַּי קִבְּלוּ מֵהֶם. הֵילֵל אוֹמֵר: הִיוּ מִתְּלָמִידָיו שֶׁל אֶהֱרֹן: אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִקְרָבָן לַתּוֹרָה.

יג. הוּא הָיָה אוֹמֵר: בְּגַד שְׁמָא אֶבֶר שְׁמָהּ, וְדָלָא מוֹסִיף יֶסֶף, וְדָלָא יֵלֵף קִטְלָא חַיִּב, וְדֹאשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנְא חֵלָף.

۱۱ - اوپلیون می‌فرماید: ای دانشمندان در سخن گفتن خود جانب احتیاط را رعایت نمایید مبادا کلمه‌ای ناصواب اظهار نمایید، که مستوجب ملامت گردید، و شاگردان شما هم از همان چشمه آب ناپاک نوشیده و فنا شوند، و به این ترتیب موجب تحقیر نام خدا - اگر دهند.

۱۲ - هیلل و شمای از محصلین تربیت یافته دو دانشمند فوق‌الذکر می‌باشند هیلل می‌فرماید: خود را در ردیف شاگردان حضرت اهلون کهن قرار ده که همواره صلح‌جو و صلح‌دوست بوده، و توده مردم را محبت نموده و آنها را دعوت به تحصیل توراۃ می‌فرمود.

۱۳ - همین دانشمند می‌فرموده: هر کس بخواهد نام خود را بزرگ گرداند، از قدر و منزلتش کاسته خواهد شد، و شخصی که هر روز چیز تازه‌ای یاد نمی‌گیرد آنچه را هم که در سابق یاد گرفته فراموش خواهد کرد، هر گاه، از معلمی سثوالی بپرسند او بداند و نگوید مستوجب قتل است، و هر کس از اسامی نام اعظم الهی استفاده‌های غیر مشروع نماید او را از نعمات عالم آینده بهره‌ای نخواهد بود.

11 - Avtalyon said: Scholars, be careful with your words! You may incur the penalty of exile and be banished to a place of evil waters [heretical teachings], and the disciples who follow you into exile are likely to drink of them and die [a spiritual death], with the result that the name of Heaven would be profaned.

12 - Hillel and Shammai received the oral tradition from the preceding. Hillel said: Be of the disciples of Aaron, loving peace and pursuing peace; be one who loves his fellow men and draws them near to the Torah.

13 - He used to say: He who seeks greater reputation loses his reputation; he who does not increase his knowledge decreases it; he who does not study deserves death; he who makes unworthy use of the crown [of learning] shall perish.

יד. הוא הָיָה אֹמֵר: אִם אֵין אֲנִי לִי, מִי לִי; וּבְשָׂאֲנִי
 לְעַצְמִי, מָה אֲנִי; וְאִם לֹא עֲבָשׁוּ, אֵימָתִי.
 טו. שְׁמִי אֹמֵר: עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ קִבְעַ, אֲמַר מְעַט וַעֲשֵׂה
 הַרְבֵּה, וַיְהִי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִפֵּר פָּנִים יְפֹת.
 טז. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר: עֲשֵׂה לָךְ רֵב, וְהִסְתַּלַּק מִן הַסִּפֵּק,
 וְאֵל תִּרְבֶּה לְעֵשֶׂר אֲמֵרוֹת.
 יז. שְׁמֵעוֹן בֶּנוֹ אֹמֵר: כָּל יָמַי נִגְדַלְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא
 מִצָּאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה, וְלֹא הַמְדַּרְשׁ עָקָר אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה,
 וְכָל הַמְרָבָה דְּבָרִים מִבֵּיא חֵטָא.

۱۴ - همین دانشمند می فرماید: اگر من به فکر اصلاح خود نباشم کیست که به فکر من باشد، و هرگاه بر اثر خودپسندی تنها به فکر خود بوده و در صدد سعادت و رفاهیت دیگران بر نیایم بسیار ناچیز هستم و اگر فوراً اقدام نکنم چه وقت نوع پروری خواهم کرد.

۱۵ - شمای فرموده است: وقتی برای تحصیل علم توراۃ معین کن که با جدیت هر چه تمام تر آنرا تعقیب نمایی، از گفتار کم کن و بر کردار بیافزای، و همه کس را با روی گشاده بپذیر.

۱۶ - ربان گملیل می فرماید استاد مجربى انتخاب کن، تا ترا از شك و تردید بدر آورد، و ده يك مال خود را نه از روی تخمین بلکه با کمال دقت حساب کن و بعد پرداخت کن.

۱۷ - شیمعون فرزند حکیم نامبرده می فرماید عمر خود را بین دانشمندان گذرانیده، و به تجربه دریافتم که برای آسودگی خاطر و آرامش جسم هیچ خصلتی بهتر از سکوت و خاموشی نیست، تحصیل علم هر چند بسیار خوب است ولی شرط اساسی نیست چون اگر با عمل توأم نباشد. فایده ای از آن بدست نخواهد آمد، و پرگویی باعث ازدیاد گناه می گردد.

14 - He used to say: If I am not for myself, who is for me? If I care only for myself, what am I? If not now, when?

15 - Shammai said: Make your study of the Torah a regular habit, say little but do much; and receive all men cheerfully.

16 - Rabban Gamaliel said: Provide yourself with a teacher and avoid doubt; and do not make a habit of giving tithes by guesswork.

17 - Simeon his son said: All my life I have been brought up among the sages, and I have found nothing better for a person than silence; study is not the most important thing but practice; and whoever talks too much brings about sin.

יח. רבן שמעון בן גמליאל אומר: על שלשה דברים
העולם קיים: על האמת, ועל הדין, ועל השלום, שנאמר:
אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם.

۱۸ - Rabban Simeon ben Gamaliel said: The world is established on three principles: truth, justice, and peace, as it is said: "You shall administer truth, justice and peace within your gates" ¹

18 - Rabban simeon ben Gamaliel said: The world is established on three principles: truth, justice, and peace, as it is said: "You shall administer truth, justice and peace within your gates" ¹

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצוות.
שנאמר: ה. חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

**כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הֵבֵא שְׁנֵאמַר וְעַמּוּד
כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נָצַר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי
לְהַתְּפָאֵר**

א. רבי אומר: איזו היא דרך ישרה שיבזר לו האדם,
כל שהיא תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם; והיו זהיר
במצוה קלה בבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של
מצוות; והיו מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עברה
כנגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי
עברה: דע מה למעלה ממך, עין רואה, ואזן שומעת, וכל
מעשהך בספר נכתבים.

فصل دوم

۱ - ربي می فرماید: کدام راه شایسته است که انسان برای خود انتخاب نماید: هر عملی که خالق بیسندد
و خلق آن را تأیید کند همان را پیشه خود سازد احتیاط نما فرامین کوچک را مانند فرامین بزرگ عمل نمایی،
زیرا میزان پاداش معلوم نیست، حساب نما ضرر فرمان چون مقابل مزدش و مزد گناه را چون مقابل ضرر آن،
درباره سه چیز بیاندیش، تا هرگز مقهور نیروی گناه نشوی، بدان بالای سر تو چیست، چشمی که اعمال تو را
مینگرد، و گوشی که سخنان ترا می شنود، و دفتری که اعمال ترا ثبت می نماید.

Chapter II

1 - Rabbi [Judah ha-Nasi] said: Which is the right course that a man should
choose for himself? One which is creditable to the person adopting it, and on
account of which he gains respect from men. Be careful to perform a minor *mitzvah*
just as well as a major one, for you do not know the reward for each *mitzvah*.
Balance the loss sustained by the performance of a *mitzvah* against the reward
secured by its observance, and the profit of a sin against its injury. Consider three
things and you will not come into the grip of sin-know what is above you: a seeing
eye, a hearing ear, and a book in which all your deeds are recorded.

ב. רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר: יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עון; וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בשלה וגוררת עון; וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד. ואתם, מעלה אני עליכם שבר הרבה באלו עשייתם.

ג. יהוי זהירין ברשות, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן; נראין באוהבין בשעת הנאתו, ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו.

۲ - ربان گملیل فرزند ربی יהودا הנاسی می فرماید تعلیم و تربیت باید با عمل توأم باشد، زیرا هر کدام از آن دو نباشد باعث گناه می شود، تحصیل توراۀ بدون کسب مال حلال بی نتیجه است و باعث گناه می گردد، اشخاصی که برای امور مالی و جامعه خدمت کرده زحمت می کشند باید محض رضای خدا کار کنند، تا هم از آبروی اجدادی خود استفاده نمایند و هم ذکر و خیر ایشان همیشه برقرار باشد، و هر چند از عهدۀ انجام تمام خدمات مالی برنایند باز هم خدا مزد و پاداش عظیمی برای آنها مقرر خواهد فرمود.

۳ - از دوستی با کارکنان دولت احتیاط کنید، چون هیچگاه با کسی رفاقت نمی کنند مگر برای منافع شخصی خود و تا موقعی که استفاده از کسی می نمایند با او دوست و برادر هستند، ولی به محض اینکه سختی و زحمتی برای او پیش آمد از وی رو می گردانند.

2 - Rabban Gamaliel, the son of Rabbi Judah ha-Nasi, said: It is well to combine Torah study with some worldly occupation, for the energy taken up by both of them keeps sin out of one's mind; all Torah study which is not combined with some trade must at length fail and occasion sin. Let all who work for the community do so from a spiritual motive, for then the merit of their fathers will sustain them, and their righteousness will endure forever. "I credit you with great reward [God says] as if you accomplished it all."

3 - Be cautious of the ruling authorities, for they befriend a man only for their own interests; they appear as friends when it is to their own advantage, but they do not stand by a man when he is in distress.

ד. הוא הָיָה אומֵר: עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ בְּרִצְוֹנָךְ, בְּדִי שְׂעִשָּׂה
רְצוֹנָךְ בְּרִצְוֹנוֹ; בְּטִל רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, בְּדִי שְׂיִבְטִל רְצוֹן
אַחֵרִים מִפְּנֵי רְצוֹנָךְ.

ה. הִלֵּל אומֵר: אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוּר; וְאַל תִּתְּמֵן בְּעֶצְמָךְ
עַד יוֹם מוֹתֶךָ; וְאַל תִּדְרִין אֶת תְּחִבְרָךְ עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמִקְוָמוֹ; וְאַל
תֵּאמַר דְּבַר שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשִׁמְעַי שְׁסוּפוֹ לְהִשְׁמָעַי; וְאַל תֵּאמַר
לְבִשְׂאִפְנֵה אֲשֵׁנָה, שְׂמָא לֹא תִפְנֶה.

ו. הוא הָיָה אומֵר: אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא, וְלֹא עִם הָאָרֶץ
תְּסִיד, וְלֹא תִבְיָשׁוּן לָמֵד, וְלֹא תִקְפְּדוֹן מִלָּמֵד, וְלֹא כָּל הַמְרָבָה
בְּסִחוּרָה מִחֲכִים; וּבְמִקְוָם שְׂאִין אֲנָשִׁים הַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ.
ז. אֵף הוּא רָאָה גִלְגֻּלֹת אַחַת שֶׁצָּפָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם. אָמַר
לָהּ: עַל דְּאֲטִיפָתָ אֲטִיפוֹךְ, וְסוּרָה מִטִּיפְיָךְ יִטּוּפוֹן.

۴ - همان دانشمند فرموده است: میل و رضای خدا - را مطابق امیال خود عمل بنما تا او هم رضای خاطر تو را همانند خواسته خود فراهم نماید و منافع خود را فدای منافع خدا - اکن تا او هم اندیشه‌های بد شیران را از تو دور گرداند.

۵ - هیلل می‌فرماید خود را از جامعه ملت یعقوب مجزا مشمار به عقل خود تا روز درگذشت اعتماد نکن، و همنوع خود را قضاوت مکن تا وقتی که خودت به همان مقام برسی، سخن خود را واضح و روشن بگو تا دیگران سوء تعبیر نکنند، مگویی که اگر فرصت یابم تورا را تحصیل می‌کنم چون احتمال دارد فرصت نیابی. ۶ - نامبرده می‌فرماید: نادان از گناه نمی‌ترسد و شخص عامی بی‌سواد، فاضل نمی‌شود، دانشجوی خجالت‌کش درس نمی‌آموزد، آموزگار عصبانی هم نمی‌تواند شاگرد تربیت کند، تجارت زیاد باعث دانشمندی نیست هر جا که از تو مقام عالی تری نیست که دیگران را هدایت کند سعی کن مردانه در راه تربیت آنها همت نمایی.

4 - He used to say: Do God's will as you would do your own will, so that he may do your will as if it were his; sacrifice your will for the sake of his will, so that he may undo the will of others before yours.

5 - Hillel Said: Do not keep aloof from the community; be not sure of yourself till the day of your death; do not judge your fellow man until you have been in his position; do not say anything which cannot be understood at once, in the hope that ultimately it will be understood; and do not say: "When I shall have leisure I shall study," for you may never have leisure.

6 - He used to say: An empty-headed man cannot be sinfearing, nor can an ignorant person be pious; the bashful cannot learn, nor can the quick-tempered teach; nor can anyone who is engrossed in trade become a scholar; and in a place where there are no men, strive to be a man.

ח. הוא הִיָּה אוֹמֵר: מְרֻבָּה בָּשָׂר, מְרֻבָּה רִמָּה; מְרֻבָּה
נְכָסִים, מְרֻבָּה רְאָנָה; מְרֻבָּה נָשִׁים, מְרֻבָּה כְּשָׁפִים; מְרֻבָּה
שְׂפָחוֹת, מְרֻבָּה זָמָה; מְרֻבָּה עֲבָדִים, מְרֻבָּה גָּזֵל. מְרֻבָּה
תּוֹרָה, מְרֻבָּה חַיִּים; מְרֻבָּה יְשִׁיבָה, מְרֻבָּה חֲכָמָה; מְרֻבָּה
עֲצָה, מְרֻבָּה תְּבוּנָה; מְרֻבָּה צְדָקָה, מְרֻבָּה שְׁלוֹם. קָנָה נֶשֶׁם
טוֹב, קָנָה לְעַצְמוֹ; קָנָה לוֹ דְּבָרֵי תּוֹרָה, קָנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

ט. רַבִּן יוֹחָנָן בֶּן זָכַי קִבֵּל מִהִלֵּל וּמִשְׁמַי. הוּא הִיָּה אוֹמֵר:
אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הִרְבֵּה, אַל תִּתְחַזַּק מְרֻבָּה לְעַצְמָךְ, כִּי לְכָךְ נּוֹצְרָתָ.
۷ - همین دانشمند روزی جمعه‌ای را روی آب دیده بود گفت: تو که راکشتی تا کشته شدی زار تا باز که
آن را بکشند هر که تو راکشت.

۸ - باز هم می‌فرماید: فربهی جسم جز ازدیاد کرم و مور ندارد، تمول بسیار تولید غم و غصه فراوان
می‌کند، اختیار زنهای متعدد باعث جادوگری می‌شود، استخدام کنیزان باعث اعمال شنیع می‌شود، نوکران
متعدد باعث دزدی و تقلب می‌گردد، ولی هر کس علم تورا را زیاد تحصیل کند مقامش در حیات جاودانی
بالا می‌رود هر شخصی که در انجمن دانشمندان زیاد شرکت کند بر میزان علم و دانش خود خواهد افزود،
مشورت کردن فهم را زیاد میکند کثرت احسان سلامتی زیاد بیار خواهد آورد شریف ترین سعادت‌ها نیکنامی
است تحصیل تورا و قانون راه وصول به حیات ابدی است.

۹ - ربان یوحنا بن زکای که در محضر هیلل و شمای تحصیل نموده است می‌فرماید اگر خیلی تورا
تحصیل کرده‌ای برای خودت اهمیت زیاد قائل مشو، زیرا برای همین منظور آفریده شده‌ای.

7 - He saw a skull floating on the surface of the water. He said to it: Because you drowned others, others have drowned you; and those who have drowned you shall themselves be drowned [measure for measure].

8 - He used to say: The more flesh, the more worms [in the grave]; the more property, the more anxiety; the more wives, the more witchcraft; the more female servants, the more lewdness; the more male servants, the more thievery; but the more Torah study, the more life; the more schooling, the more wisdom; the more counsel, the more understanding; the more righteousness, the more peace. One who has acquired a good name, has acquired it for himself; one who has acquired for himself Torah has acquired for himself the life of the world to come.

9 - Rabban Johanan ben Zakkai received [the Torah] from Hillel and Shammai. He used to say: If you have studied much of the Torah, claim not merit for yourself, for to this end were you created.

י. חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי, וְאֵלֵיוֹ הָיוּ:
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס, רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן חֲנַנְיָא, רַבִּי יוֹסִי
 הַכֹּהֵן, רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נֶתַנְאֵל, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲרָךְ.
 יא. הוּא הָיָה מוֹנֶה שְׁבָחָם: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס בּוֹר
 סוּד, שְׂאִינוּ מֵאֲבֵד טֶפֶה; רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן חֲנַנְיָא, אֲשֶׁרִי יוֹלֶדְתּוֹ;
 רַבִּי יוֹסִי הַכֹּהֵן חֲסִיד; רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נֶתַנְאֵל יֵרָא חֲטָא; רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲרָךְ כֹּמֵעֵן הַמִּתְגַּבֵּר.

יב. הוּא הָיָה אוֹמֵר: אִם יִהְיוּ כָל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף
 מֵאֻזְנִים, וְאֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס בְּכַף שְׁנִיָּה, מִכְרִיעַ אֶת כָּלָם.

۱۰ - ربان یوحنا بن زکای پنج دانشجو داشت، که به این شرح می‌باشند، ربی الیعزر پسر هورقانوس، و ربی یهوشوع پسر حنیا و ربی یوسه هکوهن و ربی شیمعون پسر نتن ال و ربی العازار پسر عراخ، وی در تمجید ایشان می‌گوید: ربی الیعزر پسر هورقانوس، چون چاه سیمان شده‌ای است که قطره‌ای در آن گم نمیشود، ربی یهوشوع پسر حنیا خوشا به حال والدهاش، ربی یوسه هکوهن احسان‌گر (محسن) است ولی ربی شیمعون پسر نتن ال مانند چشمه پر زور و زاینده‌ای است.

۱۱ - همان دانشمند می‌فرماید: اگر تمام دانشمندان یهود در یک کفه ترازو گذارند، و ربی الیعزر پسر هورقانوس را در کفه دیگر باز هم کفه این یکی مایل خواهد شد.

10 - Rabban Yohanan ben Zakkai had five pre-eminent disciples, namely: Rabbi Eliezer ben Hyrcanus, Rabbi Joshua ben Hananyah, Rabbi Yosé the Priest, Rabbi Simeon ben Nethanel, and Rabbi Elazar ben Arakh.

11 - He used to sum up their merits: Eliezer ben Hyrcanus is a cemented cistern which loses not a drop [retentive memory]; Joshua ben Hananyah-happy is his mother; Yosé the Priest is most pious; Simeon be Nethanel is one who fears sin; Elazar ben Arakh is like a spring that ever gathers force [creative mind].

אָבא שאול אומר משמו: אם יהיו כל חכמי ישראל בבה
מאזנים, ואליעזר בן הורקנוס אף עמיהם, ואליעזר בן ערך
בבה שניה, מכריע את כלם.

יג. אָמר לָהֶם: צֵאוּ וּרְאוּ אִיזוֹ הִיא דָּרָךְ טוֹבָה שִׁידָבֵק
בָּהּ הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר: עֵין טוֹבָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר:
חֵבֶר טוֹב. רַבִּי יוֹסִי אָמַר: שָׁכֵן טוֹב. רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר:
הַרְוָאָה אֶת הַנּוֹלָד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר: לֵב טוֹב. אָמַר לָהֶם:
רוֹאֶה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֶרֶךְ מַדְבִּירֵכֶם, שֶׁבִּכְלָל
דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם.

۱۲ - اباشائول معتقد است، اگر تمام دانشمندان یهود را در یک کفه ترازو بگذارند و ربی اليعزر پسر هورقانوس هم با آنها باشد، و در کفه دوم ربی اليعزر پسر عراخ قرار دهند این شخص از تمام ایشان سنگین تر و وزین تر خواهد بود.

۱۳ - بایشان فرمود: بروید بررسی و تحقیق کنید و بگویید راه شایسته و رستگاری که انسان باید به آن پیوندد کدام است؟ ربی اليعزر فرمود چشم پاک و ربی یهوشوع گفت: رفیق خوب، ربی یوسی گفت: همسایه خوب و ربی شیمعون گفت کسی که آینده نگر است. ربی العازار فرمود قلب نیک، استاد فرمود تصدیق می‌کنم که گفته ربی العازار از بیانات همه شما بهتر است زیرا قلب نیکو تمام محسنات را در بر دارد.

12 - He used to say: If all the sages of Israel were in one scale of the balance, and Eliezer ben Hyrcanus in the other, he would outweigh them all. Abba Saul, however, quoted him otherwise: If all the sages of Israel, including Eliezer ben Hyrcanus, were in one scale of the balance, and Elazar ben Arakh in the other, he would outweigh them all [originality surpasses retentiveness].

13 - He [Yohanan ben Zakkai] said to them: Go and see which is the best quality to which a man should cling. Rabbi Eliezer said: A good eye [generosity]; Rabbi Joshua said: A good friend [friendliness]; Rabbi Yosé said: A good neighbor [goodwill]; Rabbi Simeon said: One who considers the probable consequences [foresight]; Rabbi Elazar said: A good heart [unselfishness]. Said he to them: I prefer what Elazar ben Arakh has said to what you have said, because in his words yours are included.

יד. אָמַר לָהֶם: צֵאוּ וּרְאוּ אִיזוֹ הֵיא דְרַךְ רָעָה שִׁיתַּרְחֵק
מִמֶּנָּה הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר: עֵינֵי רָעָה. רַבִּי יְהוֹשֻעַ
אָמַר: חֵבֶר רָע. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר: שָׁכֵן רָע. רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר:
הַלֹּהֶ וְאִינוּ מְשַׁלֵּם; אַחֵר הַלֹּהֶ מִן הָאָדָם כְּלוּה מִן הַמָּקוֹם,
שֶׁנֶּאֱמַר: לֹהֶ רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם, וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אָמַר: לֵב רָע. אָמַר לָהֶם: רוּחָה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בֶּן
עֲרָךְ מִדְּבָרֵיכֶם, שֶׁכֻּלָּל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם.

۱۴ - از ایشان پرسید: به عقیده شما کدام راهی منجر به نکبت می‌شود تا شخص از آن بگریزد، ربی الیعزر فرمود چشم ناپاک، ربی یهوشوع گفت رفیق بد، ربی یوسه گفت همسایه مردم آزار، ربی شیمعون گفت کسی که قرض میکند و پس نمیدهد، چون قرض کردن از انسان مثل قرض کردن از پروردگار است، فرموده‌اند (تهیلیم) شریر قرض می‌کند و پس نمی‌دهد ولی عادل با التماس و تشکر دین خود را رد می‌کند، ولی ربی العازار معتقد است قلب بد، استاد فرمود مسلماً بیانات ربی العازار از عقیده همه شما بهتر است: زیرا قلب بد شامل جمیع رذائل است.

14 - He further said to them: Go and see which is the worst quality a man should shun. Rabbi Eliezer said: An evil eye [greed]; Rabbi Joshua said: A bad friend [hatred]; Rabbi Yosé said: A bad neighbor [discord]; Rabbi Simeon said: One who borrows and does not repay. It is the same whether one borrows from man or from God, as it is said: "The wicked borrows and repays not, but the righteous deals graciously and gives."¹ Rabbi Elazar said: An evil heart [selfishness]. Said he to them: I prefer what Elazar ben Arakh has said to what you have said, for in his words yours are included.

1 - Psalm 37:21.

טו. הם אמרו שלשה דברים. רבי אליעזר אומר: יהי כבוד חברך חביב עליה כשלה, ואל תהי נוח לבעוס, ושוב יום אחד לפני מיתתך. והוי מתחמם בנגד אורן של חכמים, והוי זהיר בגחלתן שלא תפנה, שנשיכתן נשיכת שועל, בעקיפתן עקיפת עקרב, ולחישתן לחישת שרף, וכל דבריהם בגחלי אש.

טז. רבי יהושע אומר: עין הרע ויצר הרע ושנאת הבירות מוציאים את האדם מן העולם.

יז. רבי יוסי אומר: יהי קמון חברך חביב עליה כשלה, ותתקן עצמך ללמד תורה שאינה ירשה לך, וכל מעשיך יהיו לשם שמים.

۱۵ - آنها سه موضوع فرموده اند: ربی الیعزر می فرماید: رفیق خود را چنان محترم بشمار که خودت را محترم می شماری، هیچوقت زود عصبانی مشو و همواره یک روز قبل از مرگ توبه کن و دانشمندان را محترم شمرده، و از فیض انوار روحانی ایشان گرم و مستفیض شو، مواظب باش که در اخگر آنان سوخته نشوی، که گاز آنان گاز روباه و نیش آنان نیش عقرب و افسون مار دارند و تمام سخنانشان همچون اخگر آتش است. ۱۶ ربی یهوشوع می فرماید: چشم بد و ناپاک و افکار شرارت آمیز و مردم آزاری، انسان را زود از دنیا می برند.

۱۷ - ربی یوسی می فرماید: مال همנוعت را چنان بجهت او حفظ کن که گویی مال توست، و در تحصیل علم توراۃ جدیت فراوان به خرج بده، چون مثل پول نیست که از پدر به میراث رسد، و تمام کارهایت بخاطر خدا باشد.

15 - They each said three things. Rabbi Eliezer said: Let your friend's honor be as dear to you as your own; be not easily provoked to anger; repent one day before your death [every day, for you may die tomorrow]. He further said: Warm yourself by the fire of the scholars, but beware of their glowing coals [treat them respectfully], lest you burn yourself; for the bite of scholars is as hurtful as that of a fox, their sting is as deadly as that of a scorpion, their hiss is like that of a serpent, and all their words are like coals of fire [and should be heeded].

16 - Rabbi Joshua said: The evil ey [greed], the evil impulse and hatred of mankind shorten a man's life.

17 - Rabbi Yosé said: Let your friend's property be as precious to you as your own; give yourself to studying the Torah, for it does not come to you by inheritance; and let all your deeds be done in the name of Heaven.

יח. רבי שמעון אומר: יהי זהיר בקריאת שמע ובתפלה;
ובשאתה מתפלל, אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים
ותחנונים לפני המקום, שנאמר: כי חנון ורחום הוא, ארך
אפים ורב חסד ונחם על הרעה; ואל תהי רשע בפני עצמך.

יט. רבי אלעזר אומר: יהי שקוד ללמד תורה, ודע מה
שתישב לאפיקורוס, ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל
מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך.

۱۸ - ربي شمعون می‌فرماید: از نماز و دعای صبح غفلت مکن، و آنها را با تیت کامل و حواس جمع قرائت نما، و رحمت و شفقت از پیشگاه پروردگارت بطلب که او رحیم و شفیق و پر حوصله و کثیرالاحسان است و زود از غضب خود منصرف می‌شود، خود را حقیقتاً شریر بدان.

۱۹ - ربي العازار می‌فرماید: برای آموختن تعلیمات توراۃ ساعی و کوشا باش، و بدان به لامذهبان چه پاسخی بدهی، و بدان و در نظر داشته باش که در حضور چه کسی زحمت می‌کشی و کارفرمای تو امین و معتبر است که مزد فعالیتت را به تو بپردازد.

18 - Rabbi Simeon said: Be careful in reading the *Shema* and the *Shemoneh Esreh*; when you pray, do not regard your prayer as a perfunctory act, but as a plea for mercy and grace before God, as it is said: "For he is gracious and merciful, slow to anger, abounding in kindness, and relenting of evil."¹ Do not be wicked in your own esteem [lest you set yourself a low standard of conduct].

19 - Rabbi Elazar said: Be eager to study the Torah; know what to answer an unbeliever; know before whom you toil, who your Employer is, who will pay you the reward of your labor.

1 - Joel 2:13.

ב. רבי טרפון אומר: היום קצר, והמלאכה מרבה, והפועלים עצלים, והשקר הרבה, ובעל הבית דוחק.
 בא. הוא היה אומר: לא עליך המלאכה לגמר, ולא אתה בן חורין להבטל ממנה. אם למדת תורה הרבה, נותנים לך שכר הרבה, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך; ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.

۲۰ - ربي طرفون فرموده است: عمر کوتاه است، کار بسیار، و کارگران تنبل هستند، در صورتی که مزد ایشان زیاد است و صاحب خانه سخت مواخذه خواهد کرد.

۲۱ - همان دانشمند فرماید: کار خیلی زیاد است ولی به پایان رسیدن همه آنها به عهده تو نیست، ولی حق نداری کوتاهی ورزی و از آن دست بکشی، هر قدر بیشتر دانشمند شوی پاداشت افزون تر خواهد گردید، و خداوند در مزد دادن امین است، و متذکر باش که پاداش صالحان و دانشمندان و نیکوکاران مختصری در این دنیا و قسمت اعظم آن در عالم آینده خواهد بود.

20 - Rabbi Tarfon said: The day [life] is short; the task is great; the workmen [human beings] are lazy; the reward is great, and the Master is insistent.

21 - He used to say: You are not called upon to complete the work [of Torah study], yet you are not free to evade it; if you have studied much Torah, much reward will be given you-your Employer can be trusted to pay you for your work; and know that the grant of reward to the righteous will be in the time to come.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצוות.
 שנאמר: ה. חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הָבָא, שְׁנַאֲמַר: וְעַמּוּד
בְּלֶם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נֶצֶר מְטָעִי, מַעֲשֵׂה יָדִי
לְהַתְּפָאֵר.

א. עַמְבִּיא בֶן מַהֲלָלָאֵל אוֹמֵר: הִסְתַּפֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים
וְאֵין אֶתָּה בָּא לִיְדִי עֲבָרָה: דַּע מֵאֵין בָּאתָ, וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ,
וּלְפָנֵי מִי אֶתָּה עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן. מֵאֵין בָּאתָ, מְטָפָה
סְרוּחָה; וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ, לְמָקוֹם עָפָר, רִמָּה וְתוֹלְעָה; וּלְפָנֵי
מִי אֶתָּה עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן, לְפָנֵי מַלְכָּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים,
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ב. רַבִּי חֲנִינָא סֵגֵן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר: הָיוּ מִתְּפִלָּל בְּשְׁלֹשָׁה
שָׁל מַלְכוּת, שְׁאֵלְמָלָא מוֹרָאָה אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ חַיִּים בְּלָעוּ.
فصل سوم

۱ - عقویا پسر مهلل ۱-ل می فرماید: سه نکته را مورد توجه قرار ده تا به معرض اعمال شنیع قرار
نگیری مبدا خود را استنباط کن، مقصدت را هم تشخیص ده، بدان در حضور چه وجودی سرانجام محاکمه
خواهی شد، مبدا جسمانی تو معلوم است از یک قطره متعفن و مقصدت هم مسلماً گورستان یعنی محل مور
و کرم است، ولی روح فنا ناپذیر تو که همان حقیقت هستی تو است باید در حضور پادشاه پادشاهان حاضر
شود و در آنجا طبق اعمالت سزا و جزا ببیند.

۲ - ربی حنینا معاون کهنیم فرموده است همواره برای سلامتی رهبران کشور و مقامات دولتی دعای
خیر کن زیرا اگر ترس ایشان نبود، هر آینه مردم یکدیگر را زنده می بلعیدند.

Chapter III

1 - Akavyah ben Mahalalel said: Reflect on three things and you will not come into the grip of sin: know whence you came, whither you are going, and before whom you are destined to give a strict account. *Whence you came*-from a malodorous drop; *whither you are going*-to a place of dust, worms and moths; *and before whom you are destined to give a strict account*-before the supreme King, the Holy One, blessed be he.

2 - Rabbi Hanina, the deputy high-priest, said: Pray for the welfare of the government, since were it not for the fear of it men would swallow each other alive.

ג. רבי חנניא בן תרדיון אומר: שנים שיושבים ואין ביניהם דברי תורה, הרי זה מושב לצים, שנאמר: ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבים ויש ביניהם דברי תורה, שכינה שרויה ביניהם, שנאמר: אז נדברו יראי יי איש אל רעהו, ויקשב יי וישמע, ויכתב ספר זכרון לפניו, ליראי יי ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים, מניין אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה, שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר, שנאמר: ישב בדרך וידם כי נטל עליו.

۳ - ربي حنينا پسر تردیون می فرماید اگر دو نفر با هم بنشینند و بین آنها مطالب توراۃ رد و بدل نشود این مجلس مسخره کنندگان است، و چنانچه گفته شده است (مزمیر داود ۱-۱) خوشا به حال کسیکه در مجلس استهزا کنندگان ننشیند، لکن اگر دو نفر با هم بنشینند و بینشان مطالب توراۃ رد و بدل شود، نور جلال الهی (شخینا) بین ایشان تجلی می کند، چنانچه گفته شده است (ملاکی ۳-۱۶) آنگاه ترسندگان خدا با یکدیگر مکالمه کردند و خداوند گوش داده و سخنان ایشان را شنیده و برای ترسندگان خدا و متفکرین او در کتاب یادبود ثبت می شود و نه تنها دو نفر از کجا بدانیم که حتی یک نفر هم بنشیند و به تنهایی مشغول مطالعه و تحصیل توراۃ شود، باز هم ذات قدوس متبارک برای او پاداشی مقرر می کند از آنجا (مراثی آرמیا ۳-۲۷) گفته شده است تنها بنشیند و در حال سکوت (درباره مطالب توراۃ) تفکر کند و برای خود پاداش بگیرد.

3 - Rabbi Hananyah ben Teradyon said: If two sit together and no words of Torah are spoken between them, they are a session of scoffers, of whom it is said: "[A good man] does not sit in the company of scoffers."¹ But when two sit together and interchange words of the Torah, the *shkkinah* abides between them, as it is said: "Then those who revered the Lord spoke to each other, and the Lord listened and heard, and in his presence a record was written of those who revere the Lord and respect his name."² Now, this verse refers to two persons; whence do we know that even if one person engages in the study of the Torah, the Holy One, blessed be he, determines his reward? It is said: "Though he sits alone in thoughtful meditation, yet he receives" [the reward].³

ד. רבי שמעון אומר: שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא
אמרו עליו דברי תורה, באלו אכלו מזבחי מתים, שנאמר:
כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום. אבל שלשה
שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה, באלו אכלו
משלחנו של מקום, שנאמר: וידבר אלי, זה השלחן אשר
לפני יי.

۴ - ربي شمعون می فرماید: سه نفر که بر یک سفره خوراک خوردند ولی کلام خدا نگفتند (دعای قبل و بعد از خوراک) مثل این است که از ذبایح اموات خورده اند چنانکه مرقوم است (یشعیا ۲۸-۸) زیرا همه سفره ها پر از استفراغ و کثافت است که جایی برای ذکر خدا نگذاشته است، لیکن سه نفر که با هم بر سر میزی خوراک خوردند و نام خدا را برده و او را شکرگذاری نمودند، مانند این است که از سفره قدس الهی بهره مند شده باشند چنانچه مکتوب است (یحزقل ۴۱ - ۲۲) فرموده من این مذبح سفره ای است که در حضور خدا گسترده است.

4 - Rabbi Simeon said: If three have eaten at a table and have held no conversation of Torah, it is as though they had eaten of sacrifices offered to the dead [idols], as it is said: "For all their tables are full of filth without the presence of God."⁴ But if three have eaten at a table and have conversed on Torah, they are as though they had eaten from the table of God, as it is said: "He said to me: This is the table which is in the presence of the Lord".⁵

4 - Isaiah 28:8. 5 - Ezekiel 41:22.

ה. רבי חנינא בן חכניני אומר: הנער בלילה והמחלף בדרך יחיד ומפנה לבו לבטלה, הרי זה מתחייב בנפשו.
ו. רבי נחוניא בן הקנה אומר: כל המקבל עליו על תורה, מעבירים ממנו על מלכות ועל דרך ארץ; וכל הפורק ממנו על תורה, נוהגים עליו על מלכות ועל דרך ארץ.

- ۵ - ربي حنينا پسر حخيناي مي فرمايد كسي كه در شب بيدار شده، و به جاي عبادت خدا در كوچه و خيابان مشغول گردش شود، دنبال هوي و هوس هاي پوچ خود برود، قطعاً خود را به هلاكت مي رساند
- ۶ - ربي نحونيا پسر هقانا مي فرمايد: هر كس متحمل رنج تحصيل توراۃ ميشود از فشار امور دنيوي محفوظ خواهد بود، و بر عكس هر كه از تحصيل توراۃ بگريزد، مبتلاي دشوازيهاي امور دنيوي خواهد گرديد.

5 - Rabbi Hanina ben Hakinai said: He who is awake at night, or travels alone on the road, and turns his mind to idle thoughts, commits a deadly sin.

6 - Rabbi Nehunya ben ha-Kanah said: Whoever takes upon himself the yoke of the Torah will be relieved from the yoke of the government and the yoke of worldly affairs [struggle for existence]; whoever divests himself of the yoke of the Torah will be burdened with the yoke of the government and the yoke of worldly affairs.

ז. רבי חלפתא בן דוסא, איש כפר חנניא, אומר: עשרה
 שיושבים ועוסקים בתורה, שכניה שרויה ביניהם, שנאמר:
 אלהים נצב בעדת אל. ומנין אפילו חמשה, שנאמר: ואגדתו
 על ארץ יסדה. ומנין אפילו שלשה, שנאמר: בקרב אלהים
 ישפט. ומנין אפילו שנים, שנאמר: אז נדברו יראי יי איש אל
 רעהו, ויקשב יי וישמע. ומנין אפילו אחד, שנאמר: בכל
 המקום אשר אזכיר את שמי, אבא אליה וברכתיה.

۷ - ربي حلفتا پسر دوسا از اهالی ده حنينا فرموده است: ده نفر که نزد هم نشسته و در اطراف تورا و امور
 مربوط به آن صحبت می کنند، نور جلال الهی فیما بین آنها ظاهر خواهد شد، چنانکه (زبور داود ۸۲ - ۱)
 می فرماید: خدا در جمعیت الهی ایستاده است. و چنانچه عده آنها پنج نفر باشد، (باز هم خدا حاضر میشود)
 چنان که (عاموس ۹ - ۶) می فرماید: مجمع خود را بر زمین تأسیس کرده است. حتی چنانچه سه نفر هم باشند،
 (خداوند ظاهر میگردد) چنان چه (زبور داود ۸۲) می فرماید: در میان قضات داوری خواهم نمود. چنانچه دو
 نفر هم باشند (باز فیض خدا جاری است) چنانچه مرقوم است (زبور ۸۲ - ۳): آنوقت یکی از خدا ترسان با
 همنوع خود صحبت کرد، حتی اگر یک نفر هم (به تنهایی مشغول مطالعه و تحصیل تورا) باشد، (رحمت الهی
 شامل حال او خواهد شد) چنانکه می فرماید (سفر خروج ۲۰ - ۲۴): هر جا نام مرا یاد کنی، آنجا آمده و ترا
 برکت خواهم داد.

7 - Rabbi Halafta ben Dosa of Kfar Hananya said: When ten people sit together and occupy themselves with the Torah, the Shekhinah abides among them, as it is said: "God stands in the godly congregation"¹ Whence do we know that the same applies even to five? It is said: "He has founded his band upon the earth."² Whence do we know that the same applies even to three? It is said: "In the midst of the judges he judges."³ Whence do we know the same applies even to two? It is said: "Then those who revered the Lord spoke to each other, and the Lord listened and heard."⁴ Whence do we know that the same applies even to one? It is said: "In every place where I have my name mentioned I will come to you and bless you."⁵

1 - Psalm 82:1. 2 - Amos 9:6. 3 - Psalm 82:1. 4 - Malachi 3:16. 5 - Exodus 20:24.

ח. רבי אלעזר, איש ברתותא, אומר: תן-לו מן-שלו, שאתה ושלך שלו. וכן בדרך הוא אומר: כי ממה הכל, ומיך נתנו לך.

ט. רבי יעקב אומר: המהלך בדרך ושונה, ומפסיק ממשנתו ואומר: מה נאה אילן זה, מה נאה ניר זה, מפלה עליו הכתוב באלו מחתיב בנפשו.

۸ - ربي العازار از اهالی شهر برتوتا میفرماید هر چه داری از رحمت خدا بتو داده شده پس لااقل ده یک از هر چه متعلق به اوست به او بده، و در این زمینه داوید فرموده است همه چیز از تو است و از مال تو به تو پس داده ایم.

۹ - ربي يعقوب فرموده است کسی که می خواهد درس خود را در ضمن راه رفتن یاد بگیرد، و هر چند یک مرتبه سر خود را برداشته متوجه تماشای درختان و مردم شود، سودی از تحصیل خود نخواهد برد.

8 - Rabbi Eleazar of Bartota said: Give to Him of what is His, for you and what you have is His; and this is also written concerning David (I Chronicles 29, 14): "For all things come of Thee, and of Thine have we given Thee."

9 - Rabbi Jacob Said: He who travels on the road while reviewing what he has learnt, and interrupts his study and says: "How fine is that tree, how fair is that field!" Scripture regards him as if he committed a grave sin [study is more important than the admiration of nature].

י. רבי דוסתאי בר יני, משום רבי מאיר, אומר: כל השוכח
דבר אחד ממשנתו, מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בגפשו,
שנאמר: רק השמר-לך ושמר גפך מאד, פן תשכח את
הדברים אשר ראו עיניך. יכול, אפילו תקפה עליו משנתו,
תלמוד לומר: ופן יסורו מלבך כל ימי חייך; הא, אינו
מתחייב בגפשו עד שישב ויסירם מלבו.

۱۰ - ربي دوستای پسرینای از قول ربي مثير می فرماید: هر که يك نکته درس خود را فراموش کند بر نفس خود خیانت کرده است چنانکه مکتوب است (دواریم ۴ - ۹) فقط مواظب باش و به نفس خود خیلی توجه داشته باش، مبدا مواردی که چشمانت دیده اند فراموش نمایی، بنابراین رئوس درس را در حافظه داشته باش، آیا حتی اگر در اثر مشکل بودن (مسئله) فراموشش شد باز هم خیانتکار است؟ آیه مقدسی می فرماید: مبدا هیچوقت از فکرت و قلبت دور شود - پس خائن بخود نمی باشد مگر آنکه در اثر اتلاف وقت و عدم مرور فراموشش شود.

10 - Rabbi Dostai ben Yannai said in the name of Rabbi Meir: Whoever forgets anything of what he has learned, Scripture regards him as if he committed a grave sin, for it is said: "Only take care, and watch yourself well that you do not forget the things which your eyes saw." Now, one might suppose that this applies even to a person who has forgotten because his study proved too hard for him; it is therefore explicitly added: "Lest they be removed from your heart all the days of your life."⁷ Thus, he incurs a grave sin only when he deliberately removes the lessons from his heart.

7 - Deuteronomy 4:9.

יא. רבי חנינא בן דוסא אומר: כל שיִראת חטאו קודמת
לחכמתו, חכמתו מתקיימת; וכל שחכמתו קודמת ליִראת
חטאו, אין חכמתו מתקיימת.

יב. הוא הִיה אומר: כל ששמעֵשיו מרבים מחכמתו,
חכמתו מתקיימת; וכל שחכמתו מרבה ממעשיו, אין חכמתו
מתקיימת.

יג. הוא הִיה אומר: כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח
המקום נוחה הימנו; וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו, אין
רוח המקום נוחה הימנו.

- ۱۱ - ربي حنينا پسردوسا می فرماید: هر کس پرهیزکاری و ترس از خطا در وجودش آنقدر زیاد باشد که
از عقلش بیشتر باشد، البته عقلش ثابت و پابرجا خواهد ماند، لیکن هر کس عقلش زیاد ولی حس پرهیزکاری و
ترس از خطا در او کم باشد، طولی نخواهد کشید که عقلش متزلزل و نابود خواهد شد.
- ۱۲ - همین دانشمند می فرماید: هر شخصی که عملش بیش از عقلش باشد، روز بروز عقلش بیشتر خواهد
شد، ولی آنکس که عقلش بیشتر از کارهای نیکش باشد عقلش پایدار نخواهد ماند.
- ۱۳ - همین دانشمند می فرماید: هر شخصی که خلق از عملش خشنود باشند، خدا از او راضی است، ولی
آنکس که خلق از عملش خشنود نباشد، خداوند از او بیزار است.

11 - Rabbi Hanina ben Dosa said: Anyone whose fear of sin precedes his wisdom [whose moral conduct means more to him than his learning], his wisdom shall endure; anyone whose wisdom precedes his fear of sin, his wisdom shall not endure.

12 - He used to say: Anyone whose deeds exceed his wisdom, his wisdom shall endure; anyone whose wisdom exceeds his deeds, his wisdom shall not endure.

13 - He used to say: Anyone who is liked by his fellow men is liked by God; anyone who is not liked by his fellow men is not liked by God.

יד. רבי דוסא בן הרבינס אומר: שנה של שחרית ויין של צהרים, ושיחת הילדים וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ, מוציאים את האדם מן העולם.

טו. רבי אלעזר המודעי אומר: המחלל את הקדשים, והמביזה את המועדות, והמלבין פני חברו ברבים, והמפר בריתו של אברהם אבינו, והמגלה פנים בתורה שלא בהלכה, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא.

۱۴ - ربي دوسا پسر حركيناس می فرماید: خواب سحر، و شراب ظهر، و اختلاط با اطفال، و همشینی با بیسوادان در محافل مقدس، انسان را بی وقت از جهان می برند.

۱۵ - ربي العازار هموداعی می فرماید: هر کس مقدسات را خوار و خفیف کند و ایام بین موعده را بی اهمیت شمارد و رفیق خود را در حضور جمعی شرمندہ نماید، و از عهد ابراهام آوینو (بریت میلا) تجاوز نموده و آن را ناپاک نماید یا آنکه توراۃ را بطور غیر شایسته تفسیر و تعبیر کند حتی اگر در توراۃ عالم بوده و اعمال نیک هم در دست داشته باشد سهمی به نعمات عالم آینده نخواهد داشت.

14 - Rabbi Dosa ben Horkinas said: Morning sleep [late sleeping], wine drinking at noon, [frivolous] childish talk, and attending the meeting-places of the ignorant shorten a man's life.

15 - Rabbi Elazar of Modin said: He who profanes sacred objects, slights the festivals, puts his fellow man to shame in public, breaks the covenant of our father Abraham, or misinterprets the Torah-even though he has Torah and good deeds to his credit-has no share in the world to come.

טז. רבי ישמעאל אומר: יהי קל לראש ונזח לתשחקת,
 ויהי מקביל את כל האדם בשמחה.
 יז. רבי עקיבא אומר: שחוק וקלות ראש מרנילים את
 האדם לערונה. מסרת סג לתורה, מעשרות סג לעשר,
 נדרים סג לפרישות; סג לחכמה שתקה.

۱۶ - ربي يشمائل می فرماید: در حضور دانشمندان رؤسای ملت متواضع باش و در مقابل جوانان صبور باش و همه کس را با چهره خوشحال بپذیر.
 ۱۷ - ربي عقیوا می فرمود: مسخره بازی و سبک سری انسان را به افعال شنیع خواهند کشانید، سپرده ها و سنت ها تکیه خوبی برای درک تورا است، ده یک دادن وسیله خوبی برای متمول شدن است نذر انسان را از گناهکاری باز میدارد، سکوت هم بهترین پشتیبان عقل است.

16 - Rabbi Ishmael said: Be submissive to a superior and kindly to the young; and receive all men cheerfully.

17 - Rabbi Akiba said: Jestng and light-headedness lead a man on to lewdness. The *Massorah* [the tradition as to the correct text of the Scriptures] is a fence to the Torah [and preserves its integrity]; tithes form a fence to wealth; vows are a fence [a help] to self-restraint; a fence to wisdom is silence.

יח. הוא הָיָה אוֹמֵר: חָבִיב אָדָם, שֶׁנִּבְרָא בְּצַלְם; חֶבֶה יִתְּרָה נֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְּצַלְם, שֶׁנֶּאֱמַר: כִּי בְּצַלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. חֶבִיבִים יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים לַמָּקוֹם; חֶבֶה יִתְּרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים לַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: בָּנִים אַתֶּם לַיְי אֱלֹהֵיכֶם. חֶבִיבִים יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּתֵּן לָהֶם כָּלִי חֻמְדָּה; חֶבֶה יִתְּרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּתֵּן לָהֶם כָּלִי חֻמְדָּה, שֶׁבּוּ נִבְרָא הָעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ.

۱۸ - همین دانشمند می‌فرماید: چقدر انسان وجودش شریف است که به شکل شریف الهی آفریده شده است و چقدر عزیزتر که به او اعلام شد که به شکل شریف آفریده شده است، چنانچه مرقوم است (سفر تکوین ۱ - ۲۷) خدا فرمود انسان را به شکل خودمان بسازیم، و چقدر شریف هستند این ملت که فرزندان خدا خوانده شده‌اند، و چقدر محبوب‌تر که به آنها آگاهی شد که فرزندان خالق هستند و نیز فرموده‌اند (سفر تثنیه ۱۴ - ۱) شما فرزندان خالق خودتان هستید و باز هم چقدر شریفند که تورا برای کسب دانش و عزت بدانها عطا شد و محبت بیشتر که به آنها معلوم شده است که این وسیله نفیس (تورا) که دنیا توسط آن آفریده شده به آنها عطا شده است، چنانچه فرموده است (امثال سلیمان ۴ - ۲) پند خوبی به شما داده‌ام تورا مرا ترک و فراموش ننمائید.

18 - He used to say: Beloved is man, for he was created in the image of God; it is by special divine love that he is informed that he was created in the image of God, as it is said: "For God made man in his own image;"¹ Beloved are Israel, for they were called the children of God; it is by special divine love that they are informed that they were called the children of God, as it is said: "You are the children of the Lord your God."² Beloved are Israel, for to them was given a precious instrument [the Torah]; it is by special divine love that they are informed that to them was given the precious instrument through which the world was created, as it is said: "For I give you good doctrine; forsake not my Torah."³

1 - Genesis 9:6. 2 - Deuteronomy 14:1. 3 - Proverbs 4:2.

יט. הכל צפוי, והרשות נתונה, ובטוב העולם נדון, והכל לפי רב המעשה.

ב. הוא היה אומר: הכל נתון בערבון, ומצודה פרושה על כל החיים. החנות פתוחה, והחננוי מקיף, והפנקס פתוח, והקר פותחת, וכל הרוצה ללוות יבא וילווה; והנפאים מתזרים תדיר בכל יום ונפרעים מן האדם, מדעתו ושלא מדעתו, ויש להם על מה שיסמכו. והדין דין אמת, והכל מתקן לסעדה.

۱۹ - همه چیز واضح و آشکار است، و انسان فاعل مختار، و دنیا هم بطور نیکوئی محاکمه می شود، و به هر کسی به اندازه کثرت اعمال نیکش پاداش داده خواهد شد.

۲۰ - و باز هم فرموده است: همه چیز به امانت داده شده است و شیطان دام خود را گسترده تا تمام زندگان را اسیر خود سازد، دکان باز است و صاحب دکان نسیه می دهد، دفتر باز است و دست غیب می نویسد، تحصیلداران (مصائب و بلاهای روزگار) در گردش هستند و از آدمی چه آگاه، چه نا آگاه مطالبه می کنند و اسناد که بر آن تکیه کنند در دست دارند دیوان الهی دیوان عدالت است و همه کس آماده مکافات می باشند که سپس از نعمات عالم آینده مستفیض گردند.

19 - Everything is foreseen [by God], yet freewill is granted [to man]; the world is ruled with divine goodness, yet all is according to the amount of man's work.

20 - He used to say: Everything is given on pledge, and a net is spread for all the living [none can escape divine justice]; the store is open, and the storekeeper [God] allows credit; the ledger is open, and the hand writes; whoever wishes to borrow may come and borrow, but the collectors go around regularly every day and exact payment from man, whether or not he realizes [that he is punished for his sins]; they have good authority on which they can rely, since the judgment is just; and all is prepared for the banquet [the reward of the righteous is assured].

בא. רבי אלעזר בן עזריה אומר: אם אין תורה, אין
 קרד ארץ; אם אין קרד ארץ, אין תורה. אם אין חכמה, אין
 יראה; אם אין יראה, אין חכמה. אם אין דעת, אין בינה; אם
 אין בינה, אין דעת. אם אין קמת, אין תורה; אם אין תורה,
 אין קמת.

۲۱ - ربي العازار پسر عزريا مى فرمايد (۲۷): اگر تعليم توراۀ نباشد تربيت هم نيست، و اگر تربيت نباشد تعليم فايده اى ندارد، اگر عقل نباشد ترس خدا نيست، و اگر ترس نباشد عقل هم نيست، اگر دانش نباشد فهم نيست، و اگر فهم نباشد دانش هم نيست، اگر وسايل معيشت مادي نباشد معنويات هم از بين خواهد رفت.

21 - Rabbi Elazar ben Azaryah said: Where there is no Torah, there is no Torah, there is no proper conduct; where there is no proper conduct, there is no Torah. Where there is no wisdom, there is no reverence; where there is no reverence, there is no wisdom. Where there is no knowledge, there is no understanding; where there is no understanding there is no knowledge. Where there is no bread, there is no Torah; where there is no Torah, there is no bread.

כב: הוא הִיָּה אֹמֵר: כֹּל שֶׁחֲכָמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעֲשָׂיו, לָמָּה
 הוא דֹּמָה, לְאֵילָן שֶׁעֲנָפָיו מְרַבִּים וְשָׂרְשָׁיו מְעֻטִּים, וְהָרוּחַ
 בָּאָה וְעוֹקְרָתוֹ וְהוֹפֵכָתוֹ עַל פָּנָיו, שֵׁנֶאֱמַר: וְהִיָּה כְּעֶרְעֵר
 בְּעֶרְבָּה, וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא טוֹב, וְשֶׁכֶן חֲרָרִים בְּמִדְבָּר, אֶרֶץ
 מִלְחָה וְלֹא תֵשֵׁב. אֲבָל כֹּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרַבִּים מִחֲכָמָתוֹ, לָמָּה
 הוא דֹּמָה, לְאֵילָן שֶׁעֲנָפָיו מְעֻטִּים וְשָׂרְשָׁיו מְרַבִּים, שֵׁנֶאֱפִילוֹ
 כָּל הָרוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ, אֵין מְזִיזִים אוֹתוֹ
 מִמְּקוֹמוֹ, שֵׁנֶאֱמַר: וְהִיָּה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל מְיָם, וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח
 שָׂרְשָׁיו, וְלֹא יֵרָאֶה כִּי יָבֹא חֹם, וְהִיָּה עֹלָהּ רַעֲנוֹ, וּבִשְׁנַת
 בִּצְרָתָהּ לֹא יִדָּא, וְלֹא יָמִישׁ מַעֲשֹׂות פְּרִי.

۲۲ - همین دانشمند می‌فرماید: هر کس عقلش بیش از اعمال نیکش است به چه مانند است؟ به درختی
 می‌ماند که شاخه‌هایش زیاد و ریشه‌هایش کم است، به طوری که اگر تندبادی بوزد آن را ریشه کن می‌نماید و
 سرنگون می‌سازد چنانکه می‌فرماید (یرمیا ۱۷ - ۱۶) شخصی که متکی به خدا نیست ملعون است و مانند
 درخت عرعر در بیابان خواهد بود که اگر فیضی برسد سهمی از آن نخواهد برد زیرا همیشه در سرزمین
 شوره‌زار و گرمسیر خواهد زیست، لیکن هر که اعمال نیکش از عقلش بیشتر باشد به چه چیز می‌ماند؟ به
 درختی که شاخه‌هایش کم و ریشه‌اش بسیار است، به طوری که اگر بادهای تند هم بوزد، نمی‌تواند آن را
 حرکت دهد چنانکه نوشته است (یرمیا ۱۷ - ۱۶) مبارک باد شخصی که بر خدا متکی است زیرا مانند درختی
 خواهد بود که نزد جویهای آب واقع شده و ریشه‌هایش به اطراف پهن خواهد کرد، و از گرمی سخت تابستان
 هراسی ندارد، همواره برگ‌هایش سبز و خرم است و در خشکسالی هم در مضیقه نخواهد بود و میوه آوردنش
 هم قطع نمی‌گردد.

22 - He used to say: One whose wisdom exceeds his deeds, to what is he like? To a tree that has
 many branches and few roots, so that when the wind comes, it plucks it up and turns it over, as it is
 said: "And he shall be like a lonely tree in the desert, and shall not see the coming of good; he shall
 inhabit the parched places in the wilderness, a salt land and uninhabited."¹ But one whose deeds
 exceed his wisdom, to what is he like? To a tree that has few branches and many roots, so that even if
 all the winds in the world come and blow upon it, they cannot move it out of its place, as it is said:
 "And he shall be like a tree planted by waters, that spreads out its roots beside a stream; it sees not the
 coming of heat, and its leaves are ever green; in a year of drought it is not troubled, and ceases not to
 bear fruit."²

1 - Jeremiah 17:6 2 - Jeremiah 17:8.

בנֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן חֲסִמָּא אוֹמֵר: קִנְיִן וּפְתִיחֵי נִדָּה הֵן הֵן
גּוֹפִי הַלְכוֹת; תְּקוּפוֹת וְגִמְטְרִיאוֹת פְּרַפְּרָאוֹת לַחֲכָמָה.

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עַקְשָׁיָא אוֹמֵר: רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְזַבֹּחַ אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר:
יִי חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקָה, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר.

۲۳ - ربي العازار پسر حیسما می فرماید: قربانی مربوط به زن زائو و دستورالعمل مربوط به زن ناپاک (نیدا - נִידָה) از قوانین مهم مذهبی است، اطلاع داشتن از تقویم و علم حسابهای عرفانی هادی شخص بسوی مدارج عقل خواهند بود.

23 - Rabbi Elazar Hisma said: The laws concerning the sacrifices of birds and the purification of women are essential precepts; astronomy and geometry are the auxiliaries of wisdom.

Rabbi Hananyah ben akashyah said: The Holy One, blessed be he, desired to purify Israel; hence he gave them a Torah rich in rules of conduct, as it is said: "The Lord was pleased, for the sake of [Israel's] righteousness, to render the Torah great and glorious."³

3 - *Isaiah* 60:21.

**כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הֵבֵא שְׁנֵאֲמַר וְעַמְּךָ
כָּלֶם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי
לְהַתְּפָאֵר**

א. בֶּן זֹמָא אָמַר: אֵיזְהוּ חָכָם, הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם,
שְׁנֵאֲמַר: מִכָּל מְלַמְּדֵי הַשְּׂבָלָתִי (בִּי עֲדוּתִידָה שִׁיחָה לִּי). אֵיזְהוּ
גִבּוֹר, הַבּוֹכֵשׁ אֶת יָצְרוֹ, שְׁנֵאֲמַר: טוֹב אֶרֶךְ אֲפִים מִגִּבּוֹר,
וּמִוֶּשֶׁל בְּרוּחוֹ מִלֵּבֵד עֵיר. אֵיזְהוּ עָשִׂיר, הַשֹּׁמֵחַ בְּחֻלְקוֹ,
שְׁנֵאֲמַר: יֵגִיעַ בְּפִידָה בִּי תֹאכֵל, אֲשֶׁרִידָה וְטוֹב לִּי. אֲשֶׁרִידָה,
בְּעוֹלָם הַזֶּה; וְטוֹב לִּי, לְעוֹלָם הֵבֵא. אֵיזְהוּ מְכַבֵּד, הַמְּכַבֵּד
אֶת הַבְּרִיּוֹת, שְׁנֵאֲמַר: בִּי מְכַבְּדֵי אֲבִיבֵד, וּבְזֵי יִקְלּוּ.

فصل چهارم

۱ - پسر زوما می فرماید: عاقل کیست آنکه از هر کس چیزی بیاموزد چنانکه گفته شده است (تهیلیم ۱۱۹ - ۹۹) از آموزگاران خود هوشیارتر شدم چون در اطراف شهادت تو گفتگو میکنم اما پهلوان کیست؟ آنکه بر نفس اماره شریر خود غالب شود. چنانکه گفته شده است (امثال سلیمان ۱۶ - ۳۲) شخص پر حوصله از پهلوان بهتر است و کسی که بر روح خود مسلط باشد بر فاتحین کشورها رجحان دارد. غنی کیست؟ آنکه به قسمت خود شادمان باشد چنانکه فرموده اند (تهیلیم ۱۳۸ - ۲) اگر در دسترنج خود معیشت کنی، خوش بحال تو که در هر دو جهان سعادت مندی. محترم کیست؟ آنکه شخصیت دیگران را محترم شمارد، چنانکه وارد است (شموئل یک ۲ - ۳۰) حرمت دهندگانم را محترم میکنم ولی خوار کنندگانم خفیف خواهند شد.

Chapter IV

1 - Ben Zoma said: Who is wise? He who learns from every man, as it is said: "From all my teachers I gained wisdom."¹ Who is strong? He who subdues his [evil] impulse, as it is said: "He who is slow to anger is better than a strong man, he who rules his spirit is better than one who conquers a city."² Who is rich? He who is content with his lot, as it is said: "When you eat of the toil of your hands, happy shall you be, and it shall be well with you."³ Happy shall you be in this world; and it shall be well with you in the world to come. Who is honored? He who honors his fellow-men, as it is said: "Those who honor me [by honoring man, created in the image of God] I will honor, and those who despise me shall be lightly esteemed."⁴

1 - Psalm 119:99

2 - Proverbs 16:32

3 - Psalm 128:2

4 - I Samuel 2:30.

ב. בן עזי אומר: יהי רצ למצוה קלה (כלחמורה) ובזרת
 מן העברה, שמצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת עברה;
 ששבר מצוה מצוה, ושבר עברה עברה.
 ג. הוא היה אומר: אל תהי בז לכל אדם, ואל תהי מפליג
 לכל דבר, שאין לה אדם שאין לו שעה, ואין לה דבר שאין
 לו מקום.

۲ - پسر عزای فرموده است فرامین کوچک تورا را مانند فرامین مهم آن استقبال کن و از کارهای زشت بگریز، چون اجرای فرمانهای کوچک باعث اجرای فرامین بزرگ خواهد شد، ولی پیروی از هوای نفس هم دل ترا به شهوات شنیع تری جلب خواهد کرد، ولی بدان که در پاداش اجرای فرمان تورا، تو روزی اهل علم شده و وارث نور خواهی بود، اما سزای هوا و هوس از معرفت خدا محروم و در ظلمت طرد خواهی گشت.
 ۳ - همین دانشمند می فرماید: هیچکس را حقیر مشمار هیچ نکته ای را بعید و بی اهمیت ندان چون کسی نیست که زمانی و موقعیتی نداشته باشد و نکته ای نیست که به جایی بکار نیاید.

2 - Ben Azzai said: Run to perform even a minor *mitzvah*, and flee from transgression; for one good deed draws [in its train] another good deed, and one transgression leads to another; for the reward of a good deed is a good deed, and the reward of sin is sin [virtue is its own reward, and sin its own penalty].

3 - He used to say: Do not despise any man, and do not consider anything as impossible; for there is not a man who has not his hour, and there is not a thing that has not its place.

ד. רבי לויטס, איש יבנה, אומר: מאד מאד יהי שפל רוח, שתקנת אנוש רמה.

ה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר: כל המחלל שם שמים בפסח, נפרעים ממנו בגלוי. אחד שווג ואחד מזיד בחלול השם

ו. רבי ישמעאל בנו אומר: הלומד על מנת ללמד, מספיקים בידו ללמד וללמד; והלומד על מנת לעשות, מספיקים בידו ללמד וללמד, לשמר ולעשות.

۴ - ربي لوی تاس از اهالی شهر یونه فرموده است: به متتهای درجه و در نزد همه کس فروتن و متواضع باش زیرا سرانجام جسم آدمی مبدل به کرم و مور خواهد شد.

۵ - ربي یوحنا ن پسر برقا می فرماید: هر کس نام خدا را در پنهانی خوار کند در ظاهر از او انتقام کشیده خواهد شد اعم از این که گناه را سهواً یا قصداً مرتکب شود.

۶ - ربي یشمائیل فرزند دانشمند فوق الذکر می فرماید هر که علم را بدان منظور تحصیل می کند که به دیگران نیز بیاموزد، خدا هم او را کمک می کند که هم آن را یاد بگیرد و هم به سایرین یاد دهد و هر که علم را فراگیرد به منظور آنکه عمل نماید خدا به او یاری میکند که هم خود فرا گرفته و هم به دیگران تعلیم داده و در نگهداری و اجرای آن موفق باشد.

4 - Rabbi Levitas of Yavneh said: Be exceedingly humble, since the end of man is worms.

5 - Rabbi Yohanan ben berokah said: Whoever profanes the name of God secretly is punished publicly, whether the profanation is committed intentionally or unintentionally.

6 - Rabbi Ishmael said: He who learns in order to teach will be granted adequate means to learn and to teach; but he who learns in order to practise will be granted adequate means to learn and to teach, to observe and to practice.

ז. רבי צדוק אומר: אל תפרוש מן הצבור, ואל תעש עצמך בעורכי הדינים, ואל תעשה עטרה להתנצל-בה, ולא קרדם לחפר-בה. וכך היה הלל אומר: ודאשתמש בתנא חלף. הא למדת, כל הנהנה מדברי תורה נוטל חזיו מן העולם.

ח. רבי יוסי אומר: כל המכבד את התורה, גופו מכבד על הבריות; וכל המחלל את התורה, גופו מחלל על הבריות.

ט. רבי ישמעאל בנו אומר: החושף עצמו מן הדין, פורק ממנו איבה ונזל ושבועת שוא; והגס לבו בהוראה נוטה, רשע וגס רוח.

۷ - ربي صادق می فرماید خويشتن را از جامعه جدا ندان، و خود را همانند قاضيان يك طرفه قلمداد منما از دانشت تاجی مساز که به وسیله آن کسب مقام و شهرت نمائی و نه وسیله و تیشه ای که با آن حفر نمائی هیلل هم فرموده است هر کس تاج تورا را خدمت دهد معدوم خواهد شد و اینک بدان که هر کس از مندرجات تورا سوء استفاده نماید حیاتش از جهان منقطع خواهد گردید.

۸ - ربي يوسى می فرماید: هر کس تورا را احترام نماید وجودش در نظر مخلوق محترم خواهد بود، و هر کس تورا را تحقیر نماید در پیش خلق خفیف خواهد گشت.

۹ - ربي يشماel فرزند نامبرده می فرماید: هر کس از شغل قضاوت کناره گیری نماید از کینه مردم و قسم ناحق و غصب حقوق دیگران رهائی خواهد یافت، ولی بر عکس هر که مغرور و خود محور در فتوا دادن (قضاوت کردن) باشد ناقص العقل و شریر و بلند پرواز محسوب خواهد شد.

7 - Rabbi Zadok said: Do not keep aloof from the community; do not [as a judge] play the part of a counselor; do not make of the Torah a crown wherewith to magnify yourself, nor a spade where with to dig. Hillel used to say: "He who makes unworthy use of the crown [of the Torah] shall perish." Hence, whoever makes selfish use of the Torah takes his own life.

8 - Rabbi Yosé said: Whoever honors the Torah will himself be honored by men; whoever dishonors the Torah will himself be dishonored by men.

9 - Rabbi Ishmael his son said: He who avoids entering into litigation [and seeks a friendly settlement] rids himself of hatred, robbery and perjury; he who proudly lays down decisions is foolish, wicked and arrogant.

י. הוא הִנֵּה אֹמֵר: אַל תְּהִי דֵּן יַחֲדִי, שְׂאִין דֵּן יַחֲדִי אֶלֶּא
אַחֶר; וְאַל תֵּאמַר קִבְּלוּ דְעֵתִי, שֶׁהֵם רִשָּׁאִים וְלֹא אֶתָּה.
יא. רַבִּי יוֹנָתָן אֹמֵר: כָּל הַמְּקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעַנִּי, סוּפוֹ
לְקִיּוּמָהּ מֵעֶשֶׂר; וְכָל הַמְּבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵעֶשֶׂר, סוּפוֹ לְבִטּוּלָהּ
מֵעַנִּי.

יב. רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר: הָיִי מְמַעֵט בְּעֶסֶק וְעֶסֶק בַּתּוֹרָה,
וְהָיִי שֶׁפֶל רוּחַ בְּפָנָי כָּל אָדָם. וְאַם בְּטִלְתָּ מִן הַתּוֹרָה, יִשְׁלָךְ
בְּטִלִּים הַרְבֵּה בִּנְיָדָךְ; וְאַם עֲמַלְתָּ בַּתּוֹרָה, יִשְׁלֹ שְׂכָר הַרְבֵּה
לְתוֹנֶלְךָ.

۱۰ - همین دانشمند فرموده است تنها قضاوت مکن، چون غیر از خداوند هیچکس نمیتواند به تنهایی قضاوت کند، و نیز هیچوقت رأی خود را به دیگران تحمیل منما چون حق دارند رأی ترا رد کنند.

۱۱ - ربی یوناتان می فرماید: هر کس در موقع تنگدستی اوامر تورا را اجرا نماید روزگاری در تمول موفق به اجرای آن خواهد شد و هر آنکس اوامر تورا را به خاطر ثروت و احترامی که دارد به جانی آورد روزگاری در اثر فقر مجبور به نادیده گرفتن آن خواهد شد.

۱۲ - ربی مئیر می فرماید: از اشتغالات دنیوی خود کم کن و به تحصیل تورا پرداز، و در نزد همه کس فروتن باش، چون اگر از تورا غفلت نمائی دچار بسی بطالت های دنیوی خواهی شد، ولی اگر به تورا مشغول شوی، پاداش معنوی عظیمی نصیب تو خواهد شد.

10 - He used to say: do not judge alone, for none may judge alone except One [God]; do not say [to your co-judges]: "Accept my view," for they [who are in the majority] are entitled to say that, but not you.

11 - Rabbi Jonathan said: Whoever fulfills the Torah despite poverty shall in the end fulfill it in the midst of wealth; whoever neglects the Torah in the midst of wealth shall in the end neglect it on account of poverty.

12 - Rabbi Meir said: Do rather less business and occupy yourself with the Torah; be humble before all men; if you neglect the Torah, you will have many disturbing causes in your way; but if you toil in the Torah, God has abundant reward to give you.

יג. רבי אליעזר בן יעקב אומר: העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד, והעובר עברה אחת קונה לו קטגור אחד. תשובה ומעשים טובים בתריס בפני הפרענות.

יד. רבי יוחנן הסנדלר אומר: כל בנסייה שהיא לשם שמים, סופה להתקיים; ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים.

טו. רבי אלעזר בן שמוע אומר: יהי כבוד תלמידך חביב עליך בשלך, וכבוד חברך כמורא רבך, ומורא רבך כמורא שמים.

۱۳ - ربي اليعزر بن يعقوب فرموده است: هر کس در اجرای فرامین توراۃ می‌کوشد برای خود هواخواهی پیدا می‌کند، و کسی که مرتکب یک فعل شنیعی می‌شود مخالفی برای خود ایجاد مینماید، لیکن توبه حقیقی و کثرت اعمال نیک مانند سپری در مقابل بلایا خواهند بود.

۱۴ - ربي يوحنا نندلار می‌فرماید: هر انجمنی که به منظور خدمت به خدا تأسیس شود البته پایدار خواهد بود، و در غیر این صورت از هم گسیخته خواهد شد.

۱۵ - ربي العازار پسر شموه فرموده است: شاگردان خود را چون نفس خودت محترم شمار، و دوستان را مانند معلمین خود تلقی نما، ولی نسبت به معلمین محبت آمیخته به ترس داشته باش (۳۰).

13 - Rabbi Eliezer ben Jacob said: He who performs one *mitzvah* gains for himself one advocate; he who commits one transgression acquires for himself one accuser. Repentance and good deeds are as a shield against punishment.

14 - Rabbi Yohanan ha-Sandlar said: Any assembly which is for the sake of Heaven [for the promotion of a noble purpose] will be of permanent value, but one which is not for the sake of Heaven will not be of permanent value.

15 - Rabbi Elazar ben Shammua said: Let the honor of your student be as dear to you as your own, and the honor of your colleague be like the reverence due to your teacher, and the reverence for your teacher be like the reverence for Heaven.

טז. רבי יהודה אומר: הוי זהיר בתלמוד, ששגגת תלמוד
עולה זרן.

יז. רבי שמעון אומר: שלשה בתרים הן: כתר תורה,
וכתר כהונה, וכתר מלכות; וכתר שם טוב עולה על גביהן.
יח. רבי נהורי אומר: הוי גולה למקום תורה, ואל תאמר
שהיא תבוא אחריך, שחבריה יקיימוה בידך, ואל בינתך
אל תשען.

۱۶ - רבי יהודה می‌فرماید: در موقع قرائت و تفسیر تورا مواظب باش که چیزی را اشتباهی یاد نگیری،
زیرا همان اشتباه روزی به ضرر تو تمام می‌شود.

۱۷ - رבי شیمعون می‌فرماید: سه تاج افتخار وجود دارد، یکی تاج تورا، دیگری تاج کهنات و سومی
تاج سلطنت، ولی تاج نیکنامی مافوق تمام تاجهای دیگر است.

۱۸ - رבי نهورای فرموده است: اگر در محل اقامت تو، تورا تدریس نمی‌شود به جایی برو که آن را
تحصیل نمائی، و منتظر مباش که تورا نزد تو بیاید، یا اینکه رفیق تو برود، آنرا تحصیل نموده و بعد به تو
بیاموزد و نیز به عقل و فهم خود زیاد تکیه مکن.

16 - Rabbi Judah said: Be careful in teaching, for an error in teaching amounts to intentional sin.

17 - Rabbi Simeon said: There are three crowns: the crown of Torah, the crown of priesthood, and the crown of royalty; but the crown of a good name excels them all.

18 - Rabbi Nehorai said: Go as a voluntary exile to a place of Torah, and do not say that the Torah will seek after you, for it is your fellow students who will make it your permanent possession; and do not rely on your own understanding.

יט. רבי ינאי אומר: אין בידנו לא משלוח הרשעים, ואף לא מוסרי הצדיקים.

כ. רבי מתתיה בן חרש אומר: הוי מקדים בשלום כל אדם, והוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשעלים.

כא. רבי יעקב אומר: העולם הזה דומה לפרוזדור בפי העולם הבא; התקן עצמך בפרוזדור, כדי שתפנס לטרקלין.
 כב. הוא הזה אומר: יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא; ויפה שעה אחת של קרת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה.

۱۹ - ربي ینای می‌فرماید: چون اختیار دست ما نیست پس نباید از کثرت عیش و نوش شیران و درد و عذاب عادلان متعجب شویم.

۲۰ - ربي متیا پسر حاراش می‌گوید: قبل از اینکه دیگری به تو سلام کند تو پیش‌دستی نما و به او سلام ده، و بهتر است کوچترین نیکوکاران باشی تا اینکه ریاست انجمن شیران به عهده تو باشد.

۲۱ - ربي یعقوب می‌فرماید: این دنیا مثل کریدور دنیای آینده محسوب می‌شود، خود را در کریدور آماده نما بطوریکه آبرومندانه وارد سالن شوی.

۲۲ - باز همین دانشمند فرموده است: اگر کسی یک ساعت از این دنیا در حال توبه و اعمال حسنه بگذراند نیکوتر از تمام دوره حیات دنیای آینده است، و نیز یک ساعت آرامش روح در آن دنیا پسندیده‌تر از تمام دوره زندگانی این دنیا است.

19 - Rabbi Yannai said: It is not in our power to explain why the wicked are at ease, or why the righteous suffer.

20 - Rabbi Mattithyah ben Heresh said: Meet every man with a friendly greeting; be the tail among lions rather than the head among foxes.

21 - Rabbi Jacob said: This world is like a vestibule before the world to come; prepare yourself in the vestibule, so that you may enter the banquet hall.

22 - He used to say: One hour spent in repentance and good deeds in this world is better [more exhilarating] than the whole life of the world to come; yet one hour of satisfaction in the world to come is better than a whole life of this world.

בג. רבי שמעון בן אלעזר אומר: אל תרצה את חברך
בשעת בעסו, ואל תנחמוהו בשעה שמתו מטל לפניו, ואל
תשאל לו בשעת נדרו, ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו.
בד. שמואל הקטן אומר: בנפל איבך אל תשמח,
ובבשלו אל יגל לבך, פן יראה יי ורע בעיניו, ויחשיב מעליו
אפו.

כה. אלישע בן אבויה אומר: הלומד יגד, למה הוא
דומה, לדיו בתובה על ניר חדש; והלומד זקן, למה הוא
דומה, לדיו בתובה על ניר מחוק.

۲۳ - ربي شمعون پسر العازار می‌گوید: موقعی که رفیق عصبانی است در صدد تسکین او بر میا، و هنگامی که مرده‌اش در پیش او افتاده است تسلیش مده، و موقعی که نذر می‌کند از او چیزی مپرس، و در وقتی که به نکبتی دچار شده است او را ملاقات مکن.

۲۴ - شموئل هقاطان می‌گوید: موقعی که دشمن تو تنزل نموده و گرفتار سختی و مشقتی می‌شود شادمانی مکن و اگر لغزشی خورد دلت خوشحال نگردد، مبدا خدا نظر فرماید و در نظرش ناپسند آید و خشمش را از او برگرداند.

۲۵ - الیشاع پسر اوویا می‌گوید: کسی که تورا را در طفولیت تحصیل می‌کند، به چه مانند است؟ به مرکبی که بر روی کاغذ تازه می‌نویسند، ولی شخصی که در ایام کهولت شروع به فراگرفتن تورا می‌نماید مانند مرکبی می‌ماند که روی کاغذ کهنه می‌نویسند.

23 - Rabbi Simeon be Elazar said: Do not pacify your fellow in the hour of his anger; do not comfort him while his dead lies before him; do not question him at the time he makes a vow; and do not try to see him in the hour of his disgrace.

24 - Samuel ha-Katan said: "Rejoice not when your enemy falls, and let not your heart exult when he stumbles; lest the Lord see it and be displeased, and he divert his wrath from him [to you]."

25 - Elisha ben Avuyah said: If one learns when he is young, to what is it like? To ink written on new [clean] paper. If one learns when he is old, to what is it like? To ink written on blotted paper.

בו. רבי יוסי בר יהודה, איש כפר הבבלי, אומר: הלומד
מן הקטנים, למה הוא דומה, לאוכל ענבים קהות ושותה
יין מגתו; והלומד מן הזקנים, למה הוא דומה, לאוכל ענבים
בשולות ושותה יין ישן.

בז. רבי מאיר אומר: אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש-
בו: יש קנקן חדש מלא ישן, וישן שאפילו חדש אין בו.

בח. רבי אלעזר הקפר אומר: הקנאה והתאווה והכבוד
מוציאים את האדם מן העולם.

۲۶ - ربي يوسف بن يهودا اهل دهكده بولی گفته است: کسی که علم را نزد جوانان تحصیل کند، مثل
اینست که انگور ترش و شیرین خورده و یا شراب را از چرخشت مینوشد، ولی اگر نزد پیران روشن ضمیر
دانش بیاموزد به کسی می ماند که انگور شیرین میخورد و یا شراب کهنه مینوشد.

۲۷ - ربي مئير ميگويد: نگاه به ظرف مكن، بلكه محتويات آن را در نظر بگير زیرا احتمال دارد ظرف
تازه ای يافت شود كه شراب كهنه در آن موجود باشد، ولی ظرف عتيقه كه حتى شراب تازه هم در آن وجود
ندارد به درد نمی خورد.

۲۸ - ربي العازار هقپار می فرمايد: حسادت، هوسرانی و جاه طلبی انسان را بی وقت از این دنیا می برد.

26 - Rabbi Yosé ben Judah of Kfar ha-Bavli said: He who learns from the young,
to what is he like? To one who eats unripe grapes, or drinks [new] wine from his vat.
He who learns from the old, to what is he like? To one who eats ripe grapes, or
drinks old wine.

27 - Rabbi Meir said: Do not look at the flask but at what is contains: a new flask
may be filled with old wine and an old flask may be empty even of new wine [a
man's age is not a reliable index to his learning].

28 - Rabbi Elazar ha-Kappar said: Envy, lust and vainglory shorten a man's life.

כט. הוא הָיָה אֹמֵר: הַיְלֹדִים לָמוּת, וְהַמֵּתִים לְחַיִּיּוֹת, וְהַחַיִּים לְדִין, לְדַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ שֶׁהוּא אֵל. הוּא הַיוֹצֵר, הוּא הַבּוֹרֵא, הוּא הַמַּבִּין, הוּא הַדִּין, הוּא הָעֵד, הוּא בָּעַל דִּין, הוּא עֹתִיד לְדוֹן. בָּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין לְפָנָיו לֹא עוֹלָה, וְלֹא שְׂבָחָה, וְלֹא מַשׂוֹא פָנִים, וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֲשָׁבוֹן. וְאַל יִבְטִיחֶךָ יִצְרָךְ שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מְנוּס לָךְ, שֶׁעַל בָּרַחָה אַתָּה נּוֹצֵר, וְעַל בָּרַחָה אַתָּה נּוֹלָד, וְעַל בָּרַחָה אַתָּה מֵי, וְעַל בָּרַחָה אַתָּה מֵת, וְעַל בָּרַחָה אַתָּה עֹתִיד לְתוֹן דִּין וְחֲשָׁבוֹן לְפָנָי מִלְּךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

۲۹ - همین حکیم می فرماید: هر که متولد شود بالاخره می میرد و هر که بمیرد عاقبت زنده می شود، و همه در پیشگاه الهی محاکمه می شوند تا معلوم و مسلم شود که او خدای خالق آفریدگار، و دانا، و قاضی و شاهد، و مدعی است، و همان ذات اقدس همه کس را محاکمه خواهد کرد و متبارک باد نام پر از جلالش که در پیشگاه او هیچ گونه کجی یا فراموشی وجود نداشته، و از کسی رودربایستی ندارد و رشوه نمی گیرد، زیرا همه متعلق به اوست و بدان که همه چیزی را قانون و حسابی است، پس خیلی به تفکرات خود مطمئن نباش و قبر را در نظر داشته باش زیرا آفرینش، و تولد، و حیات، و مرگ، تو نه از روی میل و رضای تو بوده، بلکه محاکمه و داوری تو در حضور سلطان سلاطین یعنی خدا تبارک و تعالی هم به میل و رضای تو نخواهد بود.

29 - He used to say: Those who are born are destined to die; those who are dead are destined to be brought to life again; and the living are destined to be judged. [It is for you] to know, proclaim and be sure that he is God. He is the Maker, he the Creator, he the Discerner, he the Judge, he the Witness, he the Complainant; it is he who will judge. Blessed be he in whose presence there is no wrongdoing, nor forgetting, nor partiality, nor taking of bribes. Know that all is according to reckoning, and let not your imagination persuade you that the grave is a place of refuge for you. Perforce you were formed and perforce you were born; perforce you live, perforce you shall die, and perforce you shall have to give a strict account before the supreme King of kings, the Holy One, blessed be he.

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן עֲקִשְׁיָא אֹמֵר:

**כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֹאמַר וַעֲמַךְ
כָּל־צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֹצַר מִטַּעֲמֵי מַעֲשֵׂה יָדָיו
לְהַתְּפָאֵר**

א. בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם. וְיָמָה תִּלְמּוּד לְזִמְרָה,
וְהֵלֵא בְּמֵאמָר אֶחָד יָכוֹל לְהַבְרִיאֹתָ, אֵלֶּיךָ לְהַפְרֵעַ מִן
הַרְשָׁעִים, שְׂמֵאֲבָדִים אֶת הָעוֹלָם שְׁנִבְרָא בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת,
וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים, שְׂמִיָּמִים אֶת הָעוֹלָם שְׁנִבְרָא
בַּעֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת.

ב. עֲשָׂרָה דּוֹרוֹת מֵאָדָם וְעַד נֹחַ, לְהַזְכִּירָה בְּכֹהֵן אֶרֶץ
אֲפִים לְפָנָיו, שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מִכְעִיסִים לְפָנָיו, עַד שֶׁהִבִּיא
עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַמָּבּוּל.

فصل پنجم

۱ - آفرینش و تکامل جهان به وسیله ده فرمان الهی صورت گرفت. حال اینکه خدا می توانست به وسیله
یک امر جهان را ایجاد و تکمیل نماید، محض خاطر انتقام گرفتن از شریران که فنا می کنند جهان را که با ده
امر آفریده شده است، و محض پاداش نیک به عادلان دادن که آفرینش جهان را به وسیله ده فرمان الهی
ثابت می کنند.

۲ - از زمان آفرینش حضرت آدم تا تولد نوح ده دوره بطول انجامید، تا معلوم شد که خدا چقدر پر صبر و
حوصله است، زیرا در تمام این ادوار مردم با اعمال ظالمانه خود خدا را خشمناک می نمودند تا وقتی که
طوفان نوح مانند اجل معلق بر سر ایشان باریدن گرفت.

Chapter V

1 - By ten divine utterances was the world created. Why does the Torah indicate this? surely the world could have been created by one divine utterance. It means to emphasize that God will exact [severe] penalty from the wicked who destroy the world which was created by [no less than] ten utterances, and that he will grant a rich reward to the righteous who maintain the world which was created by ten utterances.

2 - The ten generations from Adam to Noah [are recorded in Genesis] to make known how great is God's patience; for all those generations continued provoking him, until he [finally] brought upon them the waters of the flood.

ג. עֲשָׂרָה דורות מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם, לְהוֹדִיעַ כְּמָה אָרְךְ
אִפְּיָם לְפָנָיו, שֶׁכָּל הַדורות הָיוּ מִכְעִיסִים לְפָנָיו, עַד שָׂא
אַבְרָהָם אֶבְיָנוּ וְקָבַל שְׂכָר כָּלָם.
ד. עֲשָׂרָה נִסִּיּוֹנוֹת נִתְּנָה אַבְרָהָם אֶבְיָנוּ וְעָמַד בְּכָלָם,
לְהוֹדִיעַ כְּמָה חֲבָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֶבְיָנוּ.

۳ - از زمان حضرت نوح تا حضرت ابراهیم هم ده دوره سپری شد، تا باز هم مسلم گردد که ذات ا-لهی تا چه اندازه متحمل خشم خود میشود، زیرا که در تمام آن ادوار همه مردم خدا را عصبانی مینمودند، تا وقتی که حضرت ابراهیم ظهور فرموده و همه را به حق پرستی تبلیغ و مزد-عظیمی دریافت داشت.

۴ - خدای تبارک و تعالی ده مرتبه حضرت ابراهیم را امتحان نمود، و در تمام موارد او را ثابت قدم یافت، و حضرت ابراهیم جلال الهی را به عالمیان ثابت نمود.

3 - The ten generations from Noah to Abraham [are recorded] to make known how great is God's patience; for all those generations continued provoking him, until our father Abraham Came and received the reward they should all have been given [had they not forfeited their share].

4 - With ten trials was our father Abraham tried, and he stood firm in all of them; [this is recorded] to make known how great was the love of our father Abraham [towards God].

ה. עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, וְעֲשָׂרָה עַל הַיָּם. עֲשָׂר מַכּוֹת הֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם, וְעֲשָׂר עַל הַיָּם.
ו. עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִסּוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר, שְׁנַיִמָּר: וַיִּנְסוּ אֹתִי יְהוָה עֲשָׂר בְּעַמִּים, וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי.

- ۵ - خداوند ده اعجاز در مصر و ده اعجاز هم هنگام عبور از دریا برای اجداد ما انجام داد، و در برابر ده ضربت در مصر و ده ضربت بر لب دریا بر مصریان فرود آورد.
- ۶ - اجداد ما هم ده دفعه ذات اقدس ا-لهی را در بیابان آزمایش نمودند: چنانکه مرقوم است: (سفر اعداد ۱۴ - ۲۲) اینک ده دفعه است که مرا آزمایش کرده و هنوز فرمایشات مرا اطاعت نمی‌نمایند.

5 - Ten miracles were performed for our fathers in Egypt, and ten at the Red Sea [the plagues did no harm to the Israelites]. Ten plagues did the Holy One, blessed be he, bring upon the Egyptians in Egypt, and ten at the Sea.

6 - With ten trials did our fathers try the Holy One, blessed be he, in the wilderness, as it is said: "They have put me to the test ten times now, and have not obeyed my voice."

ז. עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מִרִּיחַ בָּשָׂר הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא הִסְרִיחַ בָּשָׂר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם, וְלֹא נִרְאָה זָבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים, וְלֹא אָרַע קָרִי לִכְהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא כָבוּ הַנְּשָׁמִים אִשׁ שֶׁל עֵצֵי הַמַּעֲרָכָה, וְלֹא נִצְחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֵשָׂן, וְלֹא נִמְצָא פְסוּל בְּעֹמֶר וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים, עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים רִנָּחִים, וְלֹא הִזִּיק נָחַשׁ וְעֶקֶרֶב בִּירוּשָׁלַיִם מֵעוֹלָם, וְלֹא אָמַר אָדָם לַחֲבֵירוֹ צֹר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאֵלֵין בִּירוּשָׁלַיִם.

۷ - ده معجزه (در ایامی که خانه مقدس آباد بود) برای اجداد ما میشد، هیچ زن حامله‌ای از احساس سوختن قربانی جنین خود را سقط نمی‌نمود، هیچگاه گوشت قربانی متعفن نمی‌گردید، در کشتارگاه خانه مقدس هیچگاه مگس دیده نمی‌شد، هیچ وقت حالت احتلام برای کاهن بزرگ در شب کیپور دست نمی‌داد، آتش روی قربانگاه دایم می‌سوخت و باران آن را خاموش نمی‌کرد، باد ستون دود را (که از بخور داروها بلند می‌شد) پراکنده نمی‌ساخت، هیچوقت عیبی در عمر یا در دو نان یافت نمی‌گردید، مردم تنگ یکدیگر می‌ایستادند و در موقع رکوع و سجود به راحتی حرکات لازم را انجام میدادند، هیچگاه در اورشلیم مار و عقرب به کسی آسیب نرسانید، هیچوقت کسی در یروشالیم به رفیق خود اظهار ننمود که خانه و محل سکونت من اسباب زحمتم را فراهم کرده است.

7 - Ten miracles were done for our fathers in the Sanctuary: no woman miscarried from the scent of the sacrificial meat; the sacrificial meat never became putrid; no fly was seen in the slaughter-house; no unclean accident ever happened to the high priest on the Day of Atonement; the rain never extinguished the fire of the wood-pile [one the altar, which was under the open sky]; the wind did not prevail against the column of smoke [from the altar-fire, so that the smoke was not blown downward]; no disqualifying defect was ever found in the *Omer* [of new barley, offered on the second day of Passover], or in the two loaves [baked of the First Fruits of the wheat-harvest and offered up on Pentecost], or in the showbread [which was changed weekly, on the Sabbath]; though the people stood closely pressed together, they found ample space to prostrate themselves; never did a serpent or scorpion do injury in Jerusalem; and no man ever said to his fellow: "I have not room to lodge overnight in Jerusalem."

ח. עֲשָׂרָה דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְאֵלֶּי
הֵן: פִּי הָאָרֶץ, פִּי הַבְּאֵר, פִּי הָאֶתּוֹן, הַקֶּשֶׁת, וְהַמֶּן, וְהַמִּשָּׁה,
וְהַשְּׁמִיר, הַכֶּתֶב, וְהַמִּכְתָּב, וְהַלְחֹת. וַיֵּשׁ אֲמָרִים: אֵף
הַמִּזְקִין, וְקִבּוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְאֵילֹ שֶׁל אֲבִרָהָם אֲבִינוּ. וַיֵּשׁ
אֲמָרִים: אֵף צֶבֶת בְּצֶבֶת עֲשׂוּיָהּ.

۸ - ده چیز هنگام غروب آفتاب در روز ششم آفرینش آفریده شد، و اینانند، دهانه زمین (در قضیه قورح اعداد ۱۶ - ۲۳)، دهانه چاهی (که اجداد ما در بیابان از آب آن استفاده می نمودند)، قدرت نطق ماده الاغ (بیلعام)، قوس و قزح (رنگین کمان)، مان، عصای حضرت موسی، کرم شامیر، حروف آلف بت، خط، الواح سنگی، بعضی دیگر معتقدند اجنه و قبر حضرت موسی و قوچ حضرت ابراهیم (۲۴۱) و پاره ای می گویند نخستین انبر در همان ساعت آفریده شد.

8 - Ten things were created on the eve of Sabbath at twilight, namely: the mouth of the earth [which engulfed Korah]; the mouth of the well [which supplied the Israelites with water in the wilderness]; the mouth of the ass [which spoke to Balaam]; the rainbow [given as a sign after the flood]; the manna [dropped from heaven]; the rod [of Moses]; the *Shamir* [employed for splitting stones at the building of the Temple]; the shape of the written characters; the engraving instrument; and the tablets of stone. Some include also the demons, the grave of Moses, and the ram of our father Abraham; others include also the original tongs, for tongs can [in human experience] be made only by means of tongs.

ט. שְׁבַע דְּבָרִים בְּנֶלֶם, וְשֶׁבַע בְּחָכָם: חָכָם אֵינוֹ מְדַבֵּר
לְפָנָיו מִי שֶׁנֶּדוּל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה (וּבְמִנְיָן), וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי
חֲבֵרוֹ, וְאֵינוֹ נִבְהָל לְהֵשִׁיב, שׂוֹאֵל בְּעִנְיָן וּמַשִּׁיב בְּהִלָּכָה,
וְאוֹמֵר עַל רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן, וְעַל מָה שֶׁלֹּא
שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי, וּמוֹדָה עַל הָאֱמֶת; וְחַלּוּפֵיהֶם בְּנֶלֶם.

۹ - هفت نکته دلیل بر حماقت و هفت نکته هم دلیل بر هوشیاری است:

هوشیار هیچگاه در مقابل بزرگتر از خود اعم از حیث علم یا سن بدون اجازه صحبت نمیکند، و حرف اظهارکننده را قطع نمی‌کند تا اظهار عقیده نماید، هنگام جواب دادن حواشش پرتشان نمی‌شود، سئوالش حسابی و جوابش قانونی دارد، درباره سئوالات اولیه را اول جواب می‌دهد و پرسشهای بعدی را به ترتیب جواب می‌دهد، چیزی که نشنیده می‌گوید نشنیده‌ام، صمیمانه راستگو است و مغلطه نمیکند، عکس این نکات درباره شخص احمق صدق می‌کند.

9 - There are seven characteristics of a stupid person, and seven of a wise man. The wise man does not speak in the presence of one who is greater than he in wisdom; he does not interrupt the speech of his companion; he is not hasty to answer; he questions and answers properly, to the point; he speaks on the first point first, and on the last point last; regarding that which he has not learnt he says: "I have not learnt"; and he acknowledges the truth. The opposites of these traits are to be found in a stupid person.

י. שִׁבְעָה מִיָּי פְּרָעוֹנוֹת בָּאִים לָעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גוֹפִי
 עֲבָרָה: מִקְצָתָם מַעֲשִׂיִּים וּמִקְצָתָם אֵינָם מַעֲשִׂיִּים, רָעַב נֶשֶׁל
 בִּצְרָתָא בָּא, מִקְצָתָם רָעִיבִים וּמִקְצָתָם שְׂבִיעִים. וְנִמְרוּ וְנִשְׁלָא
 לְעֵשֶׂר, רָעַב נֶשֶׁל מְהוּמָה וְנֶשֶׁל בִּצְרָתָא בָּא; וְנִשְׁלָא לְטוֹל אֶת
 הַחֲלָה, רָעַב נֶשֶׁל בִּלְיָה בָּא.

۱۰ - به واسطه هفت نوع معصیت هفت نوع بلا بر اهل جهان نازل می شود که عبارتند: بعضی افراد ده یک مال خود را در راه خدا بدل می کنند و بعضی نمیکنند به این جهت هر چند سالی یک مرتبه خشکسالی و گرانی و قحطی پیش می آید که بعضی گرسنه و بعضی سیرند، اگر هیچکس ده یک دارائی خود را نپردازند اغتشاش پدید می آید، چنانچه مردم از دادن حلا به کهن خودداری کنند، قحطی نابود کننده بروز می کند.

10 - Seven kinds of punishment come to the world for seven capital transgressions. When some people give tithes and others do not, there comes a famine from lack of rain; then some go hungry and others have plenty. If all have decided not to give tithes, there comes a famine from panic of war and drought; if they have further resolved not to set apart the dough-cake [for the priest], there comes a famine of extermination.

יֵא. דָּבָר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שְׁלֹא
נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׁבִיעִית. חֶרֶב בָּאָה לְעוֹלָם
עַל עֲנֵי הַדִּין, וְעַל עֲוֹת הַדִּין, וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שְׁלֹא
בִּהְלָכָה. חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שָׁוָא וְעַל חֲלוּל
הַשֵּׁם. גָּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים, וְעַל גָּלוּי
עֲרֵיוֹת, וְעַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל שְׁמִשַׁת הָאָרֶץ.

۱۱ - وبا در دنیا می آید وقتی که دادگاه از مجازات محکومین به اعدام طبق قانون توراۀ سهل انگاری نماید، اگر میوه جات سال هفتم (شمیطا) به فقرا اختصاص داده نشود، جنگ اتفاق می افتد، در اثر مسامحه و به تأخیر انداختن پرونده های قضایی یا تخلف در داوری یا فتوای غیر اصولی از تورات برداشت کردن. حیوانات وحشی وقتی به شهرها و روستاها هجوم می کنند که مردم به دروغ قسم خورده یا نام خدا را تحقیر نمایند، مردم به واسطه های زیر به دست دشمن اسیر می شوند، گناه بت پرستی، زنا کردن، خون بی گناهان ریختن، و سال هفتم زراعت کردن.

11 - Pestilence comes to the world to inflict those death penalties mentioned in the Torah, the execution of which is not within the function of a human tribunal, and for making forbidden use of the harvest of the Sabbatical year. The sword comes to the world for the suppression [or delay] of justice, and for the perversion of justice, and on account of those who misinterpret the Torah. Wild beasts come to the world on account of perjury, and for the profanation of God's name. Exile comes to the world on account of idolatry, incest, bloodshed, and for not allowing the soil to rest in the Sabbatical year.

יב. בַּאֲרֶבְעָה פְּרָקִים הַדֶּקֶר מְתַרְבֶּה: בְּרַבִּיעִית,
וּבְשִׁבְעִית, וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית, וּבְמוֹצָאֵי הַחֹג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.
בְּרַבִּיעִית, מִפְּנֵי מַעַשֵׂר עֲנִי שֶׁבְּשָׁלִישִׁית; בְּשִׁבְעִית, מִפְּנֵי
מַעַשֵׂר עֲנִי שֶׁבְּשִׁשִּׁית; בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית, מִפְּנֵי פְּרוֹת שְׁבִיעִית;
בְּמוֹצָאֵי הַחֹג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִפְּנֵי גִזּוֹל מִתְּנוֹת עֲנִיִּים.

۱۲ - در چهار زمان مرض و با شدت می گیرد: در سال چهارم و هفتم و هشتم و بعد از اعیاد سال: در سال چهارم (شمیطا) ده یک از محصولات سال سوم ندادن، در سال هفتم ده یک از محصولات سال ششم ندادن، سال بعد از شمیطا میوه جات سال هفتم وقف نکردن، و پس از موعیدیم هر سال حقوق فقرا را غصب نمودن.

12 - At four periods pestilence increases: in the fourth year, in the seventh [Sabbatical] year, in the year following the Sabbatical year, and at the conclusion of the Feast of Tabernacles in every year. In the fourth year, for having failed to give the tithe to the poor which was due in the third year; in the seventh year for having failed to give the tithe to the poor which was due in the sixth year; in the year following the Sabbatical year, for having made forbidden use of the harvest of the Sabbatical year; at the conclusion of the Feast of Tabernacles in every year, for having robbed the gifts assigned to the poor [in the course of the whole agricultural year].

יג. ארבע מדות באדם: האומר שלי ושלך שלך, זו
מדה בינונית, ויש אומרים זו מדת סדום; שלי שלך ושלך
שלי, עם הארץ; שלי שלך ושלך שלך, חסיד; שלך שלי
ושלי שלי, רשע.

יד. ארבע מדות ברעות: נוח לבס ונוח לרעות, יצא
הפסדו בשכרו; קשה לבס וקשה לרעות, יצא שכרו
בהפסדו; קשה לבס ונוח לרעות, חסיד; נוח לבס וקשה
לרעות, רשע.

۱۳ - مردم از حیث صفات به چهار گروه تقسیم می شوند: یکی می گوید مال من متعلق به من است و مال تو متعلق به توست این خصلت متوسط است، دیگری می گوید مال من پیشکش تو باشد و مال تو برای من باشد این خصلت جاهلان است، سومی میگوید مال من پیشکش تو باشد و مال تو هم متعلق به خودت باشد این صفت فاضلان است، بالاخره مال من از آن من و مال تو هم متعلق به منست این صفت شریران است.

۱۴ - دانشمندان بر چهار گروه می باشند: زود عصبانی میشود و زود هم از خشم فرود می آید مزدش در مقابل ضررش محسوب می شود، دیر عصبانی می شود و دیر هم از خشم فرود می آید مزدش برابر ضررش خواهد بود، دیر عصبانی میشود و زود از خشم فرود می آید این شخص فاضل است، زود عصبانی می شود و دیر از خشمش فرود می آید این شخص شریر است.

13 - There are four characters among men: He who says: "What is mine is mine, and what is yours is yours" is the average type, though some say this is a Sodom-type; he who says: "What is mine is yours, and what is yours is mine" is ignorant; he who says: "What is mine is yours, and what is yours is yours" is godly; he who says: "What is yours is mine, and what is mine is mine" is wicked.

14 - There are four kinds of dispositions: Easy to become angry and easy to be pacified, his loss is compensated by his gain; hard to become angry and hard to be pacified, his gain is offset by his loss; hard to become angry and easy to be pacified is godly; easy to become angry and hard to be pacified is wicked.

טו. ארבע מדות בתלמידים: מהיר לשמע ומהיר לאבד, יצא שקרו בהפסדו; קשה לשמע וקשה לאבד, יצא הפסדו בשקרו; מהיר לשמע וקשה לאבד, זה חלק טוב; קשה לשמע ומהיר לאבד, זה חלק רע.

טז. ארבע מדות בנותני צדקה: הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים, עינו רעה בשל אחרים; יתנו אחרים והוא לא יתן, עינו רעה בשלו; יתן ויתנו אחרים, חסיד; לא יתן ולא יתנו אחרים, רשע.

۱۵ - دانشجویان چهار گروه می‌باشند. زود درک می‌کند و زود هم فراموش می‌کند مزدش در مقابل ضررش است، دیر درک کند و دیر فراموش کند مزدش در مقابل ضررش است، زود درک می‌کند و دیر فراموش میکند این قسمت خوب است، دیر درک می‌کند و زود فراموش می‌کند، این قسمت بد است.

۱۶ - سخاوتمندان چهار نوع می‌باشند: کسی که می‌خواهد خودش احسان کند ولی دیگران نکنند این فرد نسبت به مال دیگران تنگ نظر است، کسی که می‌خواهد دیگران صدقه دهند ولی خودش ندهد این فرد نسبت به مال خود تنگ نظر است، کسی که میل دارد هم خودش و هم دیگران احسان کنند، این شخص اهل فضل کمال است، کسی که نه خودش احسان می‌کند و نمی‌گذارد دیگران هم احسان کنند، این شخص شریر است.

15 - There are four types of students: Quick to learn and quick to forget, his gain is offset by his loss; slow to learn and slow to forget, his loss is compensated by his gain; quick to learn and slow to forget is the best quality; slow to learn and quick to forget is the worst quality.

16 - There are four types of donors to charity: He who desires to give but not that others should give resents the privilege of others; he who desires that others should give but will not give himself is greedy; he who gives and wishes others to give is godly; he who will not give and does not wish others to give is wicked.

יז. ארבע מדות בהולכי בית המדרש: הולך ואינו עושה,
שכר הליכה בידו; עושה ואינו הולך, שכר מעשה בידו;
הולך ועושה, חסיד; לא הולך ולא עושה, רשע.
יח. ארבע מדות ביושבים לפני חכמים: ספוג, ומשפך,
משמרת, ונפה. ספוג, שהוא סופג את הכל; ומשפך, שמכניס
בזו ומוציא בזו; משמרת, שמוציאה את היין וקולטת את
השמרים; ונפה, שמוציאה את הקמח וקולטת את הסלת.

۱۷ - طلاب علوم چهار صفت دارند: کسی که به مدرسه می‌رود ولی نظام و قوانین آنجا را اطاعت نمی‌کند فقط مزد مدرسه رفتن به او داده خواهد شد، کسی که به مدرسه نمی‌رود ولی نظام و قوانین آنجا را اطاعت می‌کند فقط مزد اجرا نمودن به او داده خواهد شد، کسی که هم به مدرسه می‌رود و هم قوانین را اجرا می‌کند این شخص از فضلا خواهد گردید، کسی که به مدرسه نمی‌رود و قوانین آن جا را هم اجرا نمی‌کند این شخص شریر است.

۱۸ - اشخاصی که نزد دانشمندان تحصیل می‌کنند دارای چهار خصلتند: بعضی مثل اسفنج - برخی مثل قیف - عده‌ای مثل صافی، پاره‌ای مثل غربال هستند: اسفنج اشاره به کسی است که تمام معانی را درک می‌کند، قیف اشاره به شخصی است که هر چه را بگویند از این گوش شنیده و از گوش دیگر بیرون می‌کند، صافی اشاره به کسی است که مهمترین و مفیدترین قسمت صحبت را گرفته و بقیه را از خاطر محو می‌سازد، غربال اشاره به شخصی است که فقط رئوس مطالب را به خاطر می‌سپارد و دیگر چیزی در ذهنش باقی نمی‌ماند.

17 - There are four types of those who attend school: He who attends and does not practise [the teachings of the school] secures the reward for attending; he who practises [leads a good life] but does not attend [to acquire knowledge] secures the reward for practising; he who attends and practises is godly; he who neither attends nor practises is wicked.

18 - There are four types of those who sit before scholars: A sponge, a funnel, a strainer, and a sieve. A sponge absorbs all; a funnel receives at one end and lets out at the other; a strainer lets out the wine and retains the dregs; a sieve lets out the flour dust and retains the fine flour.

יט. כָּל אֶהְבָּה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר, בְּטֵל דָּבָר בְּטִלָּה
אֶהְבָּה; וְשֶׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר, אֵינָה בְטִלָּה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא
אֶהְבָּה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר, זוֹ אֶהְבֵּת אֲמִנוֹן וְתָמָר; וְשֶׁאֵינָה
תְלוּיָה בְדָבָר, זוֹ אֶהְבֵּת דָּוִד וִיהוֹנָתָן.

כ. כָּל מַחֲלָקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם;
וְשֶׁאֵינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, אֵין סוֹפָה לְהִתְקַיֵּם. אִיזוֹ הִיא מַחֲלָקֶת
שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, זוֹ מַחֲלָקֶת הַלֵּל וְשַׁמַּי; וְשֶׁאֵינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם,
זוֹ מַחֲלָקֶת קֹרַח וְכָל עֲדָתוֹ.

- ۱۹ - هر دوستی و یگانگی که از روی اصول مال دنیوی باشد، تا زمانی که مادیات برقرار است دوستی هم دوام دارد، ولی به محض اینکه مال دنیوی از بین رفت آن محبت هم زایل میگردد، مانند عشق امنون به تamar، لیکن محبتی که روی اصول معنوی باشد هیچگاه محو نمیشود مانند محبت حضرت داود و یهوناتان.
- ۲۰ - هر بحث و کشمکش که محض رضای خدا باشد، با اخذ نتیجه به پایان می رسد، لیکن هر مجادله ای که محض رضای خدا نباشد بالاخره به ضرر همگانی تمام خواهد شد، مانند کشمکش های هیلل و شمای که محض رضای خدا بود، و مجادله قورح و همدستانش که دلیل ریاست طلبی می بود.

19 - All love which depends on sensual attraction will pass away as soon as the sensual attraction disappears; but if it is not dependent on sensual attraction, it will never pass away. Which love was dependent on sensual attraction? The love of Amnon and Tamar. And which depended on nothing selfish? the love of David and Jonathan.

20 - Any controversy which is in the name of Heaven [from sincere motive] is destined to result in something permanent; any controversy which is not in the name of Heaven will never result in anything permanent. Which controversy was in the name of Heaven? The controversy between Hillel and Shammai. And which was not in the name of Heaven? The controversy of Korah and all his company.

כא. כָּל הַמְּזִכֶּה אֶת הָרָבִים, אֵין חָטָא בָּא עַל יָדוֹ; וְכָל
הַמְּחַטִּיא אֶת הָרָבִים, אֵין מְסַפִּיקִים בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.
מֹשֶׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הָרָבִים, זְכוּת הָרָבִים תְּלוּיָהּ בּוֹ, שְׁנֵאֲמַר:
צִדִּיקִת יְיָ עָשָׂה, וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל. יִרְבְּעֵם בֶּן נִבְט חָטָא
וְהִחַטִּיא אֶת הָרָבִים, חָטָא הָרָבִים תְּלוּי בּוֹ, שְׁנֵאֲמַר: עַל
חַטֹּאות יִרְבְּעֵם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הִחַטִּיא אֶת יִשְׂרָאֵל.

۲۱ - هر کس جماعت کثیری را براه حق هدایت نماید به معرض گناه کاری در نمی آید، لیکن شخصی که جامعه‌ای را به گناهکاری تحمیل نماید از جانب خدا به او فرصت توبه داده نمی شود و در گناهکاری خود می میرد، مثلاً حضرت موسی هم از جانب خدا هدایت یافته و ملت یهود را مستفیض فرمود چنانچه وارد است (تثنیه ۳۳ - ۲۱) که عدالت خدا را اجرا و برای یهودیان قضاوت های خداوندی نمود، لیکن یربعام بن نواط که باعث بت پرستی عده کثیری از یهودیان گردید و ملت را گناهکار نمود به طوری که وارد است (پادشاهان یک ۱۹ - ۳۰) به علت گناهان یربعام که هم خود و هم یهودیان را گناهکار کرد.

21 - Whoever leads the people to righteousness, no sin shall occur through him; whoever leads the people to sin shall not be enabled to repent. Moses was righteous and led the people to righteousness, hence the merit of the people is attributed to him, as it is said: "He performed the justice of the Lord, and his ordinances with Israel."¹ Jeroboam, the son of Nebat, sinned and caused others to sin, hence the sin of the people is attributed to him, as it is said: "For the sins of Jeroboam which he sinned and caused Israel to sin."²

1 - Deuteronomy 33:21. 2 - I Kings 15:30.

כב. כָּל מִי שֵׁשֶׁבּוֹ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הִלְלוּ הוּא מַתְלִמִּידוֹ
 שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אַחֲרֵים, הוּא מַתְלִמִּידוֹ
 שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע. עֵינַי טוֹבָה, וְרוּחַ נְמוּכָה, וְנַפֶּשׁ שְׂפֵלָה,
 מַתְלִמִּידוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ; עֵינַי רָעָה, וְרוּחַ גְּבוּהָה, וְנַפֶּשׁ
 רְחֻבָה, מַתְלִמִּידוֹ שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע. מֶה בֵּין תַּלְמִידוֹ שֶׁל
 אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידוֹ שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע, תַּלְמִידוֹ שֶׁל
 אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹכְלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנוֹחְלִים הָעוֹלָם הַבָּא,
 שֶׁנֶּאֱמַר: לְהַנְחִיל אֶהְיֵ יֵשׁ, וְאַצְרִיתֵיהֶם אֲמִלָּא. אָבֵל תַּלְמִידוֹ
 שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע יוֹרְשִׁים גִּיהֶנֶם וְיוֹרְדִים לְבְּאֵר שַׁחַת, שֶׁנֶּאֱמַר:
 וְאַתָּה, אֱלֹהִים, תּוֹרְדֵם לְבְּאֵר שַׁחַת, אֲנֹשֵׁי דָמִים וּמְרָמָה, לֹא
 יִחַצְּצוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֶבְשֹׁחַ בָּךְ.

۲۲ - هرکس دارای سه خصلت زیر باشد چشمش پاک و روحش فروتن و نفسش سلیم باشد از پیروان حضرت ابراهیم است، لیکن هرکس چشمش ناپاک و روحش جاه طلب و نفسش سلیم نباشد از مریدان ییلعام است، اگر کسی بخواهد فرق بین پیروان ابراهیم و مریدان ییلعام را بداند، باید متوجه باشد که فرقه ابراهیم در این عالم با رزق و روزی حلال زندگی می نماید و در عالم آینده وارث بهترین نعمات خواهند بود. چنانکه وارد است (امثال سلیمان ۸ - ۲۱) هستی را نصیب دوستان خود کنم و خزائن ایشان را مملو نمایم، لیکن فرقه ییلعام وارث ظلمت جهنم بوده و در چاه فلاکت سرنگون خواهند گردید چنانکه می فرماید: (تهیلیم ۵۵ - ۲۴) و تو ای خدا اشخاص خونخوار و حقه باز را در نیمه عمر از جهان خواهی برد، و در چاه فلاکت سرنگون خواهی کرد لیکن من بر تو توکل دارم.

22 - Whoever possesses the following three qualities is of the disciples of our father Abraham; whoever possesses the opposite three qualities is of the disciples of the wicked Balaam. Those who belong to the disciples of our father Abraham possess a good eye [generous nature], a humble spirit, and a modest desire. Those who belong to the disciples of the wicked Balaam possess an evil eye [grudging nature], a haughty spirit, and an excessive desire [for wealth]. What is the difference between the disciples of our father Abraham and the disciples of the wicked Balaam? The disciples of our father abraham enjoy this world and inherit the world to come, as it is said: "Endowing my friends with wealth I fill their treasures."¹ But the disciples of the wicked Balaam inherit Gehinnom and descend into the nethermost pit, as it is said: "Thou, O God, wilt bring them down into the nethermost pit; men of blood and fraud shall not live out half their days; as for me, I trust in thee."²

1 - Proverbs 8:21.

2 - Psalm 55:24.

בג. יהודה בן תימא אומר: הוי עז כנמר, וקל כנשר, רץ
כצב, וגבור כארי, לעשות רצון אביה שבשמים. הוא היה
אומר: עז פנים לגיהנם, ובוש פנים לגן עדן.
יהי רצון מלפניה, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו, ונתן חלקנו בתורתך.

۲۳ - יהودا بن تیما می فرماید: در راه اطاعت خدا یعنی پدر آسمانی خود و انجام دستوراتش چون پلنگ
سخت و چون عقاب تیزپرواز و چون آهو چابک و چون شیر شجاع باش، همین دانشمند فرموده است
اشخاص گستاخ اهل جهنم و مردم افتاده باطن اهل بهشت خواهند بود، ای خالق ما از پیشگاه اقدس خداوندی
تو موافقت حاصل باد که بفوریت و در مدت زندگانی ما بت همیقداش خود را آباد و ما را از توراۃ قسمت و
نصیبی عطا فرمائی.

23 - Judah ben Tema said: Be bold as a leopard, light as an eagle, swift as a deer,
and strong as a lion, to do the will of your Father who is in heaven. He used to say:
The impudent is destined for *Gehinnom*, but the shamefaced is destined for
paradise.

May it be thy will, Lord our God and God of our fathers, that the Temple be
rebuilt speedily in our days, and grant us a share in thy Torah.

כד. הוא היה אומר: בן חמש שנים למקרא, בן עשר שנים למשנה, בן שלש עשרה למצות, בן חמש עשרה לתלמוד, בן שמונה עשרה לחפה, בן עשרים לרדף, בן שלשים לפח, בן ארבעים לבניה, בן חמשים לעצה, בן ששים לזקנה, בן שבעים לשיבה, בן שמונים לגבורה, בן תשעים לשות, בן מאה באלו מת ועבר ובטל מן העולם.

۲۴ - همان دانشمند فرموده است بر اطفال پنج سال واجب است که به قرائت توراۃ بپردازند، و در سن ده سالگی میشنا بخوانند، و در سن سیزده سالگی فرائض و اوامر الهی را انجام دهند، و در سن پانزده سالگی تلمود را تحصیل کنند، و در هیجده سالگی ازدواج نمایند و در بیست سالگی به کسب معاش مشغول شوند و در سی سالگی از نیرومندی خود استفاده نمایند، و در چهل سالگی مراتب عقل و فهم و کمال روحانی از خود بروز دهند، و در پنجاه سالگی جوانان را بشارت دهند و در سن شصت سالگی پیر روشن ضمیر باشند، هفتاد سالگی دوره ریش سفیدی و سیر عمری است و در هشتاد سالگی پهلوان روحانی و هادی ملت است، و در نود سالگی خمیده گشته، و در صد سالگی جهان مادی و فانی را ترک و به سرای جاوید می شتابد.

24 - He used to say: At five years the age is reached for the study of Bible, at ten for the study of Mishnah, at thirteen for the fulfillment of the commandments, at fifteen for the study of Talmud, at eighteen for marriage, at twenty for seeking a livelihood, at thirty for full strength, at forty for understanding, at fifty for giving counsel; at sixty a man attains old age, at seventy white old age, at eighty rare old age; at ninety he is bending over the grave; at a hundred he is as if he were already dead and had passed away from the world.

כה. בֵּן בֶּג בֶּג אָמַר: הִפְד־בֶּה וְהִפְד־בֶּה דְכָלֵּא בֶּה, וְבֶה תִּחְזֹא, וְסִיב וּבִלֵּה בֶּה, וּמִנֵּה לֹא תִזְוַע, שְׁאִין לֶה מִדָּה טוֹבָה הִימָנָה.

כו. בֵּן הָא הָא אָמַר: לָפִם צִעֲרָא אֲנִירָא.

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר.

٢٥ - پسریگ بک می فرماید: مطالب و مندرجات توراۃ را چندین دفعه مرور و مطالعه نما، زیرا از همه علوم مهم دنیا در آن یافت میشود آنرا همت خود قرار ده و تا ایام پیری از تحصیل و اطاعت آن غفلت و سهل انگاری مکن زیرا برای تو سعادتى بهتر از این نیست.

٢٦ - بن هه هه می فرماید: هر کس بقدر رنجی که در راه خدا تحمل میکند مزد خواهد گرفت.

25 - Ben Bag-Bag said: Study the Torah again and again, for everything is contained in it; constantly examine it, grow old and gray over it, and swerve not from it, for there is nothing more excellent than it.

26 - Ben Hé-Hé said: according to the effort is the reward. Rabbi Hananyah ben Akashyah said: The Holy One, blessed be he, desired to purify Israel; hence he gave them a Torah rich in rules of conduct, as it is said: "The Lord was pleased. for the sake of [Israel's] righteousness, to render the Torah great and glorious."¹

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצוות. שנאמר: ה. חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

1 - Isaiah 42:21.

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר: וְעַמּוּד
בָּלֶם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ; נֶצֶר מִטְּעִי, מַעֲשֵׂה יָדֵי
לְהַתְּפָאֵר.

שְׁנֵי חֲכָמִים בְּלִשׁוֹן הַמִּשְׁנָה; בְּרוּךְ שֶׁבָחָר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם.
א. רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמּוּהַ זֹכֶה
לְדַבָּרִים הַרְבֵּה; וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שֶׁכָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּרִי הוּא
לוֹ: נִקְרָא רַע, אֶהוּב, אֶהוּב אֶת הַמָּקוֹם, אֶהוּב אֶת הַבְּרִיּוֹת,
מִשְׁמַח אֶת הַמָּקוֹם, מִשְׁמַח אֶת הַבְּרִיּוֹת. וּמִלְבִּשְׁתּוֹ עֲנוּהַ
וַיִּרְאֶה, וּמִכְשִׁרְתּוֹ לְהִיּוֹת צְדִיק, חֲסִיד, יָשָׁר וְנִצָּאֲמָן; וּמִרְחֻקָּתוֹ
מִן הַחֲטָא, וּמִקְרִבָּתוֹ לִידֵי זְכוּת. וְנִהְיִים מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה,
בִּינָה וְגִבּוּרָה, שְׁנֵאֲמַר: לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה, אֲנִי בִינָה, לִי גִבּוּרָה.
וְנוֹתַנָּה לוֹ מַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה, וְחֻקּוֹר דִּין. וּמִגְּלִים לוֹ רְצִי
תּוֹרָה, וְנַעֲשֶׂה בְּמַעֲיָן הַמְּתַגַּבֵּר וּבְנֶהֱרָ שְׂאִינֹ פּוֹסֵק. וְהִנֵּה
צָנוּעַ וְאַרְךְ רוּחַ, וּמוֹחֵל עַל עֲלִבוֹנוֹ. וּמַגִּדְלָתוֹ וּמְרוֹמְמָתוֹ עַל
כָּל הַמַּעֲשִׂים.

فصل ششم

علمای یهودی تعلیمات خود را به صورت درس فرموده‌اند، متبارک باد کسیکه با ایشان هم‌آهنگ شده و گفتارشان را تصدیق نماید.

۱- ربی مئیر می‌فرماید: هر کس محض رضای خدا مشغول تحصیل توراۃ میشود بسیار نکات را درک خواهد کرد، فقط خودش مستفیض نمیشود بلکه جماعت کثیری از نتیجه زحمات او بهره‌مند خواهند گردید، و چنین کسی را دوست و محبوب خدا باید گفت، زیرا خدا و خلق را صمیمانه محبت می‌نماید و وسیله خشنودی خدا و مخلوقاتش را فراهم میکند، در جامه تواضع و ترس ا-لهی خواهد زیست، و لیاقت آنرا دارد که عادل و فاضل و درستکار خوانده شود، زیرا از گناهکاری می‌پرهیزد، و به اعمال حسنه می‌پردازد، تا دیگران از وجودش عقل و فهم و هوشیاری و قدرت بیاموزند چنانکه وارد است (امثال سلیمان ۸ - ۱۴) عقل و فهم از آن من (توراۃ) است، من فهم و قدرت هستم. چنین شخصی از برکت تحصیل توراۃ صاحب فرمانروائی و محقق مطالب دینی خواهد شد، و اسرار توراۃ بر او فاش می‌شود، و چون چشمه سرشار یا رودخانه خروشانی خواهد گردید، در این صورت لازم است شخص با ادب و پر حوصله و مداواکننده باشد تا به وسیله، این اعمال رفعت نائل گردد.

Chapter VI

The sages taught [also the following] in the style of the Mishnah; blessed be he who was pleased with them and their teaching.

1 - Rabbi Meir said: Whoever occupies himself with the study of the Torah for its own sake merits many things; may more, the whole world is worthwhile for his sake. He is called friend, beloved; he loves God and he loves mankind; he pleases God and he pleases mankind. The Torah invests him with humility and reverence; it enables him to become righteous, godly, upright and faithful; it keeps him far from sin, and draws him near to virtue. Men are benefited by him with counsel and sound wisdom, understanding and strength, as it is said: "Mine are counsel and sound wisdom; mine are reason and might." It gives him rule and dominion [personality that commands obedience] and judging ability. To him the secrets of the Torah are revealed; he is made like a fountain, that ever gathers force, and like a never-failing stream. He becomes modest, patient, and forgiving of insults. The Torah makes him great and raises him above all creatures.

ב. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן לֵוִי: בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בֵּית קוֹל יוֹצֵאת מִהַר חוֹרֵב וּמִכְרֵזַת וְאוֹמְרָת: אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת מַעֲלָבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא נְזוּף, שְׁנַיִמָּר: נִזְם זָהָב בְּאַף חֲזִיר, אִשָּׁה יָפָה וְסֶרֶת טָעָם. וְאוֹמַר: וְהִלָּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה, וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא, חֲרוּת עַל הַלָּחַת. אַל תִּקְרָא חֲרוּת אֶלָּא חֲרוּת, שֶׁאֵין לָהּ בֶּן-חֲרוּתִין אֶלָּא מִי שְׁעוֹסֵק בְּתִלְמוּד תּוֹרָה; וְכָל מִי שְׁעוֹסֵק בְּתִלְמוּד תּוֹרָה הֲרִי זֶה מִתְעַלָּה, שְׁנַיִמָּר: וּמִמַּתָּנָה נִחְלִיאֵל, וּמִנִּחְלִיאֵל בְּמוֹת.

۲ - ربی یهوشوع بن لوی فرموده است همه روزه بت قول (ندای آسمانی) از کوه حورب پدیدار شده، و با فریادهای شدیدی می فرماید، وای بر مخلوقاتی که تحصیل و اجرای تورا را ترک نموده اند زیرا هر کس همواره مشغول فرا گرفتن تورا نمیشود تکفیر خواهد گشت چنانکه وارد است: (امثال سلیمان ۱۱ - ۲۲) شنف در گردن خوک به زن زیبای بد اخلاق شباهت دارد، و نیز وارد است (خروج ۳۲ - ۱۶) آن دو لوح سنگی عمل پروردگار و خط روی آنها خط پروردگار بود که بر لوحه ها حاروت (نقش) نموده بودند، از نقطه نظر علم عرفان میتوان کلمه خاروت (نقش شده) را خروت (آزادی) خواند، و نتیجه گرفت که هیچکس از ظلمت و عذاب جهنم آزاد نیست مگر مشغول فرا گرفتن تورا شود، و هر کس به تحصیل تورا بپردازد به مقام رفیعی نائل خواهد شد چنانکه وارد است (اعداد ۲۱ - ۱۸) در بیابان ملت یهود موفق به دریافت تورا گردیده و به وسیله تورا ایشان وارث ملکوت نور الهی شوند و از همان میراث نور به مقامات رفیع آسمانی و روحانی نائل گردند.

2 - Rabbi Joshua ben Levi said: Every day a heavenly voice resounds from Mount Horeb, proclaiming these words: "Woe to the people for their disregard of the Torah!" For whoever does not occupy himself with the Torah is considered rebuked, as it is said: "Like a golden ring in the snout of a swine is a fair woman lacking in taste:"¹ The Torah says: "The tablets were the work of God, and the writing was the writing of God, engraved upon the tablets."² Read not here *haruth* [meaning 'engraved'] but *heruth* [which means 'freedom'], for none can be considered free except those who occupy themselves with the study of the Torah. Anyone who occupies himself with the study of the Torah shall be exalted, as it is said: "Through the [Torah] gift one attains the heritage of God; by the heritage of God [one is raised] to high places;"³

1 - Proverbs 11:22. 2 - Exodus 32:16. 3 - Psalm 55:14.

ג. הלומד מחברו פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או דבור אחד, או אפילו אות אחת, צריך לנהג-בו כבוד; שכן מצינו בדרך מלך ישראל, שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו, אלופו ומידעו, שנאמר: ואתה אנוש בערכי, אלופי ומידעי. והלא דברים קל וחמר: ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו, אלופו ומידעו, הלומד מחברו פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או דבור אחד, או אפילו אות אחת, על אחת כמה וכמה שצריך לנהג-בו כבוד. ואין כבוד אלא תורה, שנאמר: כבוד חכמים ינחלו, ותמימים ינחלו טוב. ואין טוב אלא תורה, שנאמר: כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזבו.

۳ - هر کس از رفیق خود یک فصل توراۃ یا یک دستورالعمل یا یک جمله یا یک مطلبی یا یک کلمه یا حتی یک حرفی را بیاموزد، باید او را سپاسگذاری و احترام نماید، مثلاً داوید پادشاه فقط دو کلمه از احنوفل یاد گرفت و او را استاد و دانشمند و آشنای خود میخواند چنانکه وارد است (تهیلیم ۵۵ - ۱۴) و تو ای انسان هم طراز من مطلب سبک و سنگین را به دقت مطالعه نما، حال اگر داوید سلطان اسرائیل برای دو کلمه چنین احترامی برای احنوفل قائل شد، پس چنانچه کسی یک فصل یا دستورالعمل یا جمله و مطلب یا کلمه و حرفی از دیگران بیاموزد، چقدر باید مراعات احترام او را بنماید، هیچ عزت و جلالی بقدر احترامی که انسان از راه فرامین توراۃ بدست می آورد مهم نیست چنانکه وارد است (امثال سلیمان ۴ - ۲) پند نیکویی به شما دادم توراۃ و قانون مرا فراموش ننمائید.

3 - He who learns from his fellow man a single section, a single rule, a single verse, a single expression, or even a single letter, ought to treat him with respect; for so we find with David, king of Israel, who learnt only two things from Ahitophel, and yet regarded him as his master, guide and intimate friend, as it is said: "You were my equal, my teacher and intimate friend."⁴ This certainly presents an argument from minor: if David, king of Israel, who learnt only two things from Ahitophel, regarded him as his master, guide and intimate friend, how much more ought one who learns from his companion a section, rule, verse, expression, or even a single letter, to treat him with respect. **Honor** implies Torah, as it is said: "The wise shall inherit honor; men of integrity shall attain good fortune."¹ **Good** implies Torah, as it is said: "I give you good doctrine; forsake not my Torah."²

1 - Proverbs 3:35,28:10.

2 - Proverbs 4:2.

4 - Psalm 55:14.

ד. כִּן הִיא דְּרָכָהּ שֶׁל תּוֹרָה: פֶּת בְּמִלַּח וְאֵכֹל, וּמִיָּם
בְּמִשּׁוּרָה תִּשְׁתָּה, וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן, וְחֵי צָעַר תַּחֲיָה, וּבַתּוֹרָה
אַתָּה עֹמֵל. אִם אַתָּה עוֹשֶׂה כֵּן, אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב לָךְ; אֲשֶׁרִיךְ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא.
ה. אַל תִּבְקֹשׁ גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ, וְאַל תַּחֲמֹד כְּבוֹד. יוֹתֵר
מִלְּמוֹרֶךְ עֲשֵׂה, וְאַל תַּתְּאוּהָ לְשִׁלְחָנָם שֶׁל מְלָכִים, שֶׁשִּׁלְּחָנָהּ
גְּדוֹל מִשִּׁלְּחָנָם, וּכְתִרָךְ גְּדוֹל מִכְתָּרָם; וְנִיאָמֵן הוּא בְּעַל
מְלֶאכֶתְךָ, שִׁישְׁלֶם-לָךְ שָׂכָר פְּעֻלָּתְךָ.

۴ - رسم تحصیل توراۃ چنین است با نان و نمک بساز و با مختصر آبی قناعت کن، و بر زمین بخواب، و هر درد و رنج و ریاضتی را در این زندگی بر خود هموار کن، و مشغول تحصیل توراۃ شو زیرا اگر چنین کنی خوشا بحال تو و زهی سعادت تو (تهلیلیم ۱۲۸ - ۲) خوشابه حال تو در این دنیا، و زهی سعادت تو در جهان آینده.

۵ - بزرگی مجوی و جلال از دیگران میخواه و حتی آرزوی آنرا مکن و بیش از آنچه یاد میگیری عمل کن و اشتیاق مصاحبت سلاطین را مبر، زیرا سفره تو از سفره آنها مهمتر است، و تاج جلال تو (در عوالم بهشتی) مهمتر از تاج فعلی ایشان است، و صاحب اختیار تو ذات اقدس الهی امین و وعده‌هایی که میدهد صادق است و حتماً زحمات ترا به نیکویی پاداش خواهد داد.

4 - This is the way of Torah study: eat bread with salt, drink water by measure, sleep on the bare ground, and live a life of hardship while you toil in the Torah [study of the Torah is expected even if one is extremely poor]. If you do this, "happy shall you be and it shall be well with you".³ *happy shall you be in this world, and it shall be well with you in the world to come.*

5 - Do not seek greatness for yourself and do not crave honor; let your deeds exceed your learning; do not desire the table of kings, for your table is greater than theirs, your crown is more glorious than theirs; your Employer can be trusted to pay you for your work.

3 - *Psalm* 128:2.

۱. وְדוֹלָה תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת, שְׁהַמַּלְכוּת נִקְנִית בְּשָׁלָשִׁים מַעֲלוֹת, וְהַכְּהֻנָּה נִקְנִית בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע, וְהַתּוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְּבָרִים, וְאֵלֶּי הֵן: בְּתַלְמוּד, בְּשִׁמְיעַת הָאָזֶן, בְּעֵרִיכַת שְׁפָתַיִם, בְּבִינַת הֶלֶב, בְּאַיְמָה, בִּירְאָה, בְּעִנּוּה, בְּשִׁמּוּחָה, בְּטְהָרָה, בְּשִׁמּוּשׁ חֻכְמִים, בְּדַבּוּק חֲבֵרִים, בְּפִלְפוּל הַתְּלָמִידִים, בִּישׁוּב בְּמִקְרָא וּבִמְשָׁנָה, בְּמַעֲוֵט סְחוּרָה, בְּמַעֲוֵט דֶּרֶךְ אֶרֶץ, בְּמַעֲוֵט תַעֲנוּג, בְּמַעֲוֵט שְׁנָה, בְּמַעֲוֵט שִׁיחָה, בְּמַעֲוֵט שְׁחוּק, בְּאַרְךְ אַפִּים, בְּלֵב טוֹב, בְּאַמּוּנַת חֻכְמִים, בְּקַבְּלַת הִיסוּרִים; הַמַּפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְהַשְׁמִיחַ בְּחֻלְקוֹ, וְהַעֲוִשָׁה סִיג לְדַבְּרִיו, וְאֵינוֹ מַחְזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ, אֱהוּב, אֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם, אֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, אֹהֵב אֶת הַצְּדָקוֹת, אֹהֵב אֶת הַמִּישָׁרִים, אֹהֵב אֶת הַתּוֹכָחוֹת, וּמִתְרַחֵק מִן הַכְּבוֹד, וְלֹא מַגִּיס לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ, וְאֵינוֹ שָׁמֵחַ בְּהוֹרָאָה, נוֹשֵׂא בְּעַל עִם חֲבֵרוֹ, וּמַכְרִיעוֹ לְכַף זְכוּת, וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֱמֶת, וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשְּׁלוֹם, וּמַתְנִשֵּׁב בְּתַלְמוּדוֹ, שׂוֹאֵל וּמַשִּׁיב, שׂוֹמֵעַ וּמוֹסִיף, הַלּוֹמֵד עַל מִנָּת לְלַמֵּד, וְהַלּוֹמֵד עַל מִנָּת לַעֲשׂוֹת, הַמַּחֲכִים אֶת רַבּוֹ, וְהַמְּכַבֵּן אֶת שְׁמוּעָתוֹ, וְהַאֲמִיר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, הָאֵל לְמִדָּתוֹ, כָּל הָאֲמִיר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, מְבִיא נֶאֱלָה לְעוֹלָם, שְׁנֵיאֲמִיר: וְהַאֲמִיר אֶסְתֵּר לְמַלְךְ בְּשֵׁם מְרִדְכִי.

۶ - اهمیت تورات از کهنات و حتی از مقام فرمانروایی والاتر است زیرا راز رسیدن به فرمانروایی داشتن سی شرط است، و برای رسیدن به مقام کاهنی باید بیست چهار درجه را پیمود، لیکن برای تحصیل تورات از چهل و هشت مرحله باید گذشت، و بدین قرارند: آموختن - گوش دادن - تلفظ صحیح - احساس قلب - استنباط ترس از خدا - خوف از حیله شیطان - تواضع - شادمانی - خدمت به دانشمندان کردن - بارفقا بحث و مذاکره کردن - با دانشجویان مباحثه کردن - پیروی جلسات - قرائت - تدریس - اشتغالات مادی کم کردن

- ساعات خواب کم کردن - معاشرت و گفتگو با مردم کم کردن - لذات نفس را کم کردن - ساعات تفریح کم کردن - کار کسب کم کردن - صبر و حوصله داشتن - دلخوشی به روحانیت - اعتماد به دانشمندان - تحمل ریاضتهای گوناگون - جا و مقام خود را شناختن - به قسمت خود رضایت دادن - برای بیانات خود پشتیبان ساختن - خود را لایق ندانستن - خدا را از صمیم قلب دوست داشتن - خلق را محبت نمودن - عدالت دوستی - زحمت را بر خود هموار کردن - درست کاران را دوست داشتن - از عزت و جلال دوری کردن - علم خود را ناچیز شمردن و تکبر نمودن - داوطلب فتوا دادن نبودن - متحمل زحمات دوستان شدن - درباره همه کس نیک بین بودن - صلح و صفا برقرار کردن - به تحصیل دلگرم بودن - ایراد گرفتن و جواب دادن - حرف صحیح از دیگران پذیرفتن و تأیید کردن - آموختن به منظور آموزانیدن - سوالات حکیمانه از استاد کردن - شهرت نیکی از او انتشار شدن - استاد را عاقل شمردن - شهرت نیکی از او انتشار شدن - هر مطلبی را به نام گوینده اش ادا کردن، هر کس مطلبی را به نام گوینده آن اظهار نماید جهانی را نجات میدهد، چنانکه وارد است (کتاب استر) استر مطلب را به نام مردخای به سلطان اظهار نمود.

6 - The Torah is greater than priesthood or royalty; for royalty is acquired by virtue of thirty qualifications, and priesthood by twenty-four, while the Torah is acquired by forty-eight, namely: study, attentive listening, ordered speech [audible rehearsing], mental alertness, awe [in the student's attitude towards his master], reverence [for God], humility, cheerfulness, ethical purity, attendance on scholars, close association with colleagues, discussion with students, sedateness, knowledge of Scriptures and Mishnah, moderation in business, moderation in worldly interests, moderation in pleasure, moderation in sleep, moderation in conversation, moderation in merriment, patience, a good heart [unselfishness], intellectual honesty, uncomplaining acceptance of chastisement, knowing one's place, being content with one's lot, setting a limit to one's words, claiming no credit for oneself, being beloved, loving God, loving mankind, loving righteousness, loving equity, loving reproof, shunning honors, taking no pride in one's learning, not delighting in dictating decisions, bearing the yoke with one's colleague, judging him favorably, directing him to truth and peace, being composed in one's study, asking and answering, listening and adding to one's knowledge, learning in order to teach, learning in order to practise, making his teacher wiser, noting with precision what one has learnt, and reporting a thing in the name of the person who said it. You may infer that whoever reports a thing in the name of the person who said it brings deliverance into the world, for it is said: "And Esther told the king in the name of Mordecai."¹

1 - Esther 2:22.

ז. גְּדוֹלָהּ תוֹרָה נְשִׂיא נִחְנָת חַיִּים לְעוֹשֶׂיהָ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׂנַאֲמַר: כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם, וְלִכָּל בָּשָׂרוֹ
מִרְפָּא. וְאוֹמַר: רַפְאוֹת תִּהְיֶה לְשִׁרְךָ, וְשִׁקּוֹי לְעַצְמוֹתֶיךָ.
וְאוֹמַר: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכֶּיךָ מְאֹשֶׁר. וְאוֹמַר:
כִּי לֵוִית חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ, וְעֲנָקִים לְגִרְנֹתֶיךָ. וְאוֹמַר: תִּתֵּן
לְרֹאשֶׁךָ לֵוִית חֵן, עֲטָרַת תְּכָאֲרֶת תַּמְנִיגָךְ. וְאוֹמַר: כִּי בִי יִרְבוּ
יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים. וְאוֹמַר: אֶרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ,
בְּשִׁמְאוֹלָהּ עֶשֶׂר וְכְבוֹד. וְאוֹמַר: כִּי אֶרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ. וְאוֹמַר: דִּרְכֶּיךָ דִּרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ
שָׁלוֹם.

۷ - توراۃ ارزش بیشتری دارد، زیرا که توراۃ به اجراء کنندگان خود در این دنیا و در عالم آینده زندگانی می‌بخشد چنانکه وارد است (امثال سلیمان ۴ - ۲۲) دستورات توراۃ، برای یابندگان خود سرمایه حیات و شفای تمام دردها هستند، (در فصل ۳ - ۸) شفای ناف تو درمان استخوانهایت می‌باشد، (فصل ۳ - ۱۸) برای جویندگان خود درخت حیات است - و خوشا بحال اشخاصی که به او متوکل میشوند (فصل ۱ - ۹) زیرا زیور و جلال بر سر تو و طوق افتخار بر گردن تو خواهند بود، (فصل ۴ - ۹) زیور و جلال بر سر تو خواهند گذاشت تاج افتخار به تو سپرده خواهد شد، (فصل ۳ - ۱۶) در سمت راست آن طول عمر و در سمت چپش تمول و جلال نهفته است، (فصل ۳ - ۲) زیرا طول عمر و سنوات حیات و سلامتی برای تو خواهد افزود.

7 - Great is Torah, for it gives to those who fulfill it life in this world and in the world to come, as it is said: "For they are life to those who find them, health to all their flesh." "It shall be health to your body, marrow to your bones." "It is a tree of life to those who take hold of it; happy are those who support it." "They shall be a graceful garland for your head, a necklace around your neck." "It shall place on your head a graceful garland; a crown of glory shall it bestow on you." "By me your days shall be multiplied, the years of your life shall be increased." "Long life is in its tight hand; in its left hand are riches and honor." "Length of days, years of life and peace, shall they all to you." "Its ways are ways of pleasantness, and all its paths are peace."²

2 - Proverbs 4:22; 3:8; 3:18; 1:9; 4:9; 9:11; 3:16; 3:2; 17.

ח. רבי שמעון בן יהודה, משום רבי שמעון בן יוחי, אומר:
 חנוי, והפח, והעשר, והכבוד, והחכמה, הזקנה והשיבה,
 והבנים, נאה לצדיקים ונאה לעולם, שנאמר: עטרת תפארת
 שיבה, בדרך צדקה תמצא. ואומר: תפארת בחורים כחם,
 ונהדר זקנים שיבה. ואומר: עטרת חכמים עשרם. ואומר:
 עטרת זקנים בני בנים, ותפארת בנים אבותם. ואומר: וחקרה
 הלבנה ובתשה החמה, כי מלך יי צבאות בחר ציון ובירושלים,
 ונגד זקניו כבוד. רבי שמעון בן מנסיא אומר: אלו שבע
 מדות שמנו חכמים לצדיקים, כלם נתקיימו ברבי ובבניו.

۸ - ربي شمعون پسر יהودا از قول ربي شمعون بربوحي مي فرمايد: زيبايي و قوت و تمول و
 عزت و عقل و پيري و سير عمري و اولاد براي عادلان شايسته است و تا ابدالابد شايستگي دارد چنانكه
 وارد است (امثال سليمان ۱۶ - ۳۱) تاج افتخار و پيري را در راه عدالت توان يافت و وارد است (فصل ۱۷
 - ۶) افتخار پير مردان همانا داشتن نوه و نيره است و افتخار فرزندان داشتن پدران نيكو مي باشد (فصل ۲۰
 - ۲۹) افتخار جوانان قوت ايشان و شكوه پيران ريش سفيدى است و نيز وارد است (يشعيا ۲۴ - ۲۳) در
 مقابل عظمت و جلال و شكوه سلطنت خداى رب الجنود در كوه صيون و در اورشليم و در مقابل جلال
 پير مردان تشعشع خورشيد و پرتو ماه را چه اهميت خواهد بود.

ربي شمعون متيا مي فرمايد: دانشمندان هفت خصلت را لازم شمرده اند تا واجد آنها صديق يعنى
 عادل محسوب شوند، و اتفاقاً كلييه اين صفات در وجود ربي و فرزندان يافت ميشود.

8 - Rabbi simeon ben Judah said in the name of Rabbi Simeon ben Yohai:
 Beauty and strength, wealth and honor, wisdom and age, gray hair and children are
 comely to the righteous and comely to the world, as it is said: "Gray hair is a crown
 of glory, to be found in the path of righteousness." "The glory of the young men is
 their strength, and the beauty of old men is gray hair." "The crown of the wise is
 their riches." "Grandchildren are the crown of old men, and fathers are the pride of
 their children."¹ And it says: "The moon shall be confounded and the sun ashamed;
 for the Lord of hosts will be King on Mount Zion and in Jerusalem, and there shall
 be glory before the elders of his people."²

Rabbi Simeon ben Menasya said: These seven qualities, which the sages have
 enumerated as becoming to the righteous, were all realized in Rabbi Judah ha-Nasi
 and his sons.

ט. אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא: פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בְּיָרֵךְ, וּפָנַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן לִי שָׁלוֹם, וְהַחֲזַרְתִּי לוֹ שָׁלוֹם. אָמַר לִי: רַבִּי, מֵאַיִזָּה מָקוֹם אָתָּה. אָמַרְתִּי לוֹ: מֵעִיר גְּדוּלָּה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אֲנִי. אָמַר לִי: רַבִּי, רְצוֹנָךְ שֶׁתְּדוּר עֲמֻנִי בְּמִקְוֵמִנִי, וְאֲנִי אֶתֵּן לָךְ אֶלֶף אֲלָפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרֻנְגְלִיּוֹת. אָמַרְתִּי לוֹ: אִם אָתָּה נּוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרֻנְגְלִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אֲנִי דָר אֶלָּא בְּמִקְוֵם תּוֹרָה. וְכֵן כָּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁבִשְׂשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלֻיִם לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף, וְלֹא זָהָב, וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרֻנְגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּהּ, שֶׁנֶּאֱמַר: בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְּךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עַלְיֶיךָ, וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ. בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְּךָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה; בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עַלְיֶיךָ, בְּקִבְרְךָ; וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ, לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֹמַר: לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב, נֶאֱמַר יִי צַבָּאוֹת.

۹ - ربی یوسی پسر قیثما می فرماید: روزی از جاده ای میگذشتم شخصی به من برخورد و سلام نمود. جواب سلام او را دادم، اظهار داشت: استاد من اهل کجائی، گفتم از ساکنان (اورشلیم) شهر بزرگ و مرکز دانشمندان و کاتبان توراۃ هستم، اظهار داشت بیا و در شهر ما اقامت کن تا من یک میلیون سکه طلا و جواهرات گرانبها و مروارید بتو بدهم، جواب دادم اگر تو تمام نقره و طلا و گوهرهای قیمتی که در سرتاسر عالم یافت میشود به من دهی باز هم نخواهم آمد، زیرا جائی برای سکنی خود دوست دارم که مرکز علم توراۃ باشد، همینطور که حضرت داوید فرموده است (تهیلیم ۱۱۹ - ۷۲) توراۃ و بیانات تو برای من از هزاران طلا و نقره بهتر است، و علتش این است که در موقع درگذشتن از این دنیا هیچکس چیزی از طلا و نقره و جواهرات با خودش نمیرد بلکه علم توراۃ و اعمال حسنه، چنانکه وارد است (امثال سلیمان ۶ - ۲۲) در موقع گردش هدایت می کند، در موقع خوابیدن ترا محافظت می کند و چون بیدار شوی با تو گفتگو خواهد نمود. مقصود از موقع گردش همانا زندگی در این عالم است، و منظور از خوابیدن همانا خواب مرگ است، و غرض از بیداری وصول به عالم بهشتی در جهان آینده است، و وارد است (حگی ۲ - ۸) خدای رب الجنود می فرماید طلا و نقره از آن منست.

9 - Rabbi Yosé ben Kisma, said: I was once walking by the way when a man met me and greeted me. I returned the greeting. He said to me: "Rabbi, from what place are you?" I replied: "I come from a great city of sages and scholars." Thereupon he said to me: "Rabbi, if you would be willing to dwell with us in our place I would give you a million golden dinars and precious stones and pearls." I replied: "Were you to give me all the silver and gold and precious stones and pearls in the world, I would still not live anywhere except in a place of Torah." For thus it is also written in the Book of Psalms by David, the King of Israel, that "The teaching of Your mouth is worth more to me than thousands in gold and silver." Furthermore, when a man dies, neither silver nor gold nor precious stones nor pearls accompany him, but only the Torah and good works, for it is said: "When you walk it shall lead you; when you lie down it shall watch over you, and when you awaken it shall address you." "When you walk, it shall lead you"-in this world. "When you lie down it shall watch over you" - in the grave. "And when you awaken it shall address you" - in the world to come. And it is also said: "Mine is the silver and Mine is the gold, says **ה' צבאות**"

י. חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, וְאֵלֹהֵי
 הָעוֹלָם: תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד, שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד, אֲבֹרָהֶם קִנְיָן
 אֶחָד, יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד. תּוֹרָה מִנְיָן,
 דְּכִתִּיב: יְיָ קִנְיָן רֵאשִׁית דְּרַבּוֹ, קֶדֶם מִפְּעֻלָּיו מֵאָז. שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 מִנְיָן, דְּכִתִּיב: כֹּה אָמַר יְיָ, הַשָּׁמַיִם בְּסֵאִי, וְהָאָרֶץ הִדָּם רִגְלִי,
 אִי־זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי, וְאִי־זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי. וְאוֹמֵר: מָה
 רַבּוֹ מַעֲשִׂיָּה, יְיָ, כָּל־ם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה.
 אֲבֹרָהֶם מִנְיָן, דְּכִתִּיב: וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל
 עֲלִיוֹן, קָנָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. יִשְׂרָאֵל מִנְיָן, דְּכִתִּיב: עַד יַעֲבֹר
 עֲמֻקָּה, יְיָ, עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָתָ; וְאוֹמֵר: לְקֹדְשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
 הַקְּדוּמָה, וְאֲדִירִי כָּל חֶפְצֵי בָם. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנְיָן, דְּכִתִּיב: מְכוֹן
 לְשִׁבְתְּךָ פָּעֻלָּתִי, יְיָ; מִקְדָּשׁ, אֲדֹנִי, בּוֹנֵנוּ יִדִּיָּה; וְאוֹמֵר: וַיְבִיאֵם
 אֵל גְּבוּל קִדְשׁוֹ, הֵרָזָה קִנְיָתָהּ יְמִינוֹ.

۱۰ - پنج چیز خدا تبارک و تعالی بخود اختصاص داده: (الف) تورا (ب) آسمان و زمین (ج) ابراهام
 آوینو (ابراهیم پدر ما) (د) خانه مقدس (بت همیقداش) (هـ). افراد بنی اسرائیل: تورا از کجا دلیل داریم؟
 مرقوم است (امثال سلیمان ۸ - ۲۲) خدا از ابتدا طریقش (تورا) را قبل از آفرین هر چیزی اختیار نمود.
 آسمان و زمین از کجا دلیل داریم؟ نوشته شده است (یشعیا ۶۶ - ۱) خداوند چنین می فرماید: آسمان کرسی
 من و زمین تحت الامر من هستند، پس کدام خانه ای را برای من آباد می کنید که مکان آرامش من آنجا باشد؟
 و باز هم مرقوم است (زبور داود ۱۰۴ - ۲۴): ای خدا اعمال تو چقدر عظیم است زیرا تو همه آنها (آسمان و
 زمین) را آفریده ای و زمین مملو از تخصصات تو می باشد. ابراهیم از کجا دلیل داریم؟ وارد است (پیدایش
 ۱۴ - ۱۹) ملکی صدق به او (ابراهیم) برکت داده و گفت: متبارک باد ابراهیم از حضور خدا عالی مرتبه، که
 آسمان و زمین را به خود اختصاص داد. افراد بنی اسرائیل از کجا دلیل داریم؟ وارد است (خروج ۱۵ - ۱۶):
 تا افراد (بنی اسرائیل) تو، ای خداوند از دریا عبور نمایند، زیرا این افراد به تو تعلق دارند و همچنین مرقوم
 است (زبور داود ۱۶ - ۳) فاضلان مقدسی که (بنی اسرائیل) در روی زمین سکنی دارند، به آنها مشتاق
 هستیم، خانه مقدس از کجا دلیل داریم؟ نوشته شده است (خروج ۱۵ - ۱۷): ای خداوند نور جلال تو، آن
 مکان (بت همیقداش) را استوار خواهد نمود، همچنین نوشته شده است (تهلیل ۷۸ - ۵۴): ایشان را به
 حدود مقدسه خود آورد، تا کوهی که (معبد مقدس) یمین رحمتش بود بخود اختصاص دهد.

10 - Five possessions has the Holy One, blessed be he specifically declared his own in his world, namely: the Torah, heaven and earth, Abraham, Israel, and the sanctuary. How do we know this about the Torah? Because it is written: "The Lord possessed me first of his creation, first of all his works in days of old."¹ How do we know this about heaven and earth? Because it is written: "Thus says the Lord: The heaven is my throne, and the earth is my footstool; what manner of house would you build for me, what manner of place as my residence?"² It says also: "How manifold are thy works, O Lord! In wisdom hast thou made them all; the earth is full of thy possessions"³ How do we know this about Abraham? Because it is written: "And he blessed him and said: Blessed be Abraham of God Most High, Possessor of heaven and earth."⁴ How do we know this about Israel? Because it is written: "Until thy people pass over, O Lord; until the people whom thou possessest pass over."⁵ It says also: "As for the holy people who are on earth, they are the nobles in whom is all my delight."⁶ How do we know this about the sanctuary? Because it is written: "The place of thy abode which thou, O Lord, hast made; the sanctuary, O Lord, which thy hands have established."⁷ It says also: "And he brought them to the region of his sanctuary, to the mountain which his might had acquired;"⁸

1 - *Proverbs* 8:22.2 - *Isaiah* 66:1.3 - *Psalms* 10:24.4 - *Genesis* 14:19.5 - *Exodus* 15:16.6 - *Psalms* 16:3.7 - *Exodus* 15:17.8 - *Psalms* 78:54.

יא. כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא בראו
אלא לכבודו, שנאמר: כל הנברא בשמי, ולכבודי בראתיו,
יצרתיו אף עשיתיו. ואומר: יי ימלך לעלם ועד.

١١ - هر چه را خدا در دنیا آفریده محض عزت و جلال خودش میباشد چنانکه وارد است (یشعیا ٤٣ -
٧) هر چه که به نام من خوانده شده است آن را برای عزت و جلال خود آفریده و خلق کرده و ساخته‌ام و در
(خروج ١٥ - ١٨) فرموده است خدا تا ابدالابد سلطنت خواهد نمود.

11 - Whatever the Holy One, blessed be he, created in his world, he created only for his glory, as it is said: "Everything that is called by my name, it is for my glory that I have created it; I have formed it, I have made it."⁹ It says also: "The Lord shall reign forever and ever."¹⁰

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצוות.
שנאמר: ה. חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויגדיר.

Rabbi Hananyah ben Akashyah said: The Holy One, blessed be he, desired to purify Israel; hence he gave them a Torah rich in rules of conduct, as it is said: "The Lord was pleased, for the sake of [Israel's] righteousness, to render the Torah great and glorious."¹¹

9 - *Isaiah* 43:7.

10 - *Exodus* 15:18.

11 - *Isaiah* 42:21. 78:54.

פתיחת אליהו

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

פֶּתַח אֱלִיהוּ הַנָּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלֵמִין
דְּאַנְתָּ הוּא חָד וְלֹא בַחֲשָׁבָן. אַנְתָּ הוּא עֲלָא עַל
כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין לִית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא
בְּךָ כָּלָל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין וְקָרִינָן לֹון
עֶשֶׂר סְפִירָן לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין
וְעֲלֵמִין דְּאֲתַגְלִין. וּבְהוֹן אֲתַפְסִיאַת מִבְּנֵי נָשָׂא. וְאַנְתָּ
הוּא דְקָשִׁיר לֹון וּמִיחָד לֹון. וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָגָאוּ כָּל
מָאן דְּאַפְרִישׁ חָד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן
אֲתַחֲשִׁיב לִיהּ כְּאֵלֹו אֲפְרִישׁ בְּךָ. וְאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן
אֲנוּן אֲזִלִין כְּסֻדְרָן חָד אָרִיךְ וְחָד קָצֵר וְחָד בֵּינוֹנִי.
וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לֹון. וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ לֹא
לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכָל סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון
דְּמַנְיָהּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין לְבָנֵי נָשָׂא. וְכַמָּה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ
לֹון דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבִּי לְבוֹשִׁין דְּמַכְסִין עֲלִיהוֹן.
וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָּא. חֹסֵד דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה
דְּרוּעָא שְׂמָאלָא. תְּפֹאֲרַת גּוֹפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרִין
שׁוֹקִין. יְסוֹד סִיּוּמָא דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת
פֶּה תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קָרִינָן לָהּ. חֲכָמָה מוֹחָא אִיהִי
מַחֲשָׁבָה מְלָגָאוּ. בִּינָה לְבָא וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֲלִין

פתיחת אליהו

תָּרִין כְּתִיב הַנִּסְתָּרוֹת לִיהוָה ^{יֵאָדְוֶנָּה} אֱלֹהֵינוּ. כְּתָר
עֲלִיּוֹן אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְעַלִּיהָ אֶתְמַר מַגִּיד מֵרָאשִׁית
אַחֲרִית. וְאִיהוּ קַרְקַפָּא דְתַפְלִי. מְלָגָאוּ אִיהוּ אוֹת
יּו"ד אוֹת ה"א אוֹת וַא"ו אוֹת ה"א דְאִיהוּ אֶרֶח
אַצִּילוֹת. אִיהוּ שְׁקִיּוֹ דְאֵילָנָא בְּדְרוּעוּי וְעֲנָפוּי. כְּמִיָּא
דְאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא וְאַתְרַבִּי בְּהוּא שְׁקִיּוֹ:

רַבּוֹן עֲלָמִין אַנְתָּ הוּא עֲלֵת הָעֲלוֹת וְסִבַּת הַסְּבוֹת
דְאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא בְּהוּא נְבִיעוּ. וְהוּא נְבִיעוּ
אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא. וּבָךְ לִית
דְמִיּוֹן וְלִית דִּיּוּקָנָא (דְגוּפָא) מְכַל מַה דְלָגָאוּ וְלָבַר.
וּבְרַאת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת מְנַהוֹן שְׁמִשָּׁא וְסִיְהָרָא
וְכוֹכְבֵּיָא וּמְזָלִי. וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וּדְשָׁאִין וְגִנְתָּא דְעֵדֶן
וְעֶשְׂבִּין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְעִירִין וּבְגִי נָשָׂא.
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין וְאִיךְ יִתְנַהֲגוֹן בְּהוֹן עֲלָאִין
וְתַתָּאִין. וְאִיךְ אֲשְׁתְּמוּדְעָן מַעֲלָאִי וְתַתָּאִי. וְלִית דִּידְעָ
בָּךְ כָּלִל. וּבַר מְנַךְ לִית יְחוּדָא בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי. וְאַנְתָּ
אֲשְׁתְּמוּדְעָא דּוֹן עַל כָּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לִיהָ
שֵׁם יְדִיעָ. וּבְהוֹן אֶתְקַרִּיאוּ מְלָאכְיָא. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם
יְדִיעָ דְאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמָהָן וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ
דְכָלָהוּ. וְכַד אַנְתָּ תְסַתְּלַק מְנַהוֹן. אֲשְׁתְּאַרוּ כָלָהוּ שְׁמָהָן
כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ חַפִּים וְלָאוּ בְּחֻכְמָה יְדִיעָא.

פתיחת אליהו

אֲנִי הוּא מִבֵּין וְלֹא מִבִּינָה יִדְיָעָא. לִית לָךְ אֲתֵר
יִדְיָעָא. אֶלָּא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תִּקְפֹּךְ וְחִילָךְ לִבְנֵי נָשָׂא.
וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אֵיךְ אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבִרְחֻמִּי
דְּאִינוּן צִדֵּק וּמִשְׁפָּט כְּפֹום עוֹבְדִיהוּן דְּבְנֵי נָשָׂא. דִּין
אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא. צִדֵּק
מִלְכוּתָא קְדִישָׁא. מְאֻנֵּי צִדֵּק תִּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט. הֵין
צִדֵּק אוֹת בְּרִית. כָּלָא לְאַחֻזָּא אֵיךְ אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא.
אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צִדֵּק יִדְיָעָא דְּאִיהוּ דִּין. וְלֹא מִשְׁפָּט
יִדְיָעָא דְּאִיהוּ רְחֻמִּי. וְלֹא מְכָל אֱלִין מְדוּת כָּלִל. קוּם
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִין עַל יָדְךָ. דְּהָא רְשׁוּתָא אִית
לָךְ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יָדְךָ מַה דְּלֹא אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ
לְגַלְאָה לְשׁוּם בֶּר נֶשׁ עַד כְּעָן:

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר לָךְ יְהוֹאֲדָנָה יֵאֱדוּנְהִי הַגְּדִלָה
וְהַגְּבוּרָה וכו'. עֲלֵאִין שְׁמַעוֹ אֲנוּן דְּמִיכִין דְּחִבְרוּן
וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֲתַעְרוּ מִשְׁנַתְכוּן. הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ
שׁוֹכְנֵי עֶפְרָא. אֱלִין אֲנוּן צְדִיקָא דְּאֲנוּן מְסֻטְרָא
דְּהָהוּא דְּאֲתַמַּר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר. וְלֹא אֲנוּן
מִתִּים. וּבִגִּין דָּא אֲתַמַּר בְּהוּן הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ וכו'. רַעֲיָא
מְהִימְנָא אֲנִי וְאֲבָהֶן הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ לְאַתְעָרוּתָא
דְּשְׁכִינְתָא דְּאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא. דְּעַד כְּעָן צְדִיקָא
כָּלְהוּ דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוּרִיהוּן. מִיָּד יְהִיבֵת שְׁכִינְתָא

פתיחת אליהו

תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא
מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי
בארבע אתון דיליה. ויימא בהון פתחי לי אחותי
רעיתי יונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף
להגלותך. שראשי נמלא טל. מאי נמלא טל. אלא
אמר קדשא בריך הוא. אנת חשבת דמיומא
דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא
בישובא. לאו הכי. דלא עאלנא כל זמנא דאנת
בגלותא. הרי לך סימנא שראשי נמלא טל ה"א
שכינתא בגלותא. שלימו דילה וחיים דילה איהו טל.
ודא איהו אות יו"ד ואות ה"א ואות וא"ו. ואות
ה"א איהי שכינתא דלא מחשבין ט"ל אלא יו"ד
ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבין ט"ל. דאיהו מליא
לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד קם רעיא
מהימנא ואבקהן קדישין עמיה. עד פאן רנא דיתודא.
ברוך יהוה אלהינו יאהדונהי לעולם אמן ואמן: עד כאן פתח אליהו.

השכבות

בענין ההשכבות שנוהגים לומר מנוחה נכונה וכו' היה רבנו האר"י ז"ל מלעיג עליהם מאד והיה אומר שלא היו מעלין לנשמת המת. אבל לפעמים היו מורידין אם אין נפש המת ראוייה לכך. לכן יותר טוב ויותר מועיל לנשמת המת לומר השכבה הזאת בקצור

**המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש רוח
ונשמה של (פלוני בן פלוני) רוח יהוה ואדניו יאבהו תניחנו (לאשה
תניחנה) בגן עדן.**

וכדי שהסדר לא יהיה חסר שמנו כאן את ההשכבות הכתובות במחזורים.

השכבה לאיש

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו

**והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה: אשרי אדם מצא חכמה
ואדם יפיק תבונה: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים כף נגד בני אדם: מה יקר חסדך אלהים ובני אדם
בצל כנפיד יחסיו: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם:**

**טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הגלדו: סוף דבר הכל נשמע
את האלהים ירא ואת מצותיו שמור פיזה כל האדם: יעלו
חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם:**

**מנוחה נכונה. בישיבה עליונה. במעלת קדושים וטהורים. כזהר
הרקיע מאירים ומזהירים. וחלוצי עצמים. וכפרת אשמים.
והרחקת פשע. והקרבת ישע. וחמלה וחנינה. מלפני שוכן מעונה.
וחילקא טבא. לחיי העולם הבא. שם תהא מנת ומחיצת וישיבת
נפש השם הטוב המרוחם (פלוני) רוח יהוה ואדניו יאבהו תניחנו בגן עדן.**

דַּאֲתַפֹּטֶר מִן עֲלָמָא הָדִין כְּרַעוֹת אֱלֹהָא מֵאַרְיָה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלָיו. וְיַחוּס וְיַחְמוֹל עָלָיו. מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יִסְתַּיְרֵהוּ בְּצֹל כְּנָפָיו וּבִסְתֵּר אֱהָלוֹ לַחֲזוֹת בְּנַעַם
 יְהוָה^{יֵהוָה} וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו
 יִשְׁקֵהוּ. וְיִצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיָשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה^{יֵהוָה}
 הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלּוֹה אֵלָיו הַשָּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שָׁלוֹם.
 כְּדֹכְתִּיב יָבֵא שָׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי רָצוֹן
 וְנֹאמַר אָמֵן:

השכבה לאשה

אֲשַׁת־חַיִל מִי יִמָּצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל הַיָּפִי.
 אֲשֶׁה יִרְאֶת־יְהוָה^{יֵהוָה} הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ־לָהּ מִפְּרֵי יְדֶיהָ
 וַיִּהְלֹלָה בַּשְּׁעָרִים מַעֲשִׂיהָ:

רַחֲמָנָא דְרַחֲמָנוּתָא דִּי לִיהּ הִיא וּבְמִימְרֵיהּ אֲתַבְּרִיאוּ עֲלָמָא עֲלָמָא
 הָדִין וְעֲלָמָא דְאַתִּי וּגְנֹו בִּיה צְדָקָנִיּוֹת וְחִסְדָּנִיּוֹת דְּעַבְדֵּן
 רַעוּתֵיהּ וּבְמִימְרֵיהּ וּבִיקָרִיהּ וּבְתוֹקֶפֶיהּ יֹאמֵר לְמִיעַל קְדָמוּהִי דְיוֹכְרֵן
 נִפְשׁ הָאִשָּׁה הַכְּבוֹדָה וְהַצְנוּעָה וְהַנְּכַבְּדָת מֶרֶת (פְּלוּגִית בַּת פְּלוּגִי) רוּחַ
 יְהוָה^{יֵהוָה} תְּנִיחָנָה בְּגֵן עֲדָן. דַּאֲתַפֹּטֶר מִן עֲלָמָא הָדִין כְּרַעוֹת
 אֱלֹהָא מֵרִיָּה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְחוּס וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ.
 וְיִלּוֹה אֵלֶיהָ הַשָּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שָׁלוֹם. כְּדֹכְתִּיב יָבֵא שָׁלוֹם
 יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת
 עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. אַמֵּן בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא
כְּרַעוּתִיָּה. וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה. וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיָּה.

וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה. אַמֵּן בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: אַמֵּן יְהֵא
שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר.
וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. אַמֵּן
לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא.
דְּאִמִּירָן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: אַמֵּן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן. דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא
הָדִין דְּהִי בְּכָל אֲתָר וְאֲתָר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא
וְחֲסִידָא וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ

אָמֵן: אַמֵּן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה
וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וּגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִיחַ
וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: אַמֵּן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: אַמֵּן

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי

ואמרתם כה לחי אדוננו בר יוחאי

איש אלקים קדוש הוא אשרי עין ראתהו
לב חכם ישכיל פיהו אדוננו בר יוחאי
ואמרתם כה לחי אדוננו בר יוחאי
ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי.
ברוך הוא מפי עליון קדוש הוא מהריון
מאור גליל העליון אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
גבור ואיש מלחמה בדת תורה תמימה
מלא מדע וחכמה אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
דרש כל תעלומות ובעוז ותעצומות
עלה מעלות רמות אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
הוחבא בתוך מערה מפני הגזרה
שם למד סתרי תורה אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
ושם נברא מעין לו וחרוב למאכלו
מה טוב חלקו וחבלו אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
זכר צדיק לברכה דין ריכא ובר ריכא
זכה ורבים זיכה אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
חידש כמה הלכות הן במשנה ערוכות
זה המרגיז ממלכות אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
סיהר העיר טבריה עשה אותה נקיה
הורו לו משמיא אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
ידע כל הנסתרות דבריו עושים פירות
ביסל כמה גזירות אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
כל ימיו אשר היה אות הקשת לא נהייה
כי הוא אות עולם היה אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...

לכל ישראל האיר באור תורה הבהיר
באור החמה מזהיר אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
מקום בחר בשמיא עם הנביא אחייה
זה מבני עליה אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
נחמד מאד למעלה זכה ליקו וגדולה
כתר עליון לו נגלה אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
סיני סיני לו נקרא ארי שבחבורה
ממנו תצא תורה אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
עשה שבעים תיקונים יקרים מפנינים
בם תקן העליונים אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
פתח פיו בחכמה הוציא לאור תעלומה
תיקן זהרי חמה אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
צדיק יסוד העולם גילה מדרש הנעלם
יכול לפסוק העולם אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
קלו זימר עריצים והכרית את הקוצים
והציל את הלחוצים. אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
ראה פניו מאירים בשבתו עם חברים
עת גילה סוד סתרים אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
שלום רב על משכבו מה יופיו ומה טובו
דובר אמת בלבבו אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...
תורתו מגינה לנו היא מאירת עינינו
הוא ימליץ טוב בעדנו אדוננו בר יוחאי
ואמרתם וכו'...

שירים בעברית ובפרסית

יפתח ה' לבי בתורה: תאמן בגוים שירה-וזמרה.
אברהם היה אבות העולם: אונל בנא כרד או שרט מילה:
אבי יתומים דיין אלמנות: נצף תו גוים אבא שירה.
ברוך ה' כל עם ישראל: קוום עזיזנד דר הרדו דניא.
גדול ונורא את שם ה': גויינד נאדן ודאנא.
דגים שבים עופות מעלה: זכר תו גוינד דר עומק דרףא.
הארץ הטובה חלב ודבש: יארב תו כני נציב אימא.
ויעש אלקים את שני המאורות: אפתאב ומהתאב אז בהר אימא.
זכור ושמור את יום השבת: יעני כה שבת ניכו נגה דאר.
חנן ה' אל דל ועני: רחם תו בישסת אז גורם אימא.
טובה למראה מעשה אלקים: כוכבים בלילה דר גרד מינא.
ישא ה' פניו אליה: כהן בגויד תוי תפלה.
כבד אביה ואת אמה: עמרת דראז באד דר הרדו דניא.
לא יבוש ישראל עד יום העתיד: בזכות אברהם יצחק ושרה.
משה ידבר אל האלקים: הרגז נבודסת נביא גה מוסא.
נח הצדיק אל תוך התיבה: פיינסתה מיגפת אנא סלח נא.
סולח הטאת אדם בשגגה: יארב בבכשא עון אימא.
עני ועשיר אל יד ה': ממית ומחיה אז פיר וברנא.
פרעה וחילו ניצר בים סוף: משה בגפתא עזי וזמרה.
צדיק וחסיד אוהב לתורה: רימה נגרדד תוי קבורה.
קרא ה' משה בסיני: משה בגפתא בנמא לקא רא.
רפא ה' חולי ישראל: בזחות אברהם משא ועזרא.
שומר ה' נותן צדקה: עני מרנג'אן בהר כדא רא.
תורה תמימה מאירת עינים: רוושן גרדאני מדח צדק רא.

سرود به عبری و فارسی

عبری

ایفتح آدونای لیبی به تورا
آبراهام هایا آؤت هاعولام
آبی یتومیم دیان آلمانوت
باروخ آدونای کُل عم ایسرائل
گاذُل و نورائت شیم آدونای
داگیم شاویم عُفوت مَعلا
هاآرتص هَطوا خالا و اودباش
وַיעس לוהیم اِت שֵׁנֶה הֵמָּאֻת
زاخور و شامور اِت یوم هֶשְׁבָּת
חֲנוּן אֲדֹנָי אֵל דָּל וְעָנִי
טוּוּ אֱלֹהֵינוּ מַעֲשֵׂה לוהִים
ایسا آدونای پاناو إلخا
کִבְדֵּי אֲבוֹתָנוּ אֵימָחָא
לֹא יוֹשֵׁי אִשְׂרָאֵל עַד יוֹם הֵי עָתִיד
מִשֶּׁה יִדְבֵּר אֶל הָלוהִים
נֹחַ הֶעֱדִיק אֵל תּוֹךְ הָיָה
صَوֹלֵיחַ חַטָּאת אָדָם בִּישְׁכָאگَا
عانی و عاشیر اِل ید آدونای
فَرَعוֹ وَ جَلּוּנִי עַרְבֵי יָם صוֹف
صَدִּיק وَ حָסִיד אֱהוֹ לְתוֹרָא
کارا آدونای مُشه به سینای
رِفا آدونای خوله ایسرائل
شویر آدونای نوتن صِداقا
تورا یمیمّا مِه ایرت عنیم

فارسی

تا من بگویم شیرا و زیمر
اول بنا کرد او شرط میلا
وصف تو گویم آبا شیرا
قوم عزیزند در هر دو دنیا
گویند نادان و دانا
ذکر تو بگویند در عمق دریا
یارب تو کنی نصیب ایما
آفتاب و مهتاب از بهر ایما
یعنی که شبات نیکو نگه دار
رحم تو بیشتر است از جُرم ایما
کوخوایم به لَیلا در چَرخ مینا
کوهن بگوید توی تَفیلا
عمرت دراز باد دَر هر دو دنیا
بیسخوت آوراهام ایسحاق و سارا
هرگز نبودست ناوی چو موسا
پیوسته میگفت آنا صَلَح نا
یارب به بخشا آوُن ایما
میمیت او مَحیه از پیر و بُرنا
مُشه به گفتا عازی و زیمر
ریمّا نگرَد توی قُبورا
مُشه به گفتا ینما لَقّا را
بیزخوت آوراهام، مُشه و عزرا
عانی مَرِنجان بَهر خدا را
روشن گردانی مَدَح صَدِیق را

שיר בפרסית על פי א-ב

אֵי כַאלֶק כֹּל אֶסְמָאן אֶפְרִידֵהי כּוֹרְשִׁיד וּמֵאֵה
 בְּאִשִּׁים דְּאִים יֵאֻרֵם תֵּא רִורָא נְגֵרְדָּאנִם זֵרָאֵה
 גֵּר גֵּה נִיסְתֵם לֵאִיק לִטֵף וְעֵטָאֵה וּמֵרַחֲמַת
 דֵּר גֵּהַת אֻמִּיד וְאֵרֵם תֵּא נְגֵרְדֵם רֹו סִיֵּאֵה
 הֵר כֵּה אִיד בֵּר דֵּרֵת גֵּרְדֵּד כִּלְאֵץ אֵז קֵהֵר תֹו
 וֹר נִבְאֵשֵׁד רַחֲם תֹו עֵאֻלֵּם שְׁוֹוד יֵךְ סֵר תִּבְאֵה
 זֵרְדִי רֹוים בִּבִין וְבַעַד אֵזֵאֻנֵם רִסְתֵהֲכֹון
 חֵלֵם תֹו גֹון אֵב מִישִׁוּיד הֵמָּה גִ'וֹרֵם וּגֹונָאֵה
 טֵאלֵעֵם דִּיה תֵּא שְׁוֹום אֵז גֵּנֵג בֵּד כֵּאֵהָאן כִּלְאֵץ
 יֵאֻרֵם שְׁוֹו תֵּא פֵתֵד בֵּר גֵּאן בֵּד גִּוִּיאַן פֵּנָא
 כִּי תֹוואנֵם מֵן כֵּה גֹוים מִדַּח אִיזֵד רֵא תֵמֵאֵם
 לֵאֻמְכֵאן פֵּרֹורֵדְגֵאֵר הֵסֵת פֵּאֻדְשֵׁאֵה פֹור סִפֵּאֵה
 מִדַּח חֵק הֵרְגֵז נִדֵּאֻרֵד אִי עִזִּיזֵאן אֵנְתֵהָא
 נֹותֵק שִׁירִין כִּי תֹואנֵד בִּגֻוִּיד וְצֵף גִ'אֵה פֵּאֻדְשֵׁאֵה
 סֵר נֵהֵאֻדֵם בֵּר רֵה כֵּאֵךְ כֵּף פֵּאִי כִלִּים
 עֵאֻלֵּם אֵז פִּיז הֵק מֵעַגִ'זֵּאֻתֵשׁ דֵּאֻדֵה רֵאֵה
 פִּיקִמְבֵּרִי מִסֵּל אֹו הֵרְגֵז נִבֹודֵה דֵּר גִ'הָאן
 צֵאלַח וְצֵאֻחֵב שֹׁגִיאֵע וּפֹור כֵּרֵד גִ'וֹן מֵהֵר וּמֵאֵה
 קֵאֻסְדִי הֵר גֵּז נִבֹודֵה דֵּר מִיאַן אֹו וְחֵק
 רֹו בֵּרוּ בֵּא חֵק סֹוכֵן גֹּופֵתִי גִ'נָּאן יֵךְ דֹּוסֵת וְשֵׁאֵה
 שֵׁאֵה מֵן פֵּרֹורֵדְגֵאֵר הֵסֵת
 אֵנְכֵה רֹוּזִי מִידֵהֵד שֵׁאֵה וּגֵדֵאֵה
 תֵּא בֹווד גִ'רֵךְ וּפִלֵךְ רֹו רֵא נְגֵרְדָּאנֵם זֵרָאֵה
 אִי אֻמִּינָא קֵם מִכֹּור אֵז דֵּסֵת מִחֲנַת מִנָּאֵל
 מִישִׁוּי אֵכֵר מֵרַכֵץ גִ'נָּאן יֹוסֵף זֹזְנֵדָאן וְזֵגִ'אֵה

سرودی از آمینا (بترتیب الفباء عبری)

ای خالقِ کُل آسمان آفریده‌ای خورشید و ماه
 باشیم دایم یاوَرَم تا رو را نگردانم ز راه
 گر چه نیستم لایق لطف و مَرَحْمَت
 دَرگَهِت اُمیدوارم تا نگردم روسیاه
 هر که آید بَر دَرْت گردد خلاص از قهر تو
 وَر نباشد رَحْمِ تو، عالم شود یکسر تباه
 زردی رویم بین و بعد از آنم رَستֵه کن
 حِلْم تو چون آب می‌شوید همه جُرم و گناه
 طالعَم دِه تا شوم از چنگ بدخواهان خلاص
 یاوَرَم شو تا فتد بر جان بدخواهان فنا
 کِی توانم مَن که گویم مدح ایزد را تمام
 لا مَکָن پروردگار هست پادشاه پُر سپاه
 مَدَح حق هرگز ندارد ای عزیزان اِنْتِها
 نطق شیرین کِی تواند بگوید وصف جاه پادشاه
 سَر نِهادم بر رَہ خَاکِ کَفِ پَای کَلِیم
 عالم از فیض حق معجزاتش داده راه
 پیغمبری مثل او هرگز نبوده در جهان
 صَالِح و صَاحِب شِجَاع و پُر خِرَد چون مهر و ماه
 قاصدِی هرگز نبوده در میان او و حق
 روبرو با حق سخن گفתי چنان یک دوست و شاه
 شاه مَن پروردگار هست
 آنکه روزی میدهد شاه و گدا
 تا بود چرخ و فلک رو را نگردانیم ز راه
 ای اَمْنِیا غم مخور از دست مَحْنَت مَنال
 میشوی آخر مرخص چنان یوسف ز زندان و ز چاه